

POLİTİKA GÜNDEM

Düzen, hizmetkârlarını dinlemeye aldı!

22 Ocak günü sürpriz bir şekilde 8 aylık bir takip ve hazırlık sürecinin ardından yapıldığı söylenen **Ergenekon Operasyonu**'yla 50'nin üzerinde insan gözaltına alındı. **Sayfa 3**

POLİTİK-GÜNDEM

Türban toplumsal baskıya yeni kılfır

İş başına gelmesinden bu yana türban meselesi üzerinde daha temkinli denebilecek bir yaklaşım içinde olan AKP hükümeti, bu temkinli yaklaşımını geçtiğimiz günlerde bozdu! **Sayfa 9**

ENTERNASYONAL

Dayanışma, mücadele ve direniş

Irak doğumlu yazar ve yemci **Haife Zangana** ülkelerinin kurtuluşu için savaşan Iraklı kadınların mücadelesi hakkında konuştu. **Sayfa 10**

İŞÇİ-KÖYLÜ

Demokratik Halk İktidarı İçin

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttmail.com

Sayı: 10

*Yıl:1 * 8-21 Şubat 2008 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

Halk muhalefetine tesettür!

Fukaralığın kahrolası çaresizliği

“Tıpkı sessiz bir filmin infaz sahnesi gibi bitiyor hayatlar...”

Daracak sokaklarında iç içe geçmiş sanayi siteleri, fabrikalar ve binalarda da tekstilden metal sanayine kadar atölyeleriyle kent içinde kalmış bir sanayi bölgesi olan **Davutpaşa**'da ve daha birçok yerde tıpkı sessiz bir filmin infaz sahnesi gibi bitiyor hayatlar. **İşçi öğüten bu sistemin** çarpık kenti içinde yaşadığımızı duyumsuyor, boynumuzu büyütüyoruz acıyla... Ve elbette öfke doluyor içimiz, zapt edilemez bir öfke... **Sayfa 2**

Filistin halkı ablukayı yarıyor!

Gazze'ye kardeşlik elini uzat!

Siyonist İsrail'in Gazze'de yaşayan Filistin halkına dönük, ABD Başkanı Bush'un ziyaretini izleyen günlerde ve sonrasında artan askeri saldırıları, bu bölgedeki Filistinlileri insanlık dramıyla yüz yüze getirdi. Gaz, elektrik ve temel gıda maddesi gibi, insani ihtiyaçların Gazze'ye geçişine izin vermeyen Siyonistlerin açlığa mahkum ettiği Filistin halkı İsrail ablukasını deldi. Dünyada ve Türkiye'de konuyla ilgili yapılan açıklamalarda da İsrail kinandı. **Sayfa 13**

Nasıl bir politikleşme istiyoruz?

Emekçi kadınların siyaset yolu!

Burjuvazi her şeyi çıkarı için yapar. Bundan dolayı burjuva ve burjuva-feodal sistemler içinde emekçi kadınların siyaset hakkı da, göstermelik reformlar olarak kâğıt üzerindeki yasalardan ibarettir. Ve bu yasaların asıl amacı, emekçi kadınların gerçek anlamda siyaset yapmalarını engellemektir. Onların vitrinlerindeki siyaset sahası olan parlamento, emekçilere her zaman kapalıdır, emekçi kadınlara ise daha bir sıkıca kapalıdır. **Sayfa 12**

Türban, emekçilerin sorunlarını örtmez!

Bugün türban tartışmalarında din ve vicdan özgürlüğü, eğitim hakkı ve de kılık kıyafet serbestliğinden dem vuran **AKP Hükümeti'nin 6 yıllık dönemindeki pratiğini emekçi halk iyi bilmektedir. TCK'dan CMK'ya polis yetkilerinin artırılmasından Kürt ulusal meselesine yaklaşımına kadar bu pratik ortadadır.**

Ağır sorunlarla yüklü süreci karşılamayı, halk muhalefetine yanlıştır ve suni gündemlerle parçalamayı, kendi tabanının desteğini diri tutmayı ve yakın süreçteki yerel seçimler için yatırım yapmayı hedefleyen AKP'nin yalanlarına kanmayalım. 6 yıldır yaptıkları, önümüzdeki süreçte de ne yapacaklarının garantisidir!

AKP nükleer santrallerin bir tercih değil zorunluluk olduğunun propagandasını yapmıştır. Doğru, nükleer santraller AKP için bir tercih değil, zorunluluktur. Çünkü efendileri, emperyalistler uşağı AKP'den bunu istiyorlar. Uşak için efendinin isteğini yerine getirmek tercih değil zorunluluktur.

AKP'nin yalanlarıyla kurulan nükleer santraller

Türkiye'nin elektrik üretiminin dar boğazda olduğu, ülkenin her an **“karanlıkta”** kalabileceği on yıllardır egemenlerce anlatılır. Bu soruna köklü çözümler bulunması gerektiği **“şarkı”**sını bizlere dinletenler, çözüm olarak da nükleer santrallerin, nükleer enerjinin zorunlu olduğunu da bu **“şarkı”**nın **“nakarati”** olarak tekrar edip duruyorlar. 1965 yılından bugüne bu **“şarkı”** kimi zaman yüksek sesle, kimi zaman alçak sesle söylenerek devamlı gündem-

de tutulmaya çalışıldı. **Bu süreçlerdeki gelişmeler gel-**

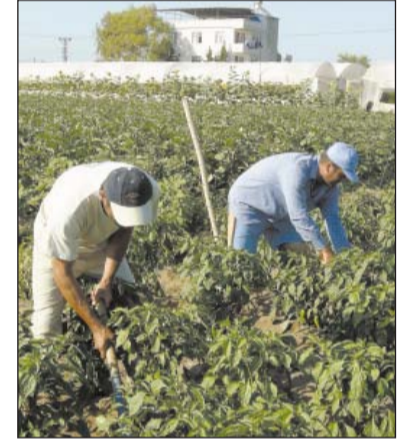
gitli bir seyir izledi. Nükleer santrallerin kurulabileceği yerler araştırıldı, kimi ihaleler açıldı, kimi nükleer santral inşaa eden şirketlerle özel görüşmeler yapıldı. **Tüm bu çalışmalar yukarıda belirttiğimiz Türkiye'nin elektrik üretiminin dar boğazda olduğu propagandası eşliğinde yapıldı.** Böylece halkın nükleer santrallere, nükleer enerjiye, nükleer tehdiye karşı tepkisi törpülenmeye çalışıldı. **Sayfa 9**

Tekel işçilerinin eylemleri sürüyor

TEKEL işçilerinin, TEKEL'in özelleştirilmesini geri püskürtmeyi hedefleyen eylemleri devam ediyor. **İzmir, Tokat, Diyarbakır vb. illerin yanı sıra, İstanbul Cevizli TEKEL işçileri de bir dizi eylemle özelleştirme saldırısını geri püskürtmeye çalışıyor.** **Sayfa 4**

Organik tarımda pazar sorunu

Özellikle ülkemizde son yıllarda popülerliğini artıran **Organik Tarım** Anadolu'da ilk olarak Almanya'nın kuru gıda talebiyle kayısı ve incirle başlamıştır. Avrupa Birliği süreciyle de gündemleşmiş ve çeşitli sivil toplum örgütleri tarafından yaygınlaştırılmaya çalışılmıştır. **Sayfa 5**

Amed halkı elektrik rüşvetine kanma!

Geçtiğimiz günlerde, Erdoğan'ın yerel seçimlerde kazanılması için kurmaylarına emir verdiği belediyeler basına yansıdı. Bu belediyeler **İzmir, Dersim ve Diyarbakır.** Diyarbakır'ı kazanmaya dönük ortaya atılan ilk proje önerisi **AKP Diyarbakır milletvekillerinden Abdurrahman Kurt'a** ait. **Sayfa 6**

İşçi köylü'den

Merhaba,
Gazetemizin bir önceki sayısının kapak manşeti **“Toplumsal**

muhalefet sokakta adalet arıyor!” idi. İlk başta abartılı bir belirleme olarak görülebilirdi bu cümle. Ama gerçekler öyle mi? **Sayfa 2**

Sınıfsal Yaklaşım

Sınıf mücadelesine tesettür, halk muhalefetine türban!

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

İşimiz, iş güvenliğimiz, sosyal haklarımız için...

Sayfa 4

Pusula

Sınıf savaşımında örgütlülük bir zorunluluktur!

Sayfa 11

Evrensel Bakış

Halklara son yalan!

Sayfa 13

*Davutpaşa'daki
ölümlerden yerel
yönetimler ve
hükümet
sorumludur.*

"Fukaralığın kahrolası çaresizliğinden, tıpkı sessiz bir filmin infaz sahnesi gibi bitiyor hayatlar..."

Ege'nin tuzlu sularını, Karadeniz'in hırçın suyuna karıştırmadan dengeleyen Marmara'yı koynuna alan yedi tepeli kent İstanbul. Yüklendiği onca ağırlık karşısında artık yedi tepeye sığmayan, büyüdükçe büyüyen, bir yanıyla çürüten, bir yanıyla "gelişen" büyük bir kent... Bir taraftan yoksulluk kokar, ıslak çamaşırlardan sular damlar sokak aralarında, bütün öteki "kara kafalı"ları barındırır bağrında, diğer tarafta Gümüşsuyu-Kabataş ve Cihangir'de yoksulluk, açlık üzerinden yükselen sınıfın zengin fertlerini alır koynuna... Bir yanı finans merkezlerine, diğer yanı işçi havalzarına akan yol olur.

Bir de eğer bakarsanız, bakar da görmek isterseniz her mahallesinde Türkiye'nin yoksul yüzüne ayna tutar. Etiler'de iseniz **Fatih Sultan Mehmet Mahallesi**'ne, Kadıköy'de iseniz Sıhna'yı Cedit'in ara sokaklarına gitmeniz kâfi. Sivas dökük, duvarı çatlak, yolları çamurlu evler, yoksulluğun en direkt tanımını yapar. Yüksek apartmanların arkasına gizlenmiş, iç içe sokulmuş her evde bir televizyon vardır. Ve sanki sahip olmadıkları hayatların görüntüsü daha net düşsün oturma odalarına diye çatılarda bir de çanak anteni.

Sokakların üstünü kefen gibi örten kasvetli gölgeler, yoksulluğun ve gizli acıların gri ve kederli atmosferini gözlerden gizlemeye çalışsa da, tüyler ürpertici adaltesizliği ve zalimliği son haddine ulaşan bu vahşi sistem, kendi yarattığı kayıtsızlığın keşmekeşiyle her geçen gün, yaşanan her olayda deşifre oluyor.

Kaçak işçiler sigortasız hayatlar...

Davutpaşa daracık sokaklarında iç içe geçmiş sanayi siteleri, fabrikalar ve tekstilden metal sanayiye kadar çeşitli atölyeleriyle kent içinde kalmış bir sanayi bölgesi...

Geçtiğimiz günlerde, her katı ayrı bir atölye olan 4 katlı binada 23 kişinin ölümüne, yüzlerce sinin de yaralanmasına neden olan iki patlama oldu. Patlamanın meydana geldiği bina I. Matbaacılar Sitesi'nin alt tarafında dar bir sokakta bulunuyor. Dört katlı binanın zemin katında kot yıkama atölyesi, sonraki iki katında çorap atölyesi ve son katında da maytap atölyesi vardı.

Davutpaşa'nın bu küçük atölyelerinde birkaç dakika arayla iki patlama meydana geldi. Maytap atölyesinde meydana gelen birinci patlama çok büyük değildi. Bu patlama üzerine çevredeki iş yerlerinden insanlar camlara çıkıp patlamanın olduğu yere baktılar.

Tam bu esnada ikinci patlama meydana geldi, alt kattaki çorap atölyesinde bulunan bir kazan büyük bir gürültü ile patladı. Binanın iki katı çökerken, etrafı savrulan demirler tüm çevreye zarar verdi. Yaralanmaların hemen hepsi bu savrulan demir, cam ve beton parçalarından kaynaklandı.

Patlama yerinde yitip gitmiş 23 işçinin ardından koca bir enkaz yığını ve "onların yerinde ben de olabilirdim" diyen öfkeli ve arkadaşlarını kaybetmenin

acısını yaşayan bir kalabalık vardı. Bir de gözünüzden kaçamayacak bir ayrıntı. Burada, tıpkı İstanbul'un zenginlikleri içinde yaşanan yoksulluğu görüyorsunuz sanki. **Prestij İş Merkezi**... İlk gözünüzü çarpan devasa camlarıyla lüks ve modern bir bina. Ama sadece birkaç adım

ötesinde enkaz yığını haline gelmiş, bakımsız ve eski binalar... Eski binalar için de duvara yapışmış işçi cesetleri... Kaçak işyerlerinde 300 YTL'ye çalışan kaçak işçiler, sigortasız hayatlar...

Sanayi Bölgesi'nin içinde daracık bir sokakta bulunan atölyelerde meydana gelen bu katliam sömürü üzerine kurulu sistemin hiç de yabancı olmadığımız bir üründü.

İlk değildi Davutpaşa. İnsan hayatının hiçe sayıldığı atölyelerde, tersanelerde işçi öğüten bir değirmen gibi işliyor sistem. 2005 yılında da Ümraniye'deki bir ruhsatsız havai fişek fabrikasındaki patlamada 5 işçi ve 1 işçi çocuğu ölmüştü. Fabrika depo olarak görünüyordu. Fabrika sahibinin oğlu olan ve depo sorumlusu olarak gözüken **Cenk Acar** birden fazla kişinin ölümüne sebebiyet vermekten sadece 22 ay hapis yattı. Hepsisi bu... 1'i çocuk 6 kişinin canı sadece 22 ay hapis cezası...

Ümraniye'de olduğu gibi Davutpaşa'da da yıllar boyunca tek bir denetim yapmayan devlet, 23 işçi parçalandıktan 100'den fazlası yaralandıktan sonra polisyle, valisiyle cesetleri toplamak ve tepkileri engellemek için oradaydı. Açıklamaları da kendilerine yakışır cinstendi; İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Topbaş'a göre kaçak işyerinde bu kadar işçinin ölümünden "ihbar etmeyen" vatanşah sorumlu. Vali Güler'e sorarsanız "Maalesef olumsuz böyle şeyler."

Daracık sokaklarında iç içe geçmiş sanayi siteleri, fabrikalar ve binalarda da tekstilden metal sanayiye kadar atölyeleriyle kent içinde kalmış bir sanayi bölgesi olan Davutpaşa'da ve daha birçok yerde tıpkı sessiz bir filmin infaz sahnesi gibi bitiyor hayatlar. İşçi öğüten bu sistemin çarpık kenti içinde yaşadığımız duyumsuyor, boynumuzu büküyoruz acıyla... Ve elbette öfke doluyor içimiz, zapt edilemez bir öfke...

"Daha kaç kişinin iş cinayetine kurban gitmesini bekleyeceksiniz?"

gelebiliriz" diye konuştu.

"Katliamları ancak örgütlenerek durdurabiliriz"

KESK İstanbul Şubeler Platformu da hükümet ve yerel yönetimler eleştirdi. KESK adına açıklama yapan Eğitim-Sen İstanbul 3 No'lu Şube Başkanı **Dursun Yıldız**, hükümet ve yerel yönetimlerin, gerekli yasal düzenlemeleri yapmadığını ve var olan yasaları uygulamadığını söyledi. Çalışma Bakanı Faruk Çelik'in, Tuzla tersanelerinde sürekli yaşanan iş cinayetlerine ilişkin 'normaldir' açıklamalarını hatırlatan Yıldız, **"Yetkililerin 'normaldir' demekten öteye geçmeleri gerekiyor"** dedi. Telekom, Tekstil ve Şişecam fabrikasında çalışan "Topkapı İşyeri Temsilcileri" de yaptıkları açıklamada, sorumluların yargılanmasını istedi. İşçilere ve sendikalara da çağrı yapan işyeri temsilcileri, "Biran önce bu bölgedeki işçileri örgütlemek için harekete geçmeliyiz. Bu katliamları ancak örgütlenerek durdurabiliriz" dedi. Açıklamaların ardından olay yerin-

de inceleme yapmak isteyen DTP İstanbul Milletvekili Sabahat Tuncel ve sendika temsilcilerine, polis tarafından enkazın altında patlayıcı madde olduğu gerekçesiyle izin verilmedi.

"Patlamanın nedeni sosyal güvenlik sistemi ve çalışma koşullardır"

Patlamaya ilişkin yazılı açıklama yapan DİSK Genel Sekreteri **Musa Çam** ise Davutpaşa'da meydana patlama insan hayatının ne kadar önemsiz olduğunu bir kez daha gösterdiğini belirtti. Çam, "Patlamanın nedeni Türkiye'deki sosyal güvenlik sistemi ve çalışma koşullarıdır. Davutpaşa'da yaşanan katliamın sorumlusu insan hayatını dik-kate almayan iş sağlığı, iş güvenliği ve sosyal güvenlik sistemidir. Yetersiz yasalar ve uygulamalardır.

Yapı Yol-Sen İstanbul Şubesi de yaptığı yazılı açıklamada, ruhsatı olmayan, her türlü kölece çalışma düzeninin hüküm sürdüğü iş yerlerinde, sistemin gerçek yüzünün bir kez daha açığa çıktığını ifade etti.

işçi-köylü'den

Merhaba,

Gazetemizin bir önceki sayısının kapak manşeti **"Toplumsal muhalefet sokakta adalet arıyor!"** idi. İlk başta abartılı bir belirleme olarak görülebilirdi bu cümle. Ama gerçekler öyle mi? Gazetemizin çıkmasının ardından bu belirlemeyi doğrulayan bir dizi eylem ve etkinlikler düzenlendi. **TEKEL**'in özelleştirilmesine karşı çıkan işçilerin **İstanbul, Diyarbakır, Samsun, İzmir** vd. illerde yaptıkları miting ve eylemlerde binlerce işçi ve emekçi bir araya geldi. **Emekliler** kendilerine re-va görülen % 2'lik sadaka zammına karşı birçok ilde basın açıklamaları yaparak, emekçilerin düşmanı **AKP hükümetini** protesto etti ve zammın karşılığı olan 10 YTL'yi Başbakan'a gönderdi. Davutpaşa'da güvencesiz, sendikasız, asgari ücretle geçinmeye çalışan 23 kişinin iş cinayetine kurban gitmesi büyük bir kesim tarafından lanetlendi. **AKP hükümetinin Alevilere** yönelik son dönemde gerçekleştirdiği **"kazanma hamleleri"** karşısında ilerici kültürüne sahip çıkan binlerce Alevi ve devrimci, İstanbul Kadıköy'de yapılan mitingde buluşarak **AKP'yi** protesto etti. **İzmir'de, Maraş'ta, Dersim'de** doğayı katleden sistemin plan ve projelerini protesto etmek için **çevreciler ve köylüler** çeşitli etkinlikler ve eylemler düzenlediler. Kürt ulusal sorunu denilince aklına imha ve inkardan başka bir **"çözüm"** yolu gelmeyen devletin saldırılarına karşı **Kürt halkı** son on beş gün içinde defalarca çeşitli eylemler yaptılar. En son operasyonlara karşı düzenledikleri Şırnak'a **"Demokratik Çözüm Yürüyüşü"** birçok engelleme ve gözaltı terörüne karşın sürüyor. Emekçi halkın sağlık ve sosyal güvenlik haklarını bir çırpıda ortadan kaldıran **SSGS** saldırısına karşı çeşitli illerde bildiri dağıtımları, paneller, kitle toplantıları, hastane önlerinde basın açıklamaları örgütleniyor. Hatta bunların yanına **AKP'nin** türbanın serbest bırakılması için yaptığı hamleyle karşı sokağa çıkanları da ekleyebiliriz. Sonuçta Kemalizm zehiri ile bilinçleri karartılmış kitleler olsa da, **AKP hükümetinin** gericiliğine karşı tepkilerini dile getirmek için alanlara çıkmaktalar.

Bu toplumsal kaynaşmanın devrimcilerin önderliğinde geliştiğini söylemek ise mümkün değildir. Daha çok kendiliğinden ya da reformistlerin (hatta kimi yerlerde gericilerin) önderliğinde gelişen, kimisi Türk bayraklarıyla yapılan bu hareketlenmelerin talepleri önemlidir. **Bizler bu talepleri sahipleniyor muyuz, sahiplenmiyor muyuz?** Türban meselesini bir kenara bırakırsak yukarıda saydığımız eylemlerin talepleri olan özelleştirmelerin durdurulması, tüm dinlerden ve mezheplerden insanların özgürce kendini ifade edebilmelerinin önündeki engellerin kaldırılması, Kürt Ulusunun Kendi Kaderini Tayin Hakkı'nın tanınması, SSGS Yasa Tasarısının geri çekilmesi, insanca yaşayabilecek ücret, çevreye duyarlı ekonomik ve sosyal politikalar vb. vb. Bu taleplerin hiçbirisine karşı çıkmamız mümkün değildir. Bunların çoğu **Demokratik Halk Devrimi**'nin de talepleridir aynı zamanda. Yani devrimimizin özneleri olan kitlelerden bahsediyoruz sokağa çıkan kitleleri tanımlarken. Ve kitleler öзде Demokratik Devrimin taleplerini (ama kendiliğinden) haykırıyorlar. **Bu noktada sorun, bu kitlelerle ilişkilennemekte yaşadığımız sıkıntıdır.** Elbette ki, bu kısa vadede, hemen çözülecek bir mesele değildir. Bu noktalarda atılan adımları da görmezden gelmemiz mümkün değildir. Ancak kitlelerle aramızdaki mesafeyi kapatmak için daha büyük adımlar atmaya cüret etmeliyiz. **Zira iktidara yüzünü dönmemiş olan, sistemle köklü bir kopuşun olmadığı bu kitle eylemleri kendi içinde sönmek, sistemle bütünleşecektir.**

Memlekette bunca mesele, halk kitlelerini etkileyen onca sorun varken düzenin teşhiri için konu bulmakta sıkıntı yaşamak mümkün değildir. O zaman düzenin bizlere "sağladığı" bu **avantajı** sonuna kadar kullanarak onu teşhir etme ve alternatifini göstermek için "iş" bize düşmektedir. Yukarıda sıraladığımız gündemlerin bazıları ile ilgili İstanbul, İzmir, Adana vb. illerde çeşitli platformlar oluşturulmuş ve sürece örgütlenme adımları birlikte atılmaya çalışılmaktadır. Sınır ötesi operasyona karşı yapılan eylemlerin yanı sıra SSGS ile ilgili birçok yerde örgütlenen eylemlerde emekçiler gerçek gündemlerine sahip çıkmanın adımlarını atmaktadırlar. Bu eylemleri sırasında geniş kitlelerle birlikte hareket etmek, örgütlenmek ve örgütlemek asıl hedeflerimiz arasında olmalıdır.

22 kişinin ölümüne neden olan Davutpaşa'daki patlamanın ardından sorumluların yargılanması talebiyle olay yerinde protesto eylemleri yapıldı. Aralarında **Tekstil-Sen, Hava-İş, Limter-İş, Belediye-İş ve Genel-İş** Sendikalarının da bulunduğu çok sayıda kurum yaptığı ortak açıklama öncesinde, patlamada yaşamını yitirenler için saygı duruşunda bulundu. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik ile İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'ın istifa etmesinin istendiği açıklamayı **Tekstil-Sen Genel Başkanı Ayşe Yumlu Yeter** yaptı. Terazidere ve Türkiye genelindeki tüm işyerlerinin hızla denetlenmesini ve bu denetimde sendikalar, tabipler ve mühendislerin de yer almasını isteyen Yeter, **"Daha kaç kişinin iş cinayetine kurban gitmesini bekleyeceksiniz? İş güvenliğinin sağlanması**

için gerekli önlemleri ne zaman alacaksınız?" diye sordu.

"Yaşananlar artık Türkiye için alışılmalıdır"

Basın açıklamasına katılan DTP İstanbul Milletvekili **Sabahat Tuncel** ise yaşananların artık Türkiye için "alışılabilir" olduğunu söyledi. Sadece imalathanenin değil işçilerin de "kaçak" olduğuna dikkat çeken Tuncel, "Yaşanan bu iş cinayetlerinden bütün yöneticiler sorumludur. Bu yaşananlar dünyanın başka bir yerinde olsa, değil yetkililer hükümet bile istifa ederdi. Bu durumdan sorumlu olanlar, biraz vicdan, biraz insanîyet sahibiseler istifa etmelidirler. Tuzla'da meydana gelen cinayetlerin acısı dinmeden Davutpaşa'nın acısını yaşıyoruz. Bu durumun üstesinden örgütlenerek, birleşerek

Düzen, ayağına dolaşan hizmetkârlarını dinlenmeye aldı!

Gladio/Kılıç (İtalya), Koyun Postu (Yunanistan), **Secret British Network** (İngiltere), Gehlen Harekati/Stay Behind/Sword (Batı Almanya), **Rüzgar Güllü** (Fransa), **NATO Command** (Holanda), **SDRA-8** (Belçika), **Schwert** (Avusturya), **Anti-Terör Kurtarma Grubu/GAL** (İspanya) ve nihayet "bizde" de en yaygın kullanımıyla **kontrgerilla**...

Tüm bu isimler, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası CIA tarafından yani ABD emperyalizmi eliyle dünya halklarını Hitler faşizminden kurtarılmasında esas rolü oynayan Sovyetler Birliği'ne, dolayısıyla da sosyalizme yönelik sempatiyi kırma için kurulan ve binlerce operasyona imza atan örgütlenmelere ait. Bu örgütlerin gerçekleştirdikleri eylemlere "sentetik eylemler" deniliyor. Yani yapay eylemler... Bu örgütlenme ülkemizde, Kore Savaşı'nın ardından yetkilendirilen **Tuğgeneral Daniş Karabelen** öncülüğünde 1953'de, adı daha sonra **Özel Harp Dairesi** olarak değiştirilen **Seferberlik Tetkik Kurulu** adıyla kurulmuş. Belki bu Tetkik Kurulu'nun adını çok duymadık ama, özellikle 1990'larda T. Kürdistanı'nda işlenen "faili meçhul" cinayetleri, yine bu bölgede bir kontra örgüt olarak işleyen Hizbullah'ı, Susurluk kazasının ardından yargılanan Özel Harekatçıları, dönemin Başbakanı Çiller'in örtülü ödenekten bu birime yaptığı ödenekleri vs. rahatlıkla hatırlayabiliriz. O kadına da hafızamız yetmezse, Gazi Mahallesi'nde çıkan olayları başlatan ilk kurşunu, Şemdinli'de patlayan bombaları, Cizre'de tanklarla halka gözdağı verme geçidini vs. unutmuş olamayız.

Kontrgerilla örgütlenmesinin emperyalizmin direkt yönlendirmesinde ve devletin bizzat bir kolu olarak gayet resmi bir örgütlenme olduğu bugüne kadar defalarca kanıtlandı, kimi zaman da itirafına konu oldu. Yine de işin her zaman en kolay, sorunu "derin"lere havale ederek eleri temizlemek, devleti kutsayıp aklamak "tercih edildi". Kimi zaman da bu "derin"liklere inildiği görünümü yaratılarak birkaç küçük, teşhir olmuş göstermelik operasyonla devletin de bu durumdan ne kadar rahatsız olduğu izlenimi yaratılmaya çalışıldı. **Ve pek tabii ki ne hikmetse devletin iradesinin dışında gösteri-**

len bu örgütlenme ortadan kaldırılamadı. Ama daha da vahim olanı birçok kesim de bugün hala bu yalanın, bu manipülasyonun (yönlendirme), bu dezenformasyonun (yanlış bilgilendirme) etkisi altında devletten, bizzat kendisinin kurduğu bu örgütlenmesinin üzerine gitmesini beklemektedir.

Bugün bu satırları bir kez daha yazmamızdaki neden ise yine sözde derin devlet örgütlenmesinin üzerine gidildiği bir operasyondur. 22 Ocak günü sürpriz bir şekilde 8 aylık bir takip ve hazırlık sürecinin ardından yapıldığı söylenen bir operasyonla 50'nin üzerinde insan gözaltına alındı ve bunların bir kısmı tutuklandı. Bu operasyonun en şöhretli isimleri hiç kuşkusuz son yıllarda defalarca adını birçok çete bağlantılı konuda duyduğumuz ama bir türlü de el değmemiş (dokunulmamış) olan, erken emekli TSK orijini hiç kadir şöhretli, kendisini mahkeme kapılarında aydınlarla yönelik dava saldırılarında ağzından köpükler saçarak ortamı sıkıştıran birisi olarak tanındığımız **Kemal Kerinçsiz**'di. **Ergenekon** adıyla ortaya çıkan bu kontrgerilla örgütlenmesinin tabii ki temeli "vatanseverlik" üzerine kuruludur. 1997 yılında Celal Kazdağlı ile birlikte Ergenekon üzerine kitap hazırlayan **Can Dündar**, Milliyet'teki köşesinde Tümgeneral **Memduh Ünlütürk**'ün (kendileri ünlü işkencehane Ziverbey Köşkünün de komutanıdır 1971 rejimi döneminde) **Erol Mütercimler**'e söylediklerini şöyle aktarıyordu: "Ergenekon, hükümetlerin de, Genelkurmay'ın da, bürokrasinin de üzerinde bir örgüttür. 27 Mayıs'tan sonra CIA, Pentagon tarafından kurulmuştur. Özellikle Amerika'da kontrgerilla eğitimi almış, kurslardan geçmiş generallerin bir bölümü, 'Vatani kuruntayınız' düşüncesiyle bu örgütte yer alırlar."

Ergenekon'un bir üst örgüt olup olmadığı, tüm çetelerin bu yapıya bağlı olup olmadıklarını bilemeyiz. Bilmemize de gerek yok. **Ancak çok açık olan bir gerçek var ki; adı her ne olursa olsun devletin kurduğu bir kontrgerilla örgütlenmesi olduğu ve bu operasyondan sonra da varlığını (ister aynı, isterse de farklı bir adla) sürdüreceğidir.** Çünkü bu ülkenin egemenlerinin

onlara ihtiyacı var. Egemenlerin başta T. Kürdistanı olmak üzere tüm halka karşı yürüttüğü savaşta eli ayağıdır kontrgerilla. Küçük Paşa tüm şöhretine rağmen devlet için vazgeçilmez değildir, Kerinçsiz ise ondan da küçük bir ayrıntıdır. İçeride ne kadar kalacakları, tamamen harcanıp harcanmayacağı, sonra kurutulup kullanılan bir mendil olarak tekrar kullanılıp kullanılmayacağı kendi içlerindeki çelişkilere de bağlı olarak verilecek bir karardır. Kontrgerillanın başında kim olduğu değil, ne işe

yaradığıdır bizler açısından önemli olan. Onların kurtardıkları vatani, egemen sınıfların kasalarındaki paraları, vatanseverlikleri de hizmetlerinin karşılığında efendile-diklerini şöyle aktarıyordu: "Ergenekon, hükümetlerin de, Genelkurmay'ın da, bürokrasinin de üzerinde bir örgüttür. 27 Mayıs'tan sonra CIA, Pentagon tarafından kurulmuştur. Özellikle Amerika'da kontrgerilla eğitimi almış, kurslardan geçmiş generallerin bir bölümü, 'Vatani kuruntayınız' düşüncesiyle bu örgütte yer alırlar."

"Vatansever" savcılar "vatanseverlere" karşı

Operasyon sürerken derin düşüncelerine başvuru Başbakan, süreci "Güvenlik örgütümüzün belli bir safhaya kadar bu işte müdahalesi olduktan sonra yargının devam ettirdiği süreç var. Bizim memnun olduğumuz konu. Bu suçlarla ilgili son olay gerçekleşen yürütmeye yargının gayet güzel bir dayanışma içerisinde bu işi yürüttüğünün ifadesi oldu" sözleriyle özeltiyordu. Bu sözler TESEV'in kısa bir süre önce hakim ve savcılar üzerinde

yaptığı birebir görüşmelerden ortaya çıkan tabloyu hatırlatıyor. "Devletin çıkarları mı adaletin gerekleri mi?" sorusuna hâkim ve savcılar büyük çoğunluğu ne diyordu: "Ben devletçi hukukçuyum. Devlet olmazsa hukuk olmaz, biz de olmazız. Benim ülkem söz konusu olduğunda hukuk dinlemem"!!!! Tam da egemen sınıf sözcülerine yaradır söylemler. Ama bunu söyleyenler "devlet adamı" değil, bağımsızlık iddiasındaki "hukuk insanları!" Dolayısıyla bu "hukuk" in-

sanlarının devletin çıkarları denilen ama gerçekte egemen sınıfların çıkarları olan hesaplara ters bir harekette bulunmayacaklarını ortaya koyuyor bu araştırma. Bu yanıtı vermeyerek nizamın dışına çıkanlara da örnek hazırladı: Bak, Genelkurmay Başkanı Y. Büyükanıt'ın ismini iddianameye koyma "aymazlığı" gösteren Şemdinli savcısı **Ferhat Sarıkaya** gibi olursun!

Her konuda bir fikri olan, açıklama yapmak için sabahı bile beklemeyip gece yarılari e-muhurular çeken (ama ne hikmetse bu konuda kendisine soru soruluncaya kadar sesini çıkarmayan) Genelkurmay Başkanı Y. Büyükanıt ise daha garpıcı bir noktaya vurgu yapıyordu Ergenekon operasyonu ile ilgili: "Her fırsatta ortaya çıkan şeyleri TSK ile ilişkilendirmek çabası var. TSK bir suç örgütü değildir. Onun için bu tür şeyleri TSK ile ilişkilendirmeye çalışmak beyhude bir çaba-

dır." Ne diyelim, **dil dışın ağrıdığı yere gidermiş.**

(Veli) Küçük içerde, Büyük (anıt) görevde!

TSK'nın bu tavırına ilişkin bu operasyonu, son haftalardaki türban tartışmaları ve türbanın serbest bırakılması ile ilgili gelişmelerle birleştirdiğimizde iki olasılıklı bir tablo çıkıyor ortaya. **Birincisi**; AKP hükümeti bu iki süreci aynı anda yürüterek, TSK'nın türban meselesinde ses çıkarmamasını sağlamak ve ordunun yetkililerini (ve de sesini) kısmak için bir hamle yaptığı yönünde. Nitekim türbanı gerekçe göstererek seçimleri erkene aldırma, muhtıralar vermeye, "sivil darbe" ortamı yaratmaya kadar giden TSK, bugünlerde türban konusunda konuşmama-ı tercih ederek "düşüncelerimiz biliniyor" şeklinde geçiştirmeci yaklaşıyor. **İkincisi** ise; Erdoğan ile Büyükanıt'ın basına kapalı gerçekleştirilen tarihi Dolmabahçe buluşmasında bir takım konularda anlaşmaya vardıkları ve hazırladıkları danışıklı dövüş gösterisini canlı yayında emekli halk izlettikleridir. Zaten kamuoyunda yeterince teşhir olmuş, gözden çıkartılmasında bir sakınca olmayan kontrgerilla elemanlarını belli bir noktaya kadar (bu örnekte Veli Küçük'e kadar) saf dışı bırakmak düzen açısından bir sorun olmamıştır bugüne kadar, bundan sonra da olmayacaktır.

Ucu nereye giderse...

Bu tür durumlarda düzenin siyasetçileri tarafından "sonuna kadar gidileceği" mesajlarının yorumları ve umut/umutsuzluk etrafında dönen tartışmalar var. Sonuna kadar gidilip gidilmeyeceği meselesinde umutsuzluğa kapılmak için hiçbir neden yoktur. Bu kadar karamsar olmanın anlamı da yoktur. Karamsarlığa kapılanlar, devletten devlet örgütlenmesini dağıtmasını ve temizlenmesini bekleyenlerdir. Bunları yapacak olanın bilinçlenen ve örgütlenen halk kitleleri olduğunu bilmeyen/kabul etmeyenlerdir. Bu kesimlerin örnekleri ise İtalya'dır. İtalya'nın **Malkoçoğlu**'su cesur bir savcının üzerine gitmesiyle Gladio'nun çözüldüğü iddia edilmektedir. Birincisi böyle bir örgütlenmeyi bir savcının çökertemeyeceği açıktır. Bunun ötesinde, sosyalizmin geçici yenil-

TC devletinin aklama operasyonu!

Kamuoyunda Ergenekon Operasyonu olarak adlandırılan sahte-kârlığı kamuoyuna teşhir etmek için **Partizan, ESP, DTP ve SDP** tarafından ortak bir basın açıklaması gerçekleştirildi. 26 Ocak günü Ahmet Vefik Paşa Tiyatrosu önünde yapılan açıklamada okunan basın metninde "çeteleri Kürt illerinde yapılan yargı-sız infazlardan Musa Anter'den Herat Aydın'a Uğur Kaymaz'dan Vrand Dink katliamından biliyoruz" denildi.

Tunceliler Kültür ve Yardımlaşma Derneği'nin de destek verdiği eylemde sık sık "**Kahrolsun MİT, CIA, Kontrgerilla**" sloganları atıldı. (Bursa)

Sınıfsal Yaklaşım

SINIF MÜCADELESİNE TESETTÜR, HALK MUHALEFETİNE TÜRBAN!

Türban meselesinde, diğer boyutları ve ortaya çıkardığı harareti tartışmaları göz ardı etmeksizin, ilk elden vurgulanması gereken husus; AKP önderliğindeki egemen sınıf klığının esas amacının, ileri sürülen gerekçelerle (inanç özgürlüğü, eğitim hakkı) **hiçbir biçimde** ilişkili olmadığıdır. Atılan çoğu adımlar ve geliştirilen hamlelerde genellikle amaç ve hedefler gizlenmektedir ama, bu seferki çarpıtmanın, belirli bir kildenin öteden beri topluma yansıyan bir talebi üzerinden geliştirilmesi, meseleyi farklı kılabilmektedir.

Bu hamlenin Kemalist-laikçi klık ve onun etrafında kümelenen çevreler tarafından "şeriat devletine doğru gidiş" ve "laik cumhuriyetin temellerine saldırı" şeklinde nitelendirilmesi de **aynı oranda** aldatıcıdır. ABD emperyalizminin RP'den yontarak şekillendirdiği ve ilimli islam şablonuna uygun biçimde sahneye sürdüğü AKP'nin devletin "**temelleri/esasları**" ile bir sorunu yoktur. Bunun olması da yapılanması ve varlık koşullu itibarıyla zaten olası değildir. Kaldı ki TC'nin AKP'den sakınılacak laik bir düzeninden söz etmek, giderek daha az inandırıcı bir sav haline gelmektedir.

Son sözümüzü başta söylemeye devam ederek ilerleyelim; türban (ya da başörtüsü) konusunu, din ve vicdan özgürlüğü, eğitim hakkı ve de kılık kıyafet serbestliği gerekçeleriyle gündemleştiri-

ren AKP hükümeti, ağır gündemlerle (sorunlarla) yüklü süreci karşılamayı, halk muhalefetine yanlış mecralarda parçalamayı, istismar ettiği belli değerler üzerinden kendi tabanının desteğini diri tutmayı ve yakın süreçteki yerli seçimler için yatırım yapmayı hedeflemektedir.

Son ulusa sesleniş konuşmasında, "**Türkiye'yi özgürlükler ülkesi yap-mak istiyoruz**" diyen Tayyip Erdoğan'ın 6 yıllık AKP hükümetleri dönemindeki pratiği ortadadır. Bu süreçte hak ve özgürlükler alanında hiçbir gelişme ve açılım gösterilmediği gibi aksine daha baskıcı yasa ve düzenlemeler devreye sokulmuş (TCK, CMK, ÇİK, PVSK vd.), ekonomik ve sosyal haklar budanmış ve gasp edilmiştir. Ancak daha da önemli uygulama alanında yaşanmış ve başta Kürt Ulusal Hareketi'nin güçleri ve Kürt ulusu olmak üzere komünist ve devrimcilerle yönelmiş, yurtsever, ilerici, demokrat muhalif kim varsa faşist devlet terörünün hedefi olmuş, katliamlar, faili meçhul cinayetler, yargısız infazlar, kayıplar, saldırılar, işkenceler, tutuklama ve gözaltılar **yaygın** bir hal almıştır.

Bütün bu pratiklerin şimdi türban sorununda AKP'nin karşısına büyük bir kararlıkla ve cansiperane dikilen CHP ve hampalarının tam desteğiyle gerçekleştirildiği de hatırlanmak durumundadır. Öyle ki hakim sınıf partilerinin oluştu-

duğu ortak koruma kalkını hassas bir işlev görmüş, bazı ünlü edebiyatçı ve yazarları hedef alması ve hedef göstermesiyle popüler hale gelerek defşire olan **TCK 301**. maddesine dahi dokunulmamıştır.

Türban konusu gündemleştirilirken fitili ateşleyen T. Erdoğan'ın sarf ettiği, "**velev ki siyasi simge olsun**" sözü, politik özgürlükler ve sembollere karşı faşist yasa ve uygulamalarla beraber tam da konuya ilişkin başlıca gerekçelerinden olan "din ve vicdan özgürlüğü"nden ne anladıklarını ortaya koymaktadır. Sünni islam devlet-tariikat zorunlu dayatan, bunun adına da başından itibaren laik cumhuriyet diyen rejim; tarihi boyunca ne başka dinler, ne başka mezhepler, ne dinsizlik, ne de diğer kanaatler karşısında hoşgörülü olmuştur. Osmanlı geleneği, çok daha despot ve zorba yöntemlerle sürdürülmüş; katliam ve provokasyonlarla, Avlenciler, Hıristiyanlara, ateistlere vd. bütün azınlıklara kan kusturulmuştur.

Türban sorunuyla ilişkilendirilen bir diğer husus (yüksek öğrenim bağlamında) eğitim hakkıdır ki bununla ilgili sürecin daha nerelere kadar evrilebileceğini taze YÖK başkanı Yusuf Ziya Özcan'ın "**paralı üniversite**" konusunda yaptığı açıklama oluşturmaktadır. Mevcut durumda ise, ekonomik ve sosyal nedenlerle ortaöğretim kurumlarına devam edemeyenler bir yana, her yıl milyonlarca öğrencinin ÖSS ile bertaraf edilmesi ile işleyen sistem, YÖK'ün kendi kıyım düzeni ile beraber eğitim hakkının "**halkı**" vermektedir. Bu koşulların yaratıcısı, işleticisi ve bekçisi olanların, türban vesilesiyle eğitim hakkından bahsediyor olmaları, yine bunun içine alay eder biçimde kılık kıyafet serbestisini de sıkıştırmaları, son derece anlamlıdır.

Konuya ilişkin samimiyetsizliği (yay-

gın deyişle takiyeyi) ele veren önemli hususlardan birisi de, sorunu bir yandan ciddi boyutlara sahip mesele olarak göstermekle beraber, diğer yandan yarı-ırmı yapmak "**çözmeye**" çalışmalarıdır. Bunun en önemli göstergesi, getirilmekte olan düzenlemenin ortaöğretim kurumlarını kapsamaması, daha da önemlisi üniversite sonrasındaki mesleki yaşamla ilgili kamusal alana yönelik hiçbir müdahale öngörmemesidir. Türbanlı kişilere sadece yüksek öğretimde sadece 2 ila 4 yıl için "**özgürlük**" tanınmış olmakta, bu kişiler kamuya ilişkin bir görev üstlenmeye kalktıklarında "**yasak**"lara yine boyun eğmek durumunda kalmaktadırlar.

MHP destekli AKP'nin türban hamlesine karşı, c.başkanlığı seçim sürecindeki gibi "rejim elden gidiyor" hezeyanıyla seferberlik başlatan CHP de bu dönemi **azami kârla** değerlendirme hesapları yapmaktadır. Toplumun hatırı sayılır bir kesiminde yankısını bulan bu propaganda üzerinden kitleleri harekete geçiren, ama öncesinde yılların yetmiş kadroları ve yerleşik kurumları üzerinden art arda zehir zemberek demecileri patlatan Kemalist-laikçi cephenin, tansiyonun yükselmesinde AKP'den geri kalmıyor olması sürpriz değildir.

Bu çevrelerde eklenen ilerici, demokrat bazı kesim ve aydınların, kadının islamiyetteki konumunu ve tesettürü (kadının bireysel özgürleşmesi) sorgulama üzerinden duruş sergilemeleri ne kadar yanlışsa, aynı biçimde AKP-MHP koalisyonuna paralel konuma düşen kimi ilerici ve demokrat kimlikli şahsiyetlerin eğitim hakkı ve inanç özgürlüğü çerçevesinde saf belirleme ihtiyacı duyması da o denli yanlış olmuştur.

AKP sandığı gibi sadece yüzde 47'lik oy desteğinin verdiği cesaretle

türban hamlesini geliştirmiş değildir. Bunda, ABD'nin tam desteğiyle beraber, TSK ile sağlanan **mutabakatın** getirdiği işleri yoluna koymanın rahatlığı başlıca rol oynamıştır. MHP'nin desteğindedir de bu husus kritik bir ölçü kabul edilmelidir. MHP açısından c.başkanlığına destekten daha ileri bir adım olan türban konusu, ABD ve TSK'nın rolü sayesinde olgunlaşmıştır. AKP'yle türban konusundaki dayanışma bunlarla da bitmemiş, AB Türkiye Karma Parlamento Komisyonu Eşbaşkanı Joost Lagendijk, başörtüsünün üniversitelerde serbest olmasını hususuna **açık destek** verdiklerini açıklamıştır. (03.02.08)

Baykal'ın "**Hiçbir kurumdan bir bekleşimiz yok, kimse gölge etmesin, başka bir şey beklemiyoruz**" sözleriyle de yorumladığı üzere, Büyükanıt'ın kaçak bir tavır sergileyerek AKP'ye örtülü destek sunması, diğer yandan TÜSİAD'ın MHP üzerinden AKP ile ekonomik sorunlar ve türban konusunu içeren **ağır dilli** bir polemik içerisine girmesi, hakim sınıf kılıkları arasındaki denge, çatışma ve kampaşma sorunlarını önemi gelişmelerin yaşanacağına göstermektedir.

Geçerken not düşelim; AKP ile TSK arasındaki paslaşma, kullanım tarihi geçmiş kontrgerilla artıklarına yönelik **Ergenekon** operasyonu esnasında da yaşanmıştır. Büyükanıt ve Tayyip, "pisliklerden arınma" gibi lanse ettikleri durumda halka yönelik "güven tazeleme mesajı" çıkarmayı ihmal etmemişlerdir. Susurluk, Şemdinli türü keskin virajları rahatça dönen devletin, İbrahim Şahin, Korkut Eken gibilerinden sonra, Veli Küçük'e de "**çetesi**" ile birlikte bu tipte uğurlama töreni yaptıracağı **Allah**'ın emriydi!

Hakim sınıf kılıkları arasında yaşanan

günden yani esas düşmanın pratikte olmamasından kaynaklı bu örgütlenmelerin biçim ve yapılanmasını değiştirdiği gerçeği vardır. Yeni konjonktüre uygun hale getirilen Gladio/kontrgerilla örgütlenmeleri tüm dünyada faaliyetini sürdürmektedir. Ve kimi zaman fevri ve kontrol dışına çıkan yaşanmışlıklar varsa da bunlar münferittir, istisnadır.

Konuyla bağlantılı olarak biraz sağlık meselelerine girelim: Saffra hayatı bir beden sıvısıdır. İnsan hayatında sindirim, ağızdan başlarsa da esas olan, sindirim artıklarının bedenden atılmasıdır. Düzen için de böyledir. Saffraların bedenden atılması gerekmektedir. Bugün yapılan bundan öte değildir. Sineklerden kurtulmak için bataklıkta kurulması esprisini halk içinde yaygın bir kullanıma sahiptir. Bataklık bu sömürücü, yalancı, talancı sistemdir, hem de her şeyiyle ve tüm kurumlarıyla oturduğunu görebiliriz. Ama bu Gladio büyüklerine de kalmaz, onların da büyükleri çıkar bir gün. **Bir kez daha**; bataklıkta kurutmak için halk kitlelerinin aydınlatılması, bilinçlendirilmesi ve örgütlenmesinden başka bir yol yoktur.

Gübre fiyatları köylüleri vuruyor

Çiftçi Sendikaları Konfederasyonlaşma Platformu Dönem Sözcüsü **Abdullah Aysu**, 24 Ocak 2008 tarihinde bir basın açıklaması yaparak, "**Ocak ayı itibarıyla son bir yılda gübre fiyatları % 31-77.4 oranında yükseldi**" dedi. Aysu, geçtiğimiz yıl tarımı kuraklığın vurduğunu, bu yıl da gübre fiyatlarının yükselişinin vuracağını, önlem alınmazsa ürün verimliliğinin düşeceğini belirtti.

Hükümetin her fırsatta tarımı ve tarımcıyı geliştirdiğini propaganda ettiğini, ancak gübre fiyatlarının çok yükseldiğini ve herhangi bir destek de verilmediğini söyleyen Aysu, hükümeti önlem almaya çağırdı.

Gübre fiyatları arttıkça köylülerin yoksullaştığını, ama gübre şirketlerinin kârlarını katladıklarını vurgulayarak özel gübre şirketlerinin daha önceleri fiyatları bu kadar yükseltmeye cesaret edemezken, bugün bu cesaretin nedeninin kamunun elinde bulunan gübre fabrikalarının gübre piyasasını düzenlememesi olduğunu söyledi. Çünkü IMF talimatıyla gübre fabrikalarının bir kısmı özelleştirilmiş durumda. Bu nedenle de gübre şirketleri fiyatları istedikleri oranda belirleyebiliyor ve köylüleri sömürebiliyor.

(H. Merkezi)

Sibirya soğukları narenciyeyi vurdu

Köylüler bir yandan hükümetin saldırı politikaları altında inim inim inlerken diğer yandan da tüm Türkiye'yi etkisi altına alan soğuk hava dalgası yüzünden zor günler yaşıyor. Özellikle Çukurova Bölgesindeki narenciye üreticileri, soğuk havalardan dolayı sıkıntılı. Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şube Yöneticisi **Saim İnce** yaptığı açıklamada, narenciyenin dondan etkilendiğini ancak meyvenin daha çok nakliyat esnasında don etkisi altında kaldığını ifade etti.

İnce, Çukurova'nın sahil kenarlarında kalan kesimlerinde don olayının etkili olduğunu belirterek, "**Adana ve Mersin arasında kalan bölgede yaptığımız araştırma sonucu son 3 gün içerisinde, narenciye kategorisine giren bir kaç çeşit, portakal, greyfurt ve mandalınanın dondan etkilendiği görüldü**" dedi.

Narenciye bahçelerinde kullanılan rüzgarla çalışan ısıtıcı pervanelerin meyveyi dondan büyük bir ölçüde koruduğunu ifade eden İnce, don olayının dalda değil, daha çok nakliyat esnasında zarar verdiğini kaydetti. İnce, "Meyvenin içerisinde özellikle narenciyenin etkilendiği doğrudur. Ancak daha çok nakliyat seferlerinde meydana gelmektedir. Basın bunu sanki meyveyi daldayken don vurmuş gibi yansıtır" diye konuştu. (H. Merkezi)

Organik tarımda pazar sorunu

Özellikle ülkemizde son yıllarda popülerliğini artıran bu tarım şekli, Anadolu'da ilk olarak Almanya'nın kuru gıda talebiyle kayısı ve incirle başlamıştır. Avrupa Birliği süreciyle de gündemleşmiş ve çeşitli sivil toplum örgütleri tarafından yaygınlaştırılmaya çalışılmıştır.

II. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası dünyada gıda kıtlığı yaşanması, artan tüketim ve sanayileşme ile birlikte az alanda daha fazla tarımsal gıda projeleriyle "yeşil devrim" gerçekleşti. **Bu süreçte az bir alanda toprağı çeşitli girdilerle besleyerek daha fazla üretim hedeflenmektedir.** Bu hedef başarıya da getirdi. Bu başarıyla beraber önü alınmaz bir yola girilerek artık sadece insan sağlığı değil, daha fazla üretim adı altında doğa, yok olma noktasına getirildi. Avrupa'da modern tarım gittikçe ilerledi, buna sanayinin gelişmesi, tarımsal alanların azaltılması, tarımdaki insan sayısının düşürülerek sanayiye kaydırılması gibi gelişmeler yaşandı. Hormon girdisinin gittikçe artışı, kanser hastalığındaki anormal artışları getirdi ve bununla birlikte **ekolojik ya da organik tarım** süreci başladı.

Özellikle ülkemizde son yıllarda popülerliğini artıran bu tarım şekli, Anadolu'da ilk olarak Almanya'nın kuru gıda talebiyle kayısı ve incirle başlamıştır. Avrupa Birliği süreciyle de gündemleşmiş ve çeşitli sivil toplum örgütleri tarafından yaygınlaştırılmaya çalışılmıştır. İnsan emeğinin çok daha fazla olduğu organik tarımda, ürünün ortaya çıkması, bir altın işlerken çekilen çile kadar zor olmaktadır. Bu tarım şekli, son dönemlerde gittikçe yok edilmek istenen köylü için bir alternatif olarak tespit edebiliriz.

Fakat bu süreç, yani organik tarıma geçiş süreci hiç de kolay ol-

mamaktadır. Tamamen kontrol ve kayıt altında tutulan bu tarım şekli, 2 yıllık bir geçiş sürecinde sertifikalandırma süreci istemektedir. Bu duruma modern tarımın zorunlulukları şeklinde de bakabiliriz. Fakat **Tarım Bakanlığı** tarafından yetkilendirilmiş sertifika kuruluşlarının sertifika tutarını yüksek tespit etmesi ve yaptırımların sert oluşu yoksul köylünün geçişini zorlamaktadır. Önemli bir miktar para gerektiren bu sertifikayı almak gerçekten bir üretici için çok zordur.

Bu durumda organik üretim yapan büyük çiftlik sahiplerinin sertifikasından yararlanılarak üretime geçiş yapılmaktadır. Buna da **Sözleşmeli Tarım**, yani **köleci tarım** demek çok daha doğrudur. Sonuçta üretim yaparken, pazarlarken sertifikasını kullandığı diğer üreticiye sormak zorundasın. Bir nevi ürün satışını, pazarını o kişi yönlendirmektedir. Ürünü ya ona satarsın ya da elinde kalır. O da pazar çok altında alarak bir yıllık emeğinin altında vermektedir.

Organik tarımın ülkemizdeki gelişimi, sorunları ülkedeki köylülüğün diğer problemlerinden farklı değildir. Aslında pazar sorunu konvansiyonel (geleneksel) tarıma göre çok daha geridedir.

İstanbul Şişli'de ilk organik pazar kurularak üreticiyi direkt tüketiciyle kaynaştırmak ve sadece gelir düzeyi yüksek kesime değil daha fazla kesime hitap etmesi hesaplanmıştır. Daha çok büyük alışveriş merkezlerinde satışa sunulan orga-

nik ürünler, ciddi bir ekonomik külfet getirmektedir.

Organik tarım üretiminin diğer üretime göre pahalı oluşu doğaldır. Kullanılan emeğin fazla oluşu, girdilerin daha gelişmemesinden kaynaklı pahalılığı bu tarım ürünlerini pahalandırmaktadır. Tabii direkt üreticiden tüketiciye ulaşması zor olduğu için ortaya aracı da girince fiyat katlanmaktadır.

Türkiye'de ekolojik tarım

Türkiye'deki potansiyelin artışıyla pazarın gelişmesi büyük market sahiplerinin gözlerini kamaştırıyor ve ülkenin her yerinden ürün toplanmaya başlandı. Bunu yaparken de üreticiden çok tabii ki kendi çıkarlarını hedeflemesi üreticiyi çok zor duruma düşürmektedir.

Yine ülke pazarında 2 büyük firmanın tüm pazarı kontrol altına alması, bir nevi tekelleşmesi yüzünden üretici ürünü istediği fiyattan satamayıp sadece firmanın verdiği fiyata mahkum kalmaktadır. Bu da üreticinin masrafları karşılamamasının yanında tüketiciye pahalıya ürün satılmasına neden olmaktadır.

Organik tarıma ülkemizde sosyal bir oluşum olarak bakılması, tekelleşmeyi zorlamaktadır. Ama organik tarımda üreticilerin örgütlenip birlik ya da kooperatif kurma çalışmasına girmeyeceği takdirde pazar tamamen ellerinden çıkacak ve pazara bir daha giremeyecekler. Ürünler ellerinde

kalacak ya da emeğinin çok altında satmak zorunda kalacaklardır.

Pazar sorunu sertifika külfetinden kaynaklı organik üretim yapan üreticilerin yeni bir oluşuma gitmelerini mecbur hale gelmiştir.

Ekolojik tarımı 2008'de neler bekliyor?

Ocak ayı içerisinde **Ekoloji 2008 Fuarı** gerçekleşmiş, burada üreticiler bir araya gelerek pazar sorununu da gündemleştirmişlerdir. Yapılan toplantılarda tekelleşme çabasında olan firmaların sadecelerine ayrılan konuşmanın dışında tartışmalardan kaçınması, katılan tüm üreticilerin birlik söylemini artırmıştır. Fakat **kimin birliği** sorusu da yanıt beklemektedir. Çünkü üreticilerin özellikle öncü olan firmanın artık markalaşmış, ekonomik anlamda sorunu olmayan üreticiler oluştu ve bu firmaların sözleşmeli üretim yapmaları, farklı yerlerde yine küçük üreticinin bu işten çok da bir kâr sağla-

mayacağına işaretleridir. Bundan kaynaklı son dönemlerde **Eko Köy** adı altında köylerde üretici yoğunluğu artırılarak üretime geçilmiştir ama bu işletmelerde sertifikalar genelde büyük üreticilerin elindedir.

İnsan sağlığına zararlı, hormonlu ürünlerin artışı, yanlış uygulamalardan kaynaklı tarımsal arazilerin azalması sonucu sürdürülebilir tarım ve insan sağlığı için organik tarım gelişmektedir. Ayakları yere basmadan olsa da bir pazar oluşmaktadır. Bu pazarın üreticiler olarak, direkt içinde olmak tekelleşmeyi engellemek için birliklere kooperatiflere yönelmek gerekmektedir.

Özellikle organik ürün alan büyük firmaların geri göndermeli yani satmadığını iade etme şartları ürünün pazarda tüketimini zorlaştırmaktadır. Bundan kaynaklı hem çıkacak yasa hem kurulacak birlikler üreticiyi koruma hedefiyle kaliteyi artırmayı hedeflemelidir.

Çevreye yeni bir tehdit daha: Tufanbeyli Termik Santrali

Termik Santral, geri dönülmez tahribatlar yaratacak.

Hükümetin çevre katliamı konusunda yeni adımlarından biri de Adana'da atıldı. Kurulması düşünülen Tufanbeyli Termik Santrali'nin; Kayarcık köyü yakınlarına kurulması Kayarcık köyü sakinlerini ve çevre köyleri tedirgin ediyor. Sözü edilen havzada ayrıca **Yamanlı, Pınarlar ve Taşpınar** köyleri bulunuyor. Bu köylerde 635 hanede yaklaşık 3500 kişi yaşıyor. Santralde kullanılacak düşük kalorili linyit kömürü ve kireç taşı konvansiyonel iş makinesi ile açık ocak işletme yöntemiyle çıkarılacak ve üretim sırasında malzemeyi gevşetmek amacıyla patlatma yapılacaktır. Linyit ve kireç taşının çıkarılıp, santrale taşınması ile yaklaşık 10.000 de-

kar verimli tarım arazisi yok olacak, geçim kaynağı tarım olan köylüler bundan doğrudan olumsuz etkilenecek göç etmek zorunda kalacaktır.

Termik santral, Tufanbeyli'ye bağlı köylerin tarım, mera, orman ve potansiyel orman alanları ile yakın çevresindeki Saimbeyli ilçesinin köyleri ile orman alanlarını da etkileyecek. Soğutma suyunun sıcak su olarak dışarıya verilmesi ile kaynak ve çevresinde önemli ekolojik değişiklikler meydana gelecektir. Ayrıca kül ve baca gazları yeraltı ve yerüstü sularının kirlenmesine neden olacaktır. Soğutma suyunun alınıp verileceği Göksu Çayı Adana'nın içme suyunu alndığı Çatalan Baraj Gölüne akmaktadır.

Enerjisa'nın yarı hissesini satın alan Verbund şirketi Avusturya'nın en büyük elektrik şirketi ve bütün stratejik, mali ve işletimsel kararlar için her iki ortağın da onayının gerekeceği açıklanmıştır. Almanya'nın atmosfere bıraktığı zehirli gaz kotasını doldurması ve termik santraller kurmaktan vazgeçmesi üzerine yaptığı alım garantili kömür anlaşması nedeniyle **Sugözü Termik Santrali**'ni ihraç etmesi gibi Tufanbeyli'de kurulacak Termik Santral için de Avusturya'nın vazgeçmiş olabileceği sistem ve teknolojinin veya sökeceği bir santrali Türkiye'ye ihraç etmesi de olasıdır.

Bu konu ile ilgili açıklama yapan kurumlar "ekonomik ömrü yalnızca 25 yıl olduğu tahmin edi-

len, enerji üretimine ve istihdama fazlaca katkısı olmayan, buna karşılık yüzlerce ailenin sosyal ve ekonomik yaşamını doğrudan olumsuz etkileyerek yerinden edecek, yüzlerce yıl daha tarımsal üretimde kullanılabilecek yaklaşık 10 bin dekar verimli tarım arazisini bir daha geriye kazanılamayacak şekilde yok edecek, yol açacağı toprak, su ve hava kirliliği ile dolaylı olarak yörenizdeki milyonlarca insanın sağlığını ve yaşam kalitesini olumsuz etkileyecek Tufanbeyli Termik Santrali'nin akılcı bir yatırım olmadığını düşünüyor, henüz işin başındayken bu yanlış yatırım kararından vazgeçmesini talep ediyoruz" dediler.

(H. Merkezi)

Elele Hareketi'nden Çamlı Barajı tepkisi

Sistem, bir yandan işçi, köylü, emekçi tüm halk katmanlarına düşmanlığını gösterirken diğer yandan doğaya da karşı olduğunu aldıgı kararlarla ortaya koyuyor. Ülkenin birçok yerinde köylüler ve çevreci kesimler topraklarının, sularının zehirlenmesine, doğanın tahrip edilmesine yönelik eylemler yapıyor, hayli yoğun olan ülke gündeminin içinde yer bulmaya çalışıyor. Elele Hareketi Dönem Sözcüsü **Halil Gezer**, İzmir'in içme suyunu karşılayacak Çamlı Barajı yerine **Efem-**

çukuru'nda yapılmak istenen altın madeninin tercih edilmesine tepki gösterdi.

İzmir-Bergama, Eşme, Sivrihisar Havran, Küçükdele Elele Hareketi, altın arama faaliyetleri ile gündemden düşmeyen ve İzmir'in içme suyu ihtiyacını karşılayacak Çamlı Barajı'na ilişkin 29 Ocak günü İzmir Büyükşehir Belediyesi **İZSU Genel Müdürlüğü** önünde basın açıklaması yaptı. Elele Hareketi Dönem Sözcüsü **Halil Gezer**, Efemçukuru'nda yapılmak

istenen altın madenine kurban edilmek istenen İzmir'in içme suyunu karşılayacak Çamlı Barajı'na, İzmirililerin ihtiyacı olduğunu söyledi. Gezer, "**Hani halka rağmen madencilik yapılmayacaktı? Yoksa kapalı kapılar ardında başkalarına verilen sözler mi var? Yoksa DSİ Çamlı Barajı'ndan bu nedenle mi vazgeçti? Bu nedenle mi Çamlı Barajı'na ÇED olumsuz görüşü verilecek?**" dedi.

Çamlı Barajı'nın İzmir için ge-

rekli olduğunu ifade eden Gezer, şunları ifade etti: "İzmirililer musluklarında Arsenikli su akmasını istemiyorsa, şimdiden talep söyledi. Gezer, "Hani halka rağmen madencilik yapılmayacaktı? Yoksa kapalı kapılar ardında başkalarına verilen sözler mi var? Yoksa DSİ Çamlı Barajı'ndan bu nedenle mi vazgeçti? Bu nedenle mi Çamlı Barajı'na ÇED olumsuz görüşü verilecek?" dedi.

(H. Merkezi)

DTP'den mektuplu eylem

Mersin DTP İl Başkanlığı yöneticileri ve üyeleri ile Akdeniz Göç-Der, Özgür ve Eşit Yurttaş Derneği, Özgür ve Demokratik Kadın Hareketi, MKM-DER temsilcilerinden oluşan yaklaşık 200 kişi, Mersin DTP İl Binası önünde toplanarak Merkez Postane önüne kadar alışırla yürüdü. Yoğun "güvenlik" önlemi alınan yürüyüş boyunca Çevik Kuvvet'in müdahaleleri de yaşandı. Mektup eylemlerinin birçok ilde yapıldığını ve yapılmaya devam edildiğini söyleyen Mersin DTP İl Başkanı Selami Turhan; İmralı Hapishanesi'nde tutuklu bulunan Abdullah Öcalan'ın sağlık koşullarının kötüleştiğini söyledi. Kitle Öcalan'ın zehirlendiği iddialarına ilişkin inceleme yapan Avrupa Konseyi İşkenceyi İzleme ve Önleme Komisierliği raporu açıklanmadığı için Türkiye'de gerginlik yaratıldığını, raporun bir an önce açıklanmasını ve hapishane koşullarının düzeltilmesini talebiyle, Avrupa İşkenceyi Önleme Komisierliği, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komisierliği ve TBMM İnsan Hakları Komisyonu'na mektup gönderdi. (Mersin)

Edî Bes e yürüyüşüne polis saldırısı

27 Ocak Pazar günü Kürt ulusuna yönelik saldırıları kınamak amacıyla "Edî Bes e" şiarlı bir eylem düzenlendi. Mersin'in Yenipazar Mahallesi'nde saat 13.00'te toplanan yaklaşık 300 kişinin sloganlar eşliğinde başlattığı yürüyüşün ardından DTP Akdeniz Belde Teşkilatı'nın önünde yapılan basın açıklamasıyla son dönemede artan baskılar kınandı. YDG'lilerin de destek verdiği eylemde "Gençler dağlara hesap sormaya", "PKK halktır halk burada" vb. sloganlar atıldı. Basın açıklamasının bitiminin ardından polis kitleye saldırarak 1 kişiyi gözaltına aldı. Kitlenin polislerle karşılık vermesi üzerine mahallede çıkan kısa süreli çatışmanın ardından eylem sona erdi. (Mersin YDG)

En iyi asker ölü askerdir!

PKK'nin Dağlica (Oremar) baskınıyla esir aldığı 8 askeri serbest bırakıldıktan sonra devletin "Neden öldünüz?" dercesine tutuklanması kamuoyunda ciddi rahatsızlık uyandırmıştı. 8 askerin iddianameleri de tüm gerçekliğe karşı ifadelerle doluydu. 8 askerin 1 Şubat günü başlayan mahkemesi 2 Şubat günü sonuçlandı. Askeri Mahkeme askerlerin serbest bırakılmasına karar verdi. Askerlik süresi dolan Er Ramazan Yüce evine dönerken, diğerleri birliklerine teslim edildi.

8 askerin duruşmasının olduğu gün İstanbul'da aralarında Partizan'ın da bulunduğu kurumlar tarafından bir basın açıklaması düzenlendi. Esir askerlerin mahkemeye çıkarıldığı 1 Şubat Cuma günü bir araya gelen kurumlar askerlerin tutuklanmasını protesto etti.

Beşiktaş DGM önünde basın açıklaması yapmak isteyen kurumlara polisin izin vermemesi üzerine basın açıklaması Beşiktaş Meydanı'nda yapıldı. Devletin asker ölümlerini ırkçı-şovenist saldırganlığın malzemesi olarak kullandığını altın çizildiği açıklamada sınır ötesi operasyonların durdurulması istendi. (İstanbul)

Amed halkı, elektrik rüşvetine kanma!

Gericici her sistem, karşıtı olarak gördüğü unsurları yok etmek ya da bu unsurları "kabul edilebilir" bir düzeyde tutmak amacını güder. TC için de Kürt ulusu, tam da Kürt olmanın, Kürt kalmanın yarattığı sonuç itibarıyla tehlike kapsamında var olagelmıştır. Hatta bu "tehlikeli durum"un kökenini Osmanlı'ya kadar dayandırmak mümkündür. İlk başlarda farklı milliyetlerden halkı birbirine karşı kıskırtarak bölen sistem, böylelikle ezilenler cephesindeki unsurları yalnızlaştırabilmiştir. Sadece varlık haliyle bile bir direnişe özne teşkil olabilecek her unsur inkara gelmiş, imhaya uğramış, uğratılmaya çalışılmıştır. Bu durum özü itibarıyla değişmeden sürüyor.

Geçtiğimiz günlerde, Erdoğan'ın yerel seçimlerde kazanılması için kurmaylarına emir verdiği belediyeler başına yansıdı. Bu belediyeler İzmir, Dersim ve Diyarbakır. AKP'nin bu belediyeleri kazanmak için elinden gelen her şeyi yapacağı yönünde açıklamalarına ilk cevap haliyle Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir'den geldi. "Diyarbakır kalemizdir, kimseye vermeyiz..." dedi.

Geçmişten beri faşizm, özellikle T.

Kürdistanı'na bütün araç ve yöntemleriyle saldırmaktan geri durmamıştır. "İnkâr ve imha" denilen bu konsept her platformda, her şekilde kendisini ilan etti-ediyor. Demokrasiye atf üstüne atf yapan bir hatipte de, cennetlikte kapsamında var olagelmıştır. Vatandaş eden bir din adamında da, vatanseverlik iddiasındaki asker veya poliste de temsiliyet bulsa faşizm, faşizmdir.

Havuç ya da ücretsiz elektrik

Bundan on-beş yıl önce Amed'te bir anket yapmış ve insanlara şunu sorduk: "Elektrik deyince aklınıza gelen ilk şey nedir?" Bu durumda emin olalım ki "işkence" cevabının açık ara önde kazanması isten bile olmazdı. Tarihini cilvesi işte! Diyarbakır'ı kazanmaya dönük ortaya atılan ilk proje önerisi AKP Diyarbakır milletvekillerinden Abdurrahman Kurt'a ait. Amed'te yoksul halka elektriğin azından bir düzeye kadar ücretsiz dağıtılmasını öngören bir proje bu. Bakınız ne diyor Kurt: "Zaten Diyarbakır'ın önemli bir kesimi kaçak elektrik kullanıyor. Ücretsiz dağıtım sonucu onları hem ekonomik bir yükten hem de hırsızlıktan kurtarmış olacağız." Evet, durum bu; tarih ironisini örtüyor:

Bir tarafta ezen, cellat rolünü üstlenirken elektrikten geçiriyor halkı, yani sopsasını kullanıyor. Diğer taraftan ise havuç olarak ücretsiz elektrik dağıtımından bahsediyor. Bu defa ise papazlığını konuşturuyor ezen; kendilerine anaların ak sütü gibi helal olan kaçak elektrikten dolayı hırsızlık itham ediyor ve kurtarıcılığa soyunuyor.

Niteliği itibarıyla faşizm yine de havuç yerine sopsayı esas araç olarak kullanılmaktadır. Bundan sadece birkaç gün önce Amed'te "kaçak yapı" nedeniyle yoksulların evleri başlarına yıkılmaya çalışılmış, evlerine kendilerini siper edenler gaz bombasına, gözaltına, şiddete maruz kalmıştı bir kez daha. Aşımızda, ekmeğimize göz koyanların gözü doymamıştır, doymak bilmeyecektir. İHD Diyarbakır Şubesi'nin hak ihlalleri raporuna göre; 2007 hak ihlalleri açısından 2006'nın 2.5 katı bir orana sahiptir. Hak ihlalleri 2006 yılında 7 bin 733 iken, 2007 yılında 18 bin 479'a kadar yükselmiştir.

Amed halkı Adın direnişle anlamdaştır

Bilmekteyiz ki sistem partileri ara-

Ovacık Demokrasi Platformu'ndan halk toplantısı

Ovacık Demokrasi Platformu'nun düzenlediği halk toplantısı, 23 Ocak Çarşamba günü saat 16.00'da Ovacık EMEP ilçe binasında gerçekleştirildi. Ovacık Demokrasi Platformu adına yapılan açılış konuşması ve sunumdan sonra, platform ve köy temsilcileri ve aynı zamanda halk tartışmaya başladı. Köylüler adına konuşan köy temsilcisi; yöremizin zehirlenmesine izin vermeyeceklerini, çünkü çocuklarımızın zehirlenmesini istemediklerini söyleyerek bu şirketin Bergama'dan farklı bölgelere kadar teşhir olduğunu belirterek devletin işbirlikçiler aracılığıyla bölgeye tutunmaya çalıştığını söyledi. Devletin ve şirketin yapmaya çalıştığı bölgemizi zehirlemeye ve işbirlikçileş-

meye karşı mücadelede ısrar vurgusu yaparak sözü bir başka Ovacık yerlisine bıraktı. Sözü alan Ovacık köylüsü; emperyalizmin sömürgeci-

lik politikasının değiştiği, artık silahlı gücüyle değil sermayesini ülkelere akıtarak sömürüsünü daha boyutlandırdığını ifade edindi. Konuşmacı ayrıca "daha fazla devrimci, muhalif basını takip etmeliyiz" dedi. Ve sözü bir başka yerli temsilciye bıraktı. Sözü alan köylü; sermayenin dini, mezhebi, ırkı yoktur vurgusunu yaptı ve sözü Demokrasi Platformu sunucusuna bıraktı.

Ovacık Demokrasi Platformu adına sözü alan temsilci şöyle devam etti; "Şu an güçlü bir birlikteliğe ihtiyacımız var. Dünyanın hiçbir yerinde mücadeleler yasalarla kazanılmaz, tek çözüm halkın kendi öz mücadelesiyle halkın birleşik mücadelesindedir." Ardından bir köy

sında halka yönelik hiçbir fark yoktur. AKP de faşizmin faşist sözcülerinden biridir yalnızca. Bu geçmişte de böyle idi, şimdi de böyle. Hatta öyle ki, AKP; T. Kürdistanı'nda devlet partisi niteliğine bürünmüştür. Devlet partisinden kastımız faşizmin diğer kurumlarıyla arasındaki ilişkilerde bölge söz konusu olduğunda uzlaşımın olduğudur. Ancak ne var ki bu açık gerçeğe rağmen, Kürt Ulusal Hareketi, AKP'yi diğer partilerden ayrı bir yere koymuş, ordunun aksine Kürt ulusal meselesinde AKP'yi ilmi değerlendirerek bu konuda belli bir bilinç bulanıklığına sebebiyet vermiştir. Nihayet ki bu konudaki tutum şimdilik terk edilmiştir.

Oysa Amed halkı 2006 Serhıldanı sırasında, Erdoğan'ın katliama davetiye çıkararak "...kadın da olsa çocuk da olsa gereken yapılacaktır" sözlerini unutmamıştır. Amed halkı bugünlerde evlerinin üzerinden uçan savaş uçaklarının sesini duymaktadır. Bakmayın durgunluğuna Amed'in: Amed üzerinde oynanan oyunlara karşı henüz son sözünü söylemiş değildir. Amed halkı son sözünü, en güzel, direnişleri ile söyleyecektir.

Asıl operasyon halkın cebine!

Sınır ötesi operasyon ile Kürt halkının üzerine bomba yağdıran egemenler, bunun faturasını da halktan çıkarıyor. Yeni zamlar ile devlet, operasyonun giderini halkın cebinden karşılıyor. Elektrikçe, suya ve ulaşıma yapılan zamlarla emekçilerin yaşamı daha da zorlaşacak. Yapılan zam furçasına ve sınır ötesi operasyona karşı bir araya gelen kurumlar bir eylem gerçekleştirdi.

27 Ocak Pazar günü saat 13.00'te AKP il binası önünde "Savaşa değil; emekçiye, sağlığa, eğitime bütçe. Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği" pankartı açan kitle "Savaşa değil eğitime bütçe", "Katil ABD işbirlikçi AKP", "Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek" sloganlarını haykırdı.

ESP, DTP, HKM, PSAKD, Tekstil-Sen, Limter-İş, Kaldıraç, Alinteri, BDSP, Partizan, PDD, SDP, TÖP ve birçok kurumun imzasıyla yapılan eylemde yapılan açıklamada; İstanbul'da ulaşım yüzde 50, suya yüzde 135 oranında zam yapıldığı dile getirilerek sınır ötesi operasyonların halkın cebinden yapılan soygunlarla karşılandığı ifade edildi. (İstanbul)

Operasyonlara karşı sınıra yürüyüş!

Devletin sınır ötesine düzenlediği operasyonlarla Kürt köylerini bombalamasını protesto etmek isteyen DTP, sınıra yürüyor.

Egemenler PKK'ye karşı kapsamlı bir operasyon düzenlemek için yoğun bir hazırlık içine girmiş ve operasyondan önce ırkçı-şovenist dalga yükseltmişti. Özellikle Hakkâri Dağlica'daki saldırıyı kullanarak milliyetçiliği körükleyen egemen sınıflar, son olarak sınır ötesi operasyon düzenlemiş ve büyük başarılar kazanıldığı propagandası ile kamuoyuna yansıtıyordu. Operasyonun bir ayağı PKK'ye darbe vurmak iken diğer ayağı ise ülkede şoven duyguların gelişimine daha fazla zemin hazırlamaktı.

Devletin bu saldırılarına karşı ilericici ve devrimci kurumlar oluşturdukları birlikteliler ile ortak bir duruş sergiliyor. Bu süreçte birçok il ve ilçe binası saldırıya maruz kalan ve sürekli baskı altında tutulan DTP, operasyonların durdurulması talebiyle bir eylem takvimi çıkardı. 6 Şubat günü Şırnak'ta bir yürüyüş gerçekleştirilmeye hedeflenen DTP, operasyonların son bulmasını isteyecek.

İzmir'de yürüyüş için Otagar'dan hareket etmek isteyen kitle, polis engeli ile karşılaştı. Otobüslerin Otagar'dan çıkışına izin vermeyen polis, araçları hukuksuz bir şekilde tutu-

yor. Durumu protesto eden DTP İzmir İl Bakanı Mehmet Bayraktar, uygulamaları hukuki değil, keyfi uygulamalar olarak değerlendirdi. Kemalpaşa girişinde bekleyen grubun da İzmir Otagar'ına doğru hareket ettiğini söyleyen Bayraktar, Diyarbakır'a gitmekte karalı olduklarını dile getirdi.

Şırnak'ta düzenlenecek olan "Demokratik Çözüm Yürüyüşü"ne katılmak için sabah saatlerinde Aydın'dan yola çıkan DTP'liler, il girişinde jandarmalar tarafından durduruldu.

Öte yandan "Operasyonlara Karşı Demokratik Çözüm Yürüyüşü"ne Siirt'ten katılmak isteyenler, devletin yeni bir uygulaması ile karşılaştı. Güvenlik önlemleri çerçevesinde Siirt-Batman karayolu ulaşımına kapatılırken, bazı mahalleler ise polisler tarafından ablukaya alındı.

Şehir genelinde yoğun önlem alan polis, Çakmak, Conkbayır ile çok sayıda mahalleyi ablukaya alırken, Siirt-Batman karayolu ulaşımına izin vermeyen polis, araç ve vatandaşları kimlik kontrolünden geçiriyor. DTP Siirt İl binası da polis tarafından ablukaya alındı. Gazetemiz yazına hazırlanırken birçok ilde bekleyiş sürüyordu. (H. Merkezi)

Kitleler Alevi oyununu bozmakta kararlı

AKP hükümetinin, Alevileri sisteme yedeklemek, asimile etmek ve daha birçok amacı içeren "Alevi açılımı"na karşı tepkiler büyüyor. Geniş yığınlar bu sahte "açılım" oyununu bozmak için kitlesele tepkiler veriyor.

Bu geniş katımlı tepkilerden biri de 3 Şubat tarihinde Kadıköy'de gerçekleştirilen mitingde ortaya kondu. Binlerce Alevinin yanı sıra, çok sayıda devrimci ve demokratik kurumun da katılımıyla gerçekleşen mitingde özelden AKP'nin Alevi oyununa genelde ise sistemin tüm saldırılarına karşı öf-

temsilcisi söz aldı; "Hangi görüşte olursak olalım sorunumuz ortaktır. Bu doğrultuda bir araya gelelim. Birbirimize güvenerek, eleştiri-öz eleştiri mekanizmasını oluşturarak birlikteliğimize devam edelim" dedi.

Ardından soru cevap bölümüne geçildi ve toplantı sona erdi.

- Yörede iş sorunu nasıl çözülebilir?

(Yanıtlayan yöreden bir köylü); Doğamızı, çevremizi, memleketimizi kirletmeden iş olanakları istiyoruz. Yani başımızda Erzincan/İliç ilçesinde sondaj çalışması altın rezervlerinin bulunmasıyla sonuçlandı. Ona karşı da mücadele etmemiz gerekiyor. O da memleketimizi kirletiyor, ama işe de ihtiyacımız var. Buna da bir çözüm bulmalıyız.

Sonuç olarak; Ovacık Demokrasi Platformu önüne koyduğu görevleri şu şekilde açıkladı; Afişleme çalışması, İstanbul'dan köy denekleri, TUDEF, Tunceli Belediyesi, Hozat Belediyesi, Pertek Belediyesi destek verereklerini belirtmişlerdir. Ovacık karar merkezi olacaktır. Her köyden bir temsilci ve Ovacık merkezden temsilci bir kurulun oluşturulması çalışması olacaktır. Hafta sonu Konutlar Mahallesi'nde irtibat oluşturulacaktır. (Dersim İK okulları)

Kitleler Alevi oyununu bozmakta kararlı

ke dile getirildi.

"Öğretimize ve özgürlüğümüze saygı" mitinginde "Hızır Paşaların oyununa gelmeyeceğiz" şiarı haykırıldı.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin (PSAKD) öncülüğünde gerçekleştirilen miting için sabah erken saatlerden itibaren Tepe Nautilus önünde toplanmaya başlayan kitle, buradan Kadıköy İskele Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Miting, Eğitim-Sen, ESP, HÖC, TKP, DHP ve çok sayıda sendika temsilcisi de katılarak destek verirken, Partizan'da, "Alevi İnci-

nın Asimilasyonuna İzin Vermeyelim- Alevilerin Devletle Barıştırılma Sahtekarlığına Kanmayalım- Partizan" imzalı bir pankart açarak, katılım sağladı. Miting sadece bir konuşmayla sınırlı tutuldu. Bu konuşma ise, PSAKD Genel Başkanı Kazım Genç tarafından gerçekleştirildi. Genç, konuşmasında AKP'nin toplumsal barış ve demokrasinin olmadığı bir ortamda, anayasa hazırlığı yapıldığına dikkat çekti.

Genç'in konuşmasının sonunda yaptığı ortak mücadeleye çağrısı ise, kitlenin "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganlarıyla karşılandı. Miting, Hasan Sağlam, Vardiya Müzik Grubu ve Erdal Bayrakoğlu'nun seslendirdiği Kürtçe, Lazca ve Türkçe ezgilerle sona erdi. (Kartal)

Düşünce özgürlüğüne(!) bir soruşturma daha

Gazeteci yazar Temel Demirel'e geçen yıl düzenlenen **Munzur Doğa ve Kültür Festivali'**nde yaptığı konuşma nedeniyle "yasadışı örgüt propagandası yapmak" ve "suç ve suçlu övmek" gerekçesiyle Malatya Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından bir soruşturma açıldı. Soruşturma kapsamında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na ifade veren Demirel "düşünce ve ifade özgürlüğünün bulunduğu söylenen bir ülkede yaptığım her konuşmanın ya da bütün ifadelerimin herkes tarafından kabul edilir olması gerekmez. Bu konuşma nedeniyle benim hakkımda soruşturma başlatılması benim düşüncelerimi açıklama özgürlüğümün kısıtlanması anlamına gelir. Konuşmada sözünü ettiğim kişilerden İbrahim Kaypak'a, Çorumlu olup benim hemşerimdir. Kendisini yakından tanırdım, bundan dolayı her zaman gurur duyduğum bir kişiliktir. Deniz Gezmiş ve Mahir Çayan'ı da tanımadıkayım. Bu isimlerden söz etmiş olmak TKP/ML TİKKO'yu övmek anlamına gelmez" dedi. İfadelerinin devamında "Tunceli kırsalında öldürülen Ökkeş Karaoğlu'nun manevi oğlu olduğunu, Ökkeş'in ve arkadaşlarının herhangi bir suçu olmadığı halde bir operasyon sonucu öldürüldüklerini ve suçlu ilan edildiklerini, bu olayın bir yargısız infaz olduğunu" dile getirdi. Savcılığın açmış olduğu soruşturma halen devam ediyor. (Ankara)

Adana'da tutuklama terörü!

Adana'da HÖC'ün Kevser Mızrak'ın katledilişi ile ilgili organize ettiği basın açıklamasına katıldıkları gerekçesiyle 7 kişi gözaltına alındı. **22 Ocak 2008** Salı günü sabaha karşı Adana Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı polisler ev baskınları yaparak 7 devrimciyi gözaltına aldı. Şakirpaşa Temel Haklar Ve Özgürlükler Derneği Başkanı **Mehmet Bildircin**, Adana Temel Haklar Ve Özgürlükler Derneği Başkanı **Şemsettin Kalkan**, Şakirpaşa Temel Haklar üyesi **İlhan Sarıoğlu**, Adana Gençlik Derneği üyesi **Halime Keçeli**, İHD yönetim kurulu üyesi **Ethem Açıkalin**, ÇHKM'den **Hasan Yücel** ve ESP'den **Dinçer**, 23 Ocak 2008 tarihinde çıkarıldıkları mahkemece DHKP/C üyeliği ve örgüt propagandası yaptıkları gerekçesiyle tutuklandılar. Akşam saatlerinde kadar Adliye'nin kapısında bekleyen bizler, tutuklanan arkadaşlarımız ring aracına bindirilene kadar oradaydık. Adliye'nin arka kapısından çıkarılan devrimciler "**Baskılar bizi yıldırılmaz**" sloganlarıyla ring araçlarına bindirildi. Tutuklanan arkadaşlarımızın attığı sloganlara bizler de zafere işaretleriyle eşlik ettik. (Adana YDG)

Hatay'da baskı ve gözaltılara protesto

Kevser Mızrak'ın katledilmesi ile ilgili yapılan basın açıklamasının ardından yaşanan ev baskınları, gözaltıları ve tutuklamalara karşı Hatay'da devrimci kurumlar bir araya gelerek ortak bir basın açıklaması yaptılar. **Partizan, HÖC, ESP, Alinteri** ve **HKM**'nin ortak örgütlediği basın açıklaması Merkez Ulus Meydanı'nda yapıldı. Basın açıklamasına katılanların gözaltına alınarak hemen tutuklanması, basın açıklamasına katılanın bile suç sayılması protesto edildi. Açıklamada "**Baskılar bizi yıldırılmaz**", "**Faşizme karşı omuz omuz**" vb. sloganlar atıldı. Açıklamanın ardından kitle sloganlarla eyleme son verdi. (Hatay İK okurları)

Hapishanelerde tecrit ağırlaşarak devam ediyor

İHD İstanbul Şubesi'nin oluşturduğu "**Tekirdağ F Tipi Cezaevi Araştırma ve İnceleme Heyeti**" hazırladığı hapishane raporunu açıkladı. Raporda tutuklu ve hükümlülere yönelik her türlü hak gaspının devam ettiği vurgulandı.

Hapishane idaresi ile yapılan görüşme sonuçları ve tutsakların yapmış olduğu başvuruların değerlendirildiği raporda, her türlü iletişim hakkı gaspı, anadil yaşağı ve görüş yasaklarına dikkat çekildi.

Rapor, İHD İstanbul Şubesi **Gülseren Yeleri** tarafından sunuldu. Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Cezaevi Müdürü **Rahmi Güven** ile görüştüklerini belirten Yeleri, Kürtçe üzerindeki baskıların anadilinde konuşmalarına yasak konulduğunu, Kürtçe konuşmak için öncelikli olarak idareye dilekçe verme zorunluluğu olduğunu belirten Yeleri, Müdürün söz konusu sorunun

"yasal sıkıntılar"dan kaynaklandığı yönünde açıklamada bulunduğunu söyledi. Tutsakların üst aramasına ilişkin yaşadıkları onur kırıcı davranışları da Müdür'e aktardıklarını belirten Yeleri, kendisinin aramanın yönetmenliği göre yapıldığını savunduğunu söyledi.

Raporda, ayakkabı aramasına ilişkin Müdür'e "**uygulama personelin keyfi dikkate alınarak mı yapılıyor?**" sorusu yönelildiğini, müdürün ise "**Devlete karşı kurşun sakanların ayakkabılarını benim perso-**

nelim niye çıkarırsın" dediği kaydedildi.

Heyetin taleplerinin de yer aldığı raporda, tecrit, izolasyon ve süreklileşen disiplin cezaları nedeniyle artan intihar olaylarının ciddiye alınması, sağlığa zarar vermeyecek bir infaz sisteminin geliştirilmesi, iletişim önündeki her türlü engelin kaldırılması, itiraz ve savunma dilekçelerinin aciliyetle yerlerine ulaşması, Kürtçe üzerindeki yasağın kaldırılması ve her türlü keyfi uygulamalara derhal son verilmesi istendi. (İstanbul)

F tiplerinde hak ihlalleri sürüyor, direniş de!

İHD Ankara Şubesi Cezaevi Komisyonu, 22 Ocak Salı günü yaptığı basın toplantısı ile F tipi hapishanelerde yaşanan hak gaspları ve keyfi uygulamalara ilişkin bilgilerine yer verilen üç aylık raporunu açıkladı.

Komisyon adına açıklama yapan **Elif Zavar**, 18 Ekim 2007-22 Ocak 2008 arasında İç Anadolu Bölgesi'nde bulunan F tipi hapishanelerde yaşanan sorunlara ilişkin hazırlanan raporu basına sundu.

Adalet Bakanlığı'nın Ocak 2007'de yayınladığı genelgeyeye değinen Zavar, "Son dönemde cezaevlerinden gelen haberler ve derneğimize yapılan başvurular kaygı vericidir, 10 kişinin haftada 10 saat görüşme-

sine olanak tanıyan genelgenin, aslında sadece ölüm oruçlarını bitirmek amacıyla yapıldığı ortaya çıktı" diye belirtti.

Yaptığı açıklamada hak ihlallerinden örnekler veren Zavar, Adli Tip Kurumu tarafından ise "**Darbe rastlanmamıştır**" şeklinde rapor verildiğini, suç duyurusu dilekçelerinin yok edildiğini, hasta tutsakların tedavilerinin engellendiğini belirtti. Hapishane kantini fiyatlarının piyasa bedelinin çok üzerinde olduğunu ve elektrik ücretlerinin tutsaklardan alındığını ifade eden Zavar, tutsaklara gelen faks ve mektupların 1-2 ay sonra teslim edildiğini, muhalif gazete ve dergilerin toplatma kararı ol-

maksızın engellendiğini açıkladı. Zavar, Bolu ve Sincan F Tipi Hapishanelerinde kalan tutsakların tek tek maruz kaldıkları keyfi disiplin cezaları, saldırılar ve yaşadıkları sorunlara ilişkin de bilgi verdi. Zavar, "Keyfi uygulamalar bize bir kez daha gösteriyor ki Adalet Bakanlığı bir an önce demokratik kitle örgütlerinden oluşan bağımsız izleme kurullarına cezaevlerini denetime açmalıdır. Keyfi disiplin cezalarına son verilmeli ve 10 kişinin haftada 10 saat yan yana gelebilmesinin önündeki engeller kaldırılmalıdır. Sağlık sorunları olan tutuklu ve hükümlülerin tedavilerinin yapılması için tahliye edilmelidir" dedi. (Ankara)

Beni nasıl şikayet edersin dayacağı!

Bolu F Tipi Hapishanesi'nde gardiyanların kendilerine "**baskı uyguladıkları**" gerekçesiyle hapishane idaresine dilekçe veren PKK'li tutsaklara gardiyanlar tarafından coplarla saldırıldı. TUHAD-FED Genel Başkanı **Ali Erdemirci**, saldırıya uğrayan 3 PKK hükümlüsünün aileleri aracılığıyla kendilerine başvurduğunu belirterek, yaşanan olaya sessiz kalmayacaklarını ve avukatların gerekli incelemesinden sonra hukuki girişimlerde bulunacaklarını söyledi.

Konuya ilişkin bilgi veren Erdemirci, Kandıra 2 Nolu F Tipi Hapishanesi'nden Bolu F Tipi Hapishanesi'ne sürgün edilen 8 PKK'linin dayacağı maruz kaldığını belirterek, "Sevki gerçekleştirilen PKK hükümlülerini Bolu F Tipi Hapishanesi'ne geldikleri günden beri, diğer tutuklu ve hükümlülerle tamamen ilişkileri koparılmıştı. 3 ve 2 kişilik farklı odalarda kalıyorlardı. Birbirleri ile görüştürülüyordu. Sürekli gardiyanların satışmalarına, hakaret-

lerine ve provoke edici yaklaşımlarına maruz kaldıklarına ilişkin bilgiler ulaşıyor bize" dedi.

Yaşanan baskılar üzerine 17 Ocak'ta **Muzaffer Akengin** adlı PKK hükümlüsünün yazılı olarak hapishane idaresine başvurarak bu yaklaşımları dile getirdiğini ve idarenin bunlara engel olarak olayı çözmesini istediğini ifade eden Erdemirci, "Ancak aynı günün gecesi 20 civarında gardiyan Muzaffer Akengin, Deniz Güzel ve Naif Bal'ın kaldığı odaya girerek, hiçbir gerekçe göstermeden doğrudan saldırıyor. Gardiyanlar ellerindeki sopa ve cop gibi araçlarla saldırıyorlar ve 15 dakika boyunca durmadan dövüyorlar. Ailelerin bize ilettilerine göre, bu esnada Muzaffer Akengin göğsünden aldığı darbe ile nefessiz kalıyor. Halen nefes almakta zorlanıyor. Naif Bal'ın kaşı yarıyor ve vücudundan darp izleri bulunuyor. Deniz Güzel'in ise dudağı çatlıyor ve başı yarıyor" şeklinde anlattı. (H. Merkezi)

Adalet Bakanlığı: "Zavar hapishanede kalabilir!"

1999 yılında mesane kanseri teşhisi konan Gazeteci Erol Zavar

var'ın infazının durdurulmasına gerek olmadığını belirten Adalet Bakanlığı katliamcı yüzünü bir kez daha sergilemiş oldu.

DTP Diyarbakır Milletvekili **Selahattin Demirtaş**'ın, mesane kanseri teşhisi konmasına rağmen hapishanede bulunan Odak Dergisi Yazışmaları Müdürü Erol Zavar'a ilişkin verilen soru önergesi, Adalet Bakanı M. Ali Şahin tarafından olumsuz yanıtlandı. (H. Merkezi)

İsrail ablukası altında her türlü olanaktan mahrum bir şekilde yaşamaya çalışan Filistin halkının ızdırabına dikkat çekmek isteyen **Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği**, çeşitli eylemler gerçekleştirdi. **26 Ocak Cumartesi** günü saat 11.30'da Taksim Tramvay durağında bir araya gelen Dernek üyeleri, Siyonist İsrail'in Filistin halkına uyguladığı zulmü kınadı.

"**Kahrolsun Siyonist katliamı, Gazze'de Gettoya son**" yazılı pankart açan kitle İsrail Siyonizmi'ni protesto etti. Eylemde "**Gazze Siyonizm'e mezar olacak**", "**Filistin halkı yalnız değildir**" vb. sloganları haykıran kitle, ablukanın kaldırılmasını istedi. Katılanlar adına basın açıklamasını okuyan Dernek Başkanı **Füsun Bandır**; Filistin halkının aylardır İsrail ablukası altında yaşam savaşı verdiğini, dünya ile iletişimlerinin kesildiğini, her türlü sağlık olanağının yoksun olduklarını, yaşanan bu insanlık dramına karşı kamuoyunun daha duyarlı olması gerektiğini dile getirdi. Eylemde Filistinli **Yasmine**'nin gönderdiği mektup okundu. Gazze'de yaşanan insanlık trajedisini dile getiren mektup oldukça etkileyici idi.

"**Vatanım heybem değil ve ben de yolcu değilim**" Dernek tarafından 1-3 Şubat ta-

Türkiye'den kardeşlik eli!

sim, afiş ve posterlere yer verildi. Geçtiğimiz günlerde yaşamını yitiren FHKC kurucusu **Dr. George Habbaş** anısına bir defterin de açıldığı sergiye, Gazzeli kadınların yaptığı el emeği ürünlere de yer verildi. 1 Şubat Cuma günü saat 11.00'de yapılan sergi açılışının ardından film gösterimi yapıldı ve gelen ziyaretçilere gerek dernek çalışmaları gerekse de Filistin'deki son durum üzerine bilgi verildi.

2 Şubat Cumartesi günü sergi yine devam ederken saat 14.00'te gazeteci **Mete Çubukçu** ve **Sefer Turan**'ın katıldığı bir panel düzenlendi. Her iki gazetecinin de bölgeyi iyi biliyor olması panelin canlı bir ortamda geçmesine neden oldu.

İlk olarak sözü alan **Sefer Turan**, yapımı halen devam eden Ayrımcılık Duvarı nedeniyle Filistin'in adete bir F tipi hapishaneye döndüğünü söyledi. Turan, duvarın büyük tehlikesinin ise kurulacak olası bir Filistin devletinin sınırlarını belirlemek olduğunu söyledi. Daha sonra söz alan **Mete Çubukçu** da Annapolis Konferansı'nda 1967 sınırlarının geçerli olmasından bahsedilirken, o esnada Kudüs'te İsrail buldozlerinin yeni yerleşimler kurmasının "barış süreci" kavramının da hiçbir anlamı olmadığını ortaya koyduğunu belirtti.

Panelin ardından iki paneliste FHDD'ye katkılarından dolayı birer plaket verildi. (İstanbul)

Narlı halkı çöpe karşı alanlara indi!

Maraş'a bağlı Narlı ilçesindeki **Narlı ve Çevre Köylerini Koruma, Geliştirme, Güzelleştirme ve Kültür Derneği**, ilçeye bağlı Pulyanlı ve Maksuduşağı köyleri yakınlarına kurulmaya çalışılan çöp rafinerisine karşı **30 Ocak** günü bir eylem yaptı.

Narlı halkı, ilçe merkezinden başlayarak Hacı Bektaşî Cemevi yakınlarına kadar süren bir yürüyüş gerçekleştirdi. Emekçiler, yürüyüş esnasında sık sık sloganlar atarak, sağlıklarını tehdit eden çöp rafinerilerine karşı olduklarını haykırdılar.

Eylemde bir konuşma yapan Dernek Başkanı **Mahmut Maniş**, çöp rafinerisi istemediklerini dile getirdi. Konuşmanın ardından bir süre bekleyen Narlı halkı halaylar

çekerek eylemi sürdürdü. Yaklaşık 1000 kişinin katıldığı eylemde "**Gün gelecek devran dönecek, ovayı ve çevreyi katledenler halka hesap verecek**", "**Onurlu bir yaşam için ovama dokunma**" sloganlarını atan kitle, öfkesini dile getirdi.

Köylüler daha önce de **Katı Atık Depolama** alanı inşaatı için yol çalışmalarının başlaması üzerine iş makinelerinin çalışmasını önleyerek çalışmalarını durdurmuştu. Eylem nedeniyle **Kahramanmaraş-Gaziantep** yolu bir saat trafike kapanmıştı. Köylüler çöp depolama alanının kurulması ile birlikte su kaynaklarının kirlendiğini, çöplerin bölgeye taşınması ile birlikte köylülerin göç etmeye zorunda kalacağını

dile getiriyor. Köylüler seslerini, sorunlarını duyurmak amacıyla bir heyet oluşturarak vali ile de görüşmüş ancak bir sonuç alamamışlardı. (H. Merkezi)

Panelin ardından iki paneliste FHDD'ye katkılarından dolayı birer plaket verildi. (İstanbul)

çocuklarımızı yaşanabilir bir çevre ve onurlu bir gelecek bırakmak istiyoruz

Tutsak yakınlarına onur kırıcı dayatma!

Sincan Kadın Hapishanesi'nden Tutsak Partizanlar bize gönderdikleri mektuplarda hapishane idaresinin yeni uygulamalarını ve baskıları dile getiriyor.

Görüş günlerinin hapishane idaresi tarafından tutsaklara tebliğ edilmesi gerekirken idare "**zaten görüşleri yoktur**" diyerek tutsakların görüş haklarını gasp ediyor. Son olarak idare, görüşe gelen erkek ziyaretçilerin X-Ray cihazından geçen pantolon düğmelerinin ötmesi üzerine ziyaretçilere etek giydirmiştir.

PKK davasından tutuklu bulunan Sibel Bingöl'ün abisine yapılan bu onur kırıcı dayatma devletin devrimci tutsakları ailelerinden tecrit etme politikasının bir sonucudur. İdare toplumun değer yargılarını kullanarak aileleri aşağılamak istemektedir. (H. Merkezi)

Baz istasyonuna protesto

İzmir'deki Evka-2 Türk Telekom Müdürlüğü binasına kurulan baz istasyonuna tepki gösteren halk, **24 Ocak** günü bu durumu tencerele vurarak ve düdük çalarak protesto etti.

Telekom Müdürlüğü önünde toplanan kitle, maske tatarak ve düdük çalarak baz istasyonunu protesto etti. Burada mahalle sakinleri adına basın açıklamasını okuyan **ÇEKV Üyesi Kızbes Aydın**, "Yasalar ve yönetmeliklerle ayrılarak GSM şirketlerine kim, nasıl hangi hakla baz istasyonu kurmasına izin verir" dedi. (H. Merkezi)

Açıklama: Elimize e-mail yoluyla ulaşan bildiriye haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yayınlıyoruz.

Onlar ki yaşamlarını armağan ederek devrime, umuda can verdiler! Parti ve Devrim Şehitleri kavgamızda yaşıyor!

Çeşitli Milliyetlerden Halkımıza,

Komünizm yolunda ölümsüzlük mertebesine ulaşanları..., Devrim için toprağa düşenleri..., Halk uğruna güneşe gömülenleri..., Parti ve devrim şehitlerini anıyoruz!

Devrim gibi büyük alt üst oluşlar, nice devrimler sonucu ulaşılacak komünizm gibi davalar, elbette ki kitlelerin eseri olacaktır. Emekçi sınıflar, ezilenler ve yoksullar; büyük savaş ve muharebeler yürütecek, kurtuluşlarını kendi elleriyle gerçekleştireceklerdir. Bunun kendiliğinden olmayacağı da bir o kadar gerçektir.

Bu kavgaya ve direnişlerin bedel ödeyen ve ödemeye hazır olan öncülerini komünistler ve devrimcilerdir. Ölüm göze alınmadan, bu kararlılık sergilenmeden, hiçbir davayı ileri taşımak ve zafere ulaştırmak mümkün değildir.

Devrim için her biri yıkılmaz bir anıt olarak yaşayacak şehitlerimiz, kavgamıza yenilmezlik tohumları

ekerek, bayrağı bizlere devrettiler. Onlar, hiçbir kişisel çıkar gütmekten, özel bir hesap yapmadan, hal-kın kurtuluşu uğruna savaşı yaşam felsefesi edinmişlerdi. Bu yüzden yaşamla pazarlık etmedi, zalime boyun eğmedi, ölüme yenilmediler.

Yolumuzu aydınlık, umudumuzu gerçekçi, zaferimizi ulaşılabilir kılan en somut varlığımız onlardır. Ölümsüzlük yolculuğunu büyük bir vakur ve gururla adımladılar. Bizlere meşale olacaklarını, artlarından geleceğimizi, onlar gibi savaşıyorlar, onlar gibi öleceğimizi bilmenin inancıyla, kendilerinden önce ipi göğüsleyenlerin peşinden gittiler...

Devrimciler, Yoldaşlar,

İdeolojik-siyasal hattımızın şekillenmesinde, önderlik kademelerinde onlar vardı. Partimizin kuruluşu, geliştirilmesi ve zaferlere taşınmasında başrolü onlar oynadı. Sahip olduğumuz değerlerin yaratılmasını onlara borçluyuz. Bulduğumuz mevzilerin örülmesi onların sayesinde...

Partimiz, şehit yoldaşlarımızın omuzlarında yükseldi. Onlarla var oldu. Onların üstün mücadele ruhu ile ilerledi. Tarihi sürecindeki en önemli kazanımlarını, yoldaşlarının kavgaya can bedeli atılım gösterdiği

dönemlerde elde etti.

Bütün yenilgilere, gerilemelere, hata ve zaafılara karşın; lekelenemeyecek cevherini, özünü ve değerini, şehit yoldaşlarına borçludur. Her türlü saldırıya, ihanete ve en-

gellemeye rağmen yıkılmayacak bir yapı oluşmuşsa; bütün zorluklar karşısında yılmayacak, umutsuzluk yayınlara aldrımatacak bir gelenek yaratılmışsa, bunu da şehit yoldaşlarımızı borçluyuz.

Ölümsüz yoldaşlarımız, komünizm uğruna yürütülecek bir mücadelenin gerektirdiği bütün zorlukların üstesinden gelmeyi bildiler. Bu uğurda tam bir özveriyle hareket ettiler, azimli, kararlı ve cesurdular. Devrim mücadelesinin ölümü hiçe sayan bir çizgide, kıyasıya ve kesintisiz bir kavgayla sürdürülmesi halinde zafere taşınacağı biliyorlardı. Bunu kanıtladılar.

Bunun için kitlelerin onlar gibi sahici öğretmenlere ihtiyacı vardı. Tarih hep böylesi yol açıcılar, böylesi önderler ve öncüler ile yol aldı. Onlar da bu misyonu yerine getirmekle, ardıllarına devrettikleri bayrağın daha da yükseklere taşınması yolunda mücadelesini gelineğini güçlendirmiş oldular.

Bu savaş geleneği sayesinde ki, şehit yoldaşlarımızın gözü arka-

da kalmayacak, bedenleri toprağa karışsa da devrimci ruhları kavgamızda yaşayacak, uğruna can verdikleri devrim ve komünizm davası mutlaka zafere ulaştırılacaktır.

DEVİRİM VE KOMÜNİZM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR! ANDIMIZ ODUR KI, UĞRUNA ŞEHİT OLDUKLARI DEVİRİMİ ZAFERE TAŞIYACAĞIZ!

KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!

KAHROLSUN KOMPRA-DOR PATRON-AĞA DEVLETİ!

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML, ÖNDERLİĞİNDEKİ TIKKO VE TMLGB!

YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVİRİMİ!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

**TKP/ML Merkez Komitesi
Siyasi Bürosu Ocak 2008**

Türban, toplumsal baskıya yeni kılıftır!

Kürt Ulusal Hareketi'ne dönük imha saldırılarının sınır ötesi ve berisi olarak sürdürüldüğü, Alevilerin sisteme yedeklenmeye çalışıldığı ve de işçi-emekçi yığınlara dönük SSGSS vb. kapsamlı sosyal yıkım saldırılarının gündemde olduğu bir dönemde tartışmaya açılan türban meselesi, tam da bu noktada önem taşımaktadır.

İş başına gelmesinden bu yana türban meselesi üzerinde daha temkinli denebilecek bir yaklaşım içinde olan AKP hükümeti, bu temkinli yaklaşımını geçtiğimiz günlerde bozdu! Erdoğan, sıkça yaptığı dış gezilerden birinde gittiği İspanya'da, "gerçek niyeti" nihayet açığa vurdu ya da kimilerinin deyimleriyle "baklayı ağzından çıkardı" ve "siyasi simge sayılabilecek şeyler yasaklanamaz" mealinden bir açıklama yaptı.

Peki, ne oldu da, Erdoğan bu ani denebilecek çıkışı yaptı ve ülke gündeminde onca sorun varken, birden bire "özgürlükçü" kesildi de, mesele esas meselelerden uzaklaşıp türbanaya kaydığı?

Her şeyden öne, gündem kaymamış bilinçli olarak kaydırılmıştır belli dönemlerde ve de özellikle son süreçte sıkça yapıldığı üzere.

Türban meselesinin bugün olmazsa bile, yarın bir biçimde gündemleştirileceği daha AKP'nin hükümet olduğu günden bu yana bilinmektedir. Sadece buna uygun bir konjonktür beklenmiştir. Söz konusu konjonktür ise, hem iç hem de dış konjonktürdür. Her ikisinin de bu son çıkışa uygun hale gelmesi, dahası buna uygun olgunluğun yakalanması beklenmiştir. Gerekli olgunluğa eriştiği düşünülmüş olacak ki, beklenen çıkış bugünlerde yapılmıştır.

Mesele kişisel özgürlüklerin genişlemesi değil

Kürt Ulusal Hareketi'ne dönük imha saldırılarının sınır ötesi ve berisi olarak sürdürüldüğü, Alevilerin sisteme yedeklenmeye çalışıldığı ve de işçi-emekçi yığınlara dönük SSGSS vb. kapsamlı sosyal yıkım saldırılarının gündemde olduğu bir dönemde tartışmaya açılan türban meselesi, tam da bu noktada önem taşımaktadır. Bu önem tüm bu saldırıların yaşandığı bir döneme denk gelmesinden kaynaklanmaktadır.

22 Temmuz seçimleri öncesi yaratılan laiklik-şeriat suni ikileminin tekrar ve daha uç boyutta tırmandırılmasını da beraberinde getiren türban meselesi, toplumun gündemini diğer meselelerden uzaklaştırmıştır bir kez daha.

Geniş yığınların, yoksulluğunun, işsizliğinin, açlığının ve

sefaletin üstü türbanla örtülmeye çalışılmaktadır. Toplumun adeta (ve de alay edercesine) tüm bu sorunlarının çözümü türbanın serbest bırakılmasında yatıyormuş mesajı verilmek, temel mesele buymuş gibi gösterilmek, özgürlüğün sınırları, türbanla çizilmek istenmektedir.

Türban meselesine ilişkin üst boyutta seyreden bu tartışmalar, aynı zamanda ABD'den başlayıp, giderek tüm dünyayı saran ve dünya ölçeğinde büyük bir ekonomik, buna bağlı olarak da siyasal bir çöküntü getirmesine an meselesi olarak bakılan, ekonomik (ve siyasal) krize geçiş sürecine denk gelmektedir.

Krizlerin derinleştiği süreçler aynı zamanda, sisteme karşı hoşnutsuzluğu artan yığınların, bu hoşnutsuzluğu dışa vurma eğiliminin giderek arttığı süreçlerdir. Ve bu eğilim bugün gerek işçi-emekçi yığınların gerekse toplumun çeşitli kesimlerinin, kendilerine dönük saldırılara karşı gerçekleştirdiği eylemlerde gün be gün artan biçimde dışa vurmaktadır.

Egemenlerin krizlerini aşma süreçlerinde toplumlara eskisinden daha fazla baskı altına almaya çalıştığı, egemen ideolojiyi geniş yığınlara empoze etmeye dönük çeşitli araçları devreye soktuğu ise bilinmektedir. **Bu araçlar ise dönemsel ihtiyaca göre belirlenmekte ve buna uygun kesimlerin ülke yönetimlerinde iş başına getirilmesiyle hayata geçirilmeye çalışılmaktadır.**

Dönemin ihtiyacı olan araç bugün dini gericiğin daha geniş kesimler üzerinde etkili kılınmasını gerektirmektedir. Ve buna ihtiyaç duyanlar esas olarak ülke egemen sınıfları değil, bölgedeki çıkarları bunu gerektiren, başta ABD olmak üzere, emperyalist güçlerdir.

Kemalizm'in, emperyalistlerin (ve de aynı zamanda ülke egemen sınıflarının) dönemsel ihtiya-

cını karşılayamaz hale geldiği, seçimlerin hemen öncesinden başlayan ve seçimler sonrasında yaşanan tartışmalarda görülmüş ve Anayasa taslağı da yine Kemalizm'in her anlamdaki ve her kesim açısından iflası anlamına gelen bu tartışmaların akabinde gündeme gelmişti. **Kemalizm'in yerine konulmaya çalışılanın ne olduğu ise bugün yaşanan tartışmalarda daha net bir biçimde ortaya çıkmıştır.**

Emperyalizmin bölgedeki ihtiyacı karşılamaya aday olduğunu her vesile ile ispat eden, uşaklık pozisyonunu sadık bir biçimde sürdüren AKP, şu süreçte ortaya attığı türban meselesiyle birlikte, emperyalizmin bölgede hayata geçirmeye çalıştığı "ılımlı İslam" projesinin alt yapısına hizmet etmektedir esasta. Böylelikle de, mesele kişisel özgürlüklerin artırılması değil, toplumsal baskının, hem de bölgesel düzeyde, bir başka biçim almaktadır.

Değişen faşizmin rengidir

E-muhtıralar vererek, erken seçim yol açan, cumhuriyet mitingleri düzenleyerek, yarattıkları suni laiklik-şeriat ikilemini kendi lehine tırmandırma çalışan faşist TSK'nın, bu dönem sergilediği tavır, sürecin nelerde planlandığına, arkasındaki gücün/güçlerin, ülke içi dengeleri nasıl aşacağını da yeterince kanıtlamaktadır.

Koparılan onca şeriat yaygarası, yerini bugün, ordunun başı ve aynı zamanda kontra faaliyetlerin üst düzey sorumlularından Büyükanıt tarafından "Ordunun bu konudaki tutumu biliniyor"la sınırlı kalan, kısa açıklamalara bırakmıştır.

Evet ordunun bu yönlü tutumunu zaten öteden beri biliyoruz. 12 AFC döneminde din dersinin zorunlu hale getirilmesi bile tek başına dinin toplum üzerinde baskı aracı olarak kullanılmasına katkılarını açıklamaya yetiyor.

MHP, birçok yolsuzluk dosyasının aklanması ve aynı tabana oynama gibi nedenlerle, bu süreçte tam destek verirken, CHP vb. çevreler tarafından kitlesel Anıtkabir ziyaretleri gibi girişimler gündeme gelse de, CHP bu noktadaki en önemli dayanağını yitirmiş gibi görünmektedir. Bu dayanak ise bugün süreci "sessizlik" içinde denebilecek bir yaklaşımla izleyen ordudur!

Aynı günlerde gerçekleşen Erge- nekon Operasyonu da ordunun son süreçteki tutumunda bir nebze de olsa rol oynamaktadır.

Bu operasyon görüldüğü gibi artık iyice teşhir olmuş kontra elemanları kapsamaktadır. Ve daha önceki- lerde olduğu gibi, yine belli düzeyde- kilerle sınırlı tutulmaktadır. Orduyla bağlantıları noktasında çok sayıda ve- ri ortaya çıkmasına rağmen, yine Bü- yükkanıt tarafından "orduyla ilişki- lendirilmemeleri" yönlü açıklamalar gündeme gelmektedir. **Birincisi,** ordu ve kontra faaliyetlerin tüm üst düzey uzantıları, artık bu teşhir ol- muş kişilerle iş yapılamayacağını bilmekteler. Bu teşhir olmuşların bir dikkat çeken yanı da (bir tanesinin gözetlince söylenildiği "Erdoğan'ı sevmek zorunda de- ğiliz" sözlerinden de anlaşılabilir- leceği gibi) şu an AKP ile hayata ge- çirilmeye çalışılan çizgiye çok denk düşmemeleridir. Bu sürecin, aynı BÜ- yükkanıt tarafından örgütleyici- lerine dönük, yeniden yapılandır- manın da gündeme geleceği bir süreç olma ihtimali oldukça yüksektir.

İşte bunun içindir ki, ordu türban meselesinde, hem şu süreçte PKK'ye

dönük elinin güçlendirilmiş olmasın- dan, hem de büyük olasılıkla, bu ope- rasyonların "bir yerlere" kadar uzanabileceğinden duyduğu kaygıdan, ama esas olarak da emperyalist efendi- leri ile yapılan anlaşmadan kaynaklı, durumu kabul etmiş olmaya tekabül eden bir suskunluk içindedir.

Sonuç olarak: Türban meselesi, konjonktürel ihtiyacın ürünüdür ve faşizmin renginin, kırmızı-beyazdan, yeşile evrilmesidir.

AKP ise bu süreçten olabildiğince kârlı çıkmaya çalışmaktadır. Bir yan- dan önümüzdeki yerel seçimlere yatırı- m yapmakta, diğer taraftan yeşil sermayeyi daha da güçlendirmeye çalışmaktadır. Albayraklar, Çalık gibi İslami sermayenin temsilcisi grupların şu süreçte hızla palazlanması da yine bu politikanın sonucudur. AKP'nin yi- ne emperyalist projelerden kopuk olmayan bir projesi de Kürt mesele- sini, din birliği olarak özetlenebilecek bir yöntemle çözmeye çalışmasıdır.

İlerici-devrimci-komünist güçler tüm bu tartışmaların ve ülkenin içine sokulmaya çalışıldığı sürecin, esas olarak ülkenin işçi-emekçi yığınlarını, daha da ötesinde tüm bölge halklarını daha fazla baskı altına almaya, halklara dönük saldırıları artırmaya dö- nük olduğunu iyi okumalıdır. Bunun içindir ki bu süreçteki en acil görev- lerimizden biri de, türbanın serbest olup olmasının üzerinden yapılan tartışmalarda "serbest kalsın-kalmasını" yerine, sisteme karşı ortak bir müca- dele hattı örme, geniş yığınları bu yönlü bilinçlendirme, örgütleme ve harekete geçirme çabalarına hız ver- mek olacaktır.

Devrimci ve demokratik kamuoyuna zorunlu açıklama

Halkımıza,

Bir grup siyasi parti ve yapı tarafından oluşturulan "Devrimci ve Demokratik Yapılar Arasında Diyalog ve Çözüm Platformu"nun kamuoyuna yapmış olduğu 4 Ocak 2008 tarihli duyurunun ardından kimi gerçeklerin açıklanması ve bu platformla ilgili görüşlerimizin kamuoyuyla açık biçimde paylaşılması amacıyla bu yazımız kaleme alınmış bulunmaktadır.

Öncelikle dikkat çekeceğimiz husus bu platformun **olumsuz** şeklindedir. İsminden de anlaşılacağı üzere, bu platformun uğraşacağı bir sorunun olabilmesi için, ortada platform iradesini tanıyan en azından bir siyasi yapılanmanın varlığı gerekmektedir. Oluşumu sağlıklı ve meşru bulmayarak platformun iradesini başından itibaren tanımayan Partizan söz konusu edilemeyeceğine göre, bu "sorun"da platformun iş görebilmesi için başka bir "gruba" ihtiyaç olmaktadır.

Kastlı tutum ilk önce burada kendini ele vermekte ve Partizan şiddetine maruz kaldığını iddia eden ve kendilerine bir de isim takan bir takım kişiler, platform tarafından "**grup**" unvanı ile taçlandırılarak siyaset dünyamıza takdim edilmektedir. Doğrusu, bunun bizim açımızdan herhangi bir sakıncası da yoktur. Zira, platform üyesi olup senelerdir Türkiye siyaset sahnesini işgal eden kimi siyasi aktörler ile bu yeni figüranlar arasında cereyan eden oyundan kim, neden rahatsız olabilir ki?

Ancak meselenin dikkat çekici yanı, bu kişilerin **kendileri dahi** henüz açıklanmış bir grup/siyaset/yapı olma iddiasında değillerdir. Ama çok daha önemlisi, bir kısım insanın kendini grup/yapı olarak ifade etmesi siyaset arenasında bu statüde kabul görmesi için yeterli değildir. Bunun asgari düzeyde bir kurumsallaşma ve pratikle, belli bir ciddiyet ve süreklilik içinde gösterilmesi halinde meşruiyet kazanacağı, Türkiye devrimci hareketinin geleneğidir. Bu geleneği boz-

mak, kuralları kendinden menkul platformun bize özel icraatı olmuştur. Sıra komünistlere geldiğinde, tasfiyeciliğe prim vermenin de anlaşılır bir yanının olması gerekmektedir!

Partizan'ın platform iradesini tanımayan bir tutum takınacağı başından beri bellidir. Bahsi geçen kişilerle yaşanan sorunları, siyasi gruplar/yapılar arası mesele üzerinden ele alan bir yaklaşımı benimsemeyeceği herkesin anlayabileceği bir husustur. Konuyu bu zemin üzerinden yürütmek, ne "**diyalog**" ne de "**çözüm**" anlayışı ile bağdaşmaktadır. Bu kişileri siyasi bir grup statüsünde Partizan'la karşı karşıya getirmek, çarpıtılan olay ve iftiralarla Türkiye devrimci hareketinin en köklü yapılarından birinin karşısına dikilmek, ancak kasıtlı geliştirilebilecek bir tutumdur.

Partizan, platformu tanımadığı halde, içerisinde yer alan yapıların çoğunluğunu devrimci ve demokratik olarak nitelendirmekten ziyade, sorunun ve olayların bu kişiler tarafından çarpıtılmasını engellemek ve kamuoyuna yönelik yanlış kurguların gelişmesini önlemek amacıyla, platformun davetini kabul etmiş ve bilgilendirmede bulunmuştur. Önyargısız biçimde hareket etmemiz, kendimize ve gerçeklere güvenli bir tutum sergilememiz işe yararmıştır.

Sonuç olarak bazı yapıların yön verdiği ve etkide bulunduğu (sorun özgülünde HÖC ve DHP) platform, "misyon"una uygun bir işlev görmek yerine, bu grupların fırsatı ganimet bilen bir tutumuna alet olarak Partizan'ı hedefleyen bir karar almıştır. Platforma bu kararı alan yapılar için bu durumun anlaşılabilir yanı elbette vardır. Birincisi Partizan'ın başından beri böylesi bir oluşuma tavır almasıdır. İkincisi, Partizan'a karşı çok çeşitli alanlardan ve tarihi süreçten gelen husumetlerin birikimi olarak her fırsatın değerlendirilmeye çalışılmasıdır.

Partizan, platform açıklamasına konu olan sorunda, söz konusu kişilere karşı

kendi grubundan ayırdıkları, farklı düşünceleri olduğu, başka bir yapılanma oluşturmaya çalıştıkları vb. nedenlerle özel olarak şiddet uygulamamıştır. Partizan geleneğinde, bu ve benzeri nedenlerle hiç kimsenin yönelik herhangi bir şiddet eylemi ve tutumu yoktur, olamaz! Bu konuda örnek arayanlar, kınama kararını alınmasına önyak olan yapıların geçmişine bakmalıdır! Orada, çok sayıda devrimcinin katledildiği ve yaralandığı, evlerin, büroların, koğuşların, matbaaların basıldığı, yakıldığı, talan edildiği, her türlü saldırı, provokasyon ve komplo-nun tezgahlandığı sayısız vakaya rastlayacaklardır!

Partizan, söz konusu sorunda kendi taraftarlarına yönelik saldırılara yanıt olarak bazı saldırganlara karşılık vermiş, bundan başka kimi gaspçı unsurlara yönelmiştir. Sorunun burada daha fazla ayrıntılandırılacak boyutları yoktur. Mesele için yüzünü platform üyesi bazı siyasi gruplar çok iyi bilmektedir! Ortada bir şiddet varsa, buna bu kişiler kadar, Partizan taraftarları da maruz kalmıştır. Bu durum kimi alanlarda çeşitli siyasi yapı taraftarlarının tanıklığında yaşanmıştır.

Böyle olunca da, sorunu Partizan'ın özel olarak bir "gruba" karşı ve de "**ayırıştırma süreci**" ile ilişkili şiddet eylemleri olarak tanımlamak ve kınamak, platformun bizce zaten olmayan müdahale yetkilerini "**hayli geniş**" ve "**haddinden fazla**" tarafı kullanması anlamına gelmektedir.

Partizan şiddetinin "mağdurları" amaçlarına ulaşmışlar, hem kendilerine hamilik yapan kimi yapıların yön verdiği platform aracılığıyla kamuoyuna "grup" ilanı vermişler, hem de Partizan'ı kınama mesajı yayınlamışlardır. Bu yazıya konu edilmiş olmaları bile ne yazık ki onlara zil taktırarak bir durumdur. Bu oyunu gönüllüce oynayan ve ayamazca alet olanlar, bu platformlarının kimlerin elinde hangi işe yaradığının hesabını tari-

he ve kamuoyuna elbette vereceklerdir.

Partizan geleneği, halk içi çelişkilerin çözülmesi ve devrimci, ilerici, yurtsever yapılar arasındaki sorunların giderilmesi için şiddetin araç olarak kullanılmaması ilkesine bağlılık konusunda, **övünülecek** bir tarihi geçmişe sahiptir. 35 yılı aşkın dönemde, mensupları ve taraftarlarının istisnai olarak kabul edilebilecek yanlışlarının üstüne kararlılıkla gitmiş, hatalı pratikleri mahkum etmiş, safalarında yanlış bir anlayış ve kültürün yerleşmesine izin vermemiştir.

Ne var ki, Türkiye Devrimci Hareketi'nin geçmiş bu konuda küçümsenmeyecek derecede olumsuz pratiklerle doludur. Bu geçmişin muhasebesi yapılmadan, bu tarihi süreçten dersler çıkarılmadan, hatalı anlayışlar ve pratikler mahkum edilmeden, bu ve benzeri platformların oluşturulması doğru değildir. Kimse geçmişin üstünü böylesi platformlar aracılığıyla örtmeye kalkmamalıdır. Zerre kadar samimiyet ve dürüstlük taşıyanlar, önce kendi yaptıklarının hesabını vermeli, tarih önünde aklanmalı, sonra "**kaygı**" ve "**kınama**" sözcüklerle

rini kullanmalıdır.

Ortada kaygı duyulacak bir şey varsa; sol içi şiddet, halka karşı şiddet, devrimcilere karşı şiddet konusunda Türkiye Devrimci Hareketi'nin tarihinde ne kadar olumsuz pratik varsa sergilenenlerin, karşımıza süttün çıkmış ak kaşık mıkın dönemde, mensupları ve taraftarlarının istisnai olarak kabul edilebilecek yanlışlarının üstüne kararlılıkla gitmiş, hatalı pratikleri mahkum etmiş, safalarında yanlış bir anlayış ve kültürün yerleşmesine izin vermemiştir.

Ne var ki, Türkiye Devrimci Hareketi'nin geçmiş bu konuda küçümsenmeyecek derecede olumsuz pratiklerle doludur. Bu geçmişin muhasebesi yapılmadan, bu tarihi süreçten dersler çıkarılmadan, hatalı anlayışlar ve pratikler mahkum edilmeden, bu ve benzeri platformların oluşturulması doğru değildir. Kimse geçmişin üstünü böylesi platformlar aracılığıyla örtmeye kalkmamalıdır. Zerre kadar samimiyet ve dürüstlük taşıyanlar, önce kendi yaptıklarının hesabını vermeli, tarih önünde aklanmalı, sonra "**kaygı**" ve "**kınama**" sözcüklerle

PARTİZAN

*Platformun açıklamasında, "ayırıştırma süreci" ifadesi geçmektedir. "**Ayırıştırma**", genellikle birliğin bozulması/dağılması durumlarında kullanılan bir sözcük-

tür. Herhangi bir yapıdan kopma, uzaklaşma durumlarında tercih edilen ifade ise "**ayırılma**"dır. Eğer "ayırıştırma" sözcüğü kasıtlı/bilinçli olarak seçilmişse diyecek bir şey elbette yoktur, platformun tutumu ile uyumludur. Yani söz konusu "şiddet mağdurları'nın ayrışması ile Partizan'ın birlik ve bütünlüğü bozulmuş durumdadır. Yok eğer "ayırılma" ile "ayırıştırma" arasındaki fark bilinmeden kullanılmışsa, ya da "*ikisi de olur*" deniyorsa, anlı şanlı parti ve grup imzalı platform için bu "savunma" pek inandırıcı olmamakla beraber, bu durumda da sorunun tarih platformuna "havale" edilmelidir.

NOT: Medeni cesareti olmayan parti ve gruplara kolaylık olsun diye platformun açıklamasını biz de yayınlıyoruz. Takip ettiğimiz kadriyle platform açıklaması yalnızca bir dergide (Yürüyüş), ancak örgüt ve parti imzalarıyla kullanılmaksızın yayınlanmıştır. Herkes imzasının arkasında durabilmelidir. Platform, örgüt imzalarıyla beraber açıklama yapılmalıdır. Kamuoyu, kimin hangi durumlarda kimlerle saf tuttuğunu görebilmelidir.

PLATFORMUN AÇIKLAMASI:

Devrimci ve Demokratik Kamuoyuna,

Devrimci Dönüşüm Grubu, ayrıştırma sürecinin ardından Partizan tarafından kendilerine yönelik uygulanan şiddet ve devam eden şiddet tehditleri dolayısıyla platformumuza başvuruda bulunmuştur. Platformumuz konuyu gündemine almış ve sorunların diyalog yoluyla çözülmesi için girişimlerde bulunmuştur. Bu çerçevede yapılan görüşmelerde Partizan'ın platformumuzun iradesini tanımadığını belirtmesinin yanı sıra yanlarında kim olursa olsun Devrimci Dönüşüm grubuna yönelik tutumlarında bir değişiklik

olmayacağına ifade etmesi platformumuz tarafından kaygı verici bulunmadır. Platformumuz Partizan ve Devrimci Dönüşüm arasındaki sorunların diyalog yoluyla çözülebileceğini savunmaktadır ve bu noktada üzerine düşen her türlü görevi yapmakta kararlıdır. Partizan tarafından bugüne kadar sergilenmiş olan şiddetli kınayan platformumuz, Partizan'ın söz konusu pratiklerini sürdürmesi durumunda ilkeleri çerçevesinde şiddetin engellenmesi için ne gerekiyorsa yapacaktır.

4 Ocak 2008

Devrimci ve Demokratik Yapılar Arasında Diyalog ve Çözüm

Platformu

HÖC, EHP, TKP, ÖDP, DHP, KALDIRAÇ, DEVRİMCI HAREKET, BARİKAT, ODAK, BDSP, DEVRİMCI PROLETER DURUŞ, DEVRİM, DIP GİRİŞİMİ

Not 1: Platformumuz bileşeni olan Devrimci Hareket, "Sorunun Partizan'ın iç meselesi" olduğunu söylemiş ve karara şerh koymuştur.

Not 2: Platformumuz bileşeni olan BDSP, "Partizan'ın uyguladığı şiddetli kınamaya birlikte bu aşamada metnin kamuoyu ile paylaşılmasını uygun görmemiş" şerh koymuştur.

AKP'nin yalanlarıyla kurulan nükleer santraller

Türkiye'nin elektrik üretiminde kar boğazda olduğu, ülkenin her an "**kararlılıkta**" kalabileceği on yıllardır ege-menlerce anlatılır. Bu soruna köklü çözümler bulunması gerektiği "şarkı"sını bizlere dinletenler, çözüm olarak da nükleer santrallerin, nükleer enerjinin zorunlu olduğunu da bu "şarkı'nın "nakaratı" olarak tekrar edip duruyorlar. 1965 yılından bugüne bu "şarkı" kimi zaman yüksek sesle, kimi zaman alçak sesle söylenerek devamlı gündemde tutulmaya çalışıldı. **Bu süreçlerdeki gelişmeler gel-gitli bir seyir izledi.** Nükleer santrallerin kurulabileceği yerler araştırıldı, kimi ihaleler açıldı, kimi nükleer santral inşa eden şirketlerle özel görüşmeler yapıldı. **Tüm bu çalışmalar yukarıda belirttiğimiz Türkiye'nin elektrik üretimini dar boğazda olduğu propagandası eşliğinde yapıldı.** Böylece halkın nükleer santrallere, nükleer enerjiye ve tehdiye karşı olan tepkisi törpülenmeye çalışıldı. Bununla birlikte kapıda olduğu söylenen kararlık günler gerçekleşmedi, çünkü bu belirttiğimiz gibi yalana dayalı bir propagandaydı.

Santraller AKP için zorunluluktur

AKP hükümeti, işbaşına gelmesiyle birlikte yine bildik o "eski şarkı" eşliğinde nükleer santralleri gündeme getirdi. 2007 yaz aylarının normalden daha sıcak geçmesi sonucu elektrik tüketimi arttı. AKP hükümeti elektrik üretimini, elektrik tüketimini karşılayamaz hale geldiğini söyleyerek bir taraftan nükleer santrallerin gerekliliğini anlatıyor, diğer taraftan mevcut günlük ihtiyaç karşılamak bahanesi ile özel sektörün işlettiği santrallerin kasasına milyon dolarları akıttı. AKP hükümeti bu atmosferde nükleer santrallerin kurulması için yasa çalışmalarını hızlandırdı. Ve hazırladığı yasa Meclis'e sevk etti.

Meclis'teki çoğunluğuna dayanarak yasayı geçirmek zorlanmadı. Bu yasanın bazı maddeleri dönem Cumhurbaşkanı A. N. Sezer tarafından veto edildi. Sonraki süreçte yaşananlar ve erken genel seçimler nedeniyle yasa seçimlerden sonraya kaldı. AKP seçimler sonrası nükleer santrallerle ilgili yasayı tekrar Meclis gündemine getirerek Cumhurbaşkanı'nın A. Gül olmasının rahatlığıyla 9 Kasım günü Meclis'ten geçirdi.

Bu süreç boyunca AKP nükleer santrallerin bir **tercih değil zorunluluk** olduğunun propagandasını yapmıştır. Doğru, nükleer santraller AKP için bir tercih değil, zorunluluktur. Çünkü efendileri, emperyalistler uşağı AKP'den bunu istiyorlar. AKP ayrıca ithal kömür, doğalgaz, petrole dayalı elektrik üretiminin pahalı olduğunu nükleer enerjinin daha ucuz olduğunu ayrıca petrol, doğalgaz vb. kaynakların rezervlerinin azaldığını, alternatif kaynak olarak nükleer enerjinin öne çıktığını belirtmektedir. AKP ve önceki hükümetler emperyalizmin isteği ve çıkarları doğrultusunda enerji üretimini doğalgaz, petrol, ithal kömüre dayandırmış ve milyarlarca doları emperyalist şirketlere aktarmıştır. Bugün bu bağımlılığa nükleer enerji de ekleniyor. Burada belirleyici olan enerji üretiminin hangi kaynaktan yapıldığında "ucuz" ya da pahalı olması değildir. **Belirleyici olan emperyalizmin en çok kârı nasıl yapacağı ve bunun koşullarının yaratılmasıdır.**

Üç kuruşa bir santral

AKP'nin çıkardığı yasa da yakından baktığımızda gerçekler daha anlaşılır olacaktır. AKP'nin yasayı anlatırken övünerek anlattığı konulardan biri kurulacak nükleer santrallerde yerli payının en az % 60 olması gerektiğidir. Nükleer enerjinin miktarı ilk bakışta bakıldığında bir olumluluk gibi görünse de,

bu olumluluk bir aldatmacadır. Türkiye'nin kurmayı planladığı ilk santralin maliyeti 3-5 milyar civarındadır. Bu rakamın en az % 60'ının "yerli" kaynaklara sağlanmasının mecburi olması santrali kuracak şirkete milyarlarca doların aktarılması anlamına geliyor. "Özel sektör" bu kaynağı bulamazsa bu parayı devlet verecek ve santrale ortak olacaktır. Emperyalistler daha önce enerji sektörünü daha rahat talan edebilmek için devletin enerji sektöründe hakimiyetini dayatmış ve devletin enerji sektörüne yatırım yapmasını çıkarttığı yasalarla "yasaklamış" ve Enerji Piyasası Denetim Kurulu'nu kurmuştu. Bunu kârını artırmak için yapan emperyalistler konu yine kârları olunca, kasalarına akacak para olduğunda yeni yasalar çıkartıp "istisnalar" yaratıyorlar. Yapılanlar bununla da sınırlı değil. Çıkarılan yasanın ayrı bir maddesiyle özel sektörün devletin bu alanda kuracağı şirkete istediği oranda sahip olacak. Devletin özelleştirdiği fabrika vb. nası peşkeş çektiği düşünüldüğünde emperyalistler üç kuruşa santrali alacaklar. Hem yapım aşamasında hem sonrasında yani sürecin tamamında emperyalistlerin azami kârı elde etmesi için her şey düşünülmüş.

Nükleer atıkların zararları ve tehlikesi tüm dünyada yaşanan acı tecrübelerden ve bilimsel verilerden yola çıkarak çok iyi bilinmesine rağmen gerçekler saptırılıyor. Kendisinin de çevre profesörü olduğunu söyleyen Çevre Bakanı Veysel Eroğlu "**Nükleer enerji bir çevre problemi yaratmaz**" diyecek kadar gerçeklere gözlerini kapamıştır. Nükleer santraller ve atıkları tüm dünyada sorun, bir tek Türkiye'de değil. Bu durum çıkarılan yasa da çok rahat görülmektedir. Ortaya çıkacak nükleer atıkların korunması ve saklanması ile ilgili bir tek düzenleme gerek duyulmamıştır. Bununla bağlantılı olarak bu santrallerin çalışması sırasında alın-

cak tedbir ve güvenlik konularında da yasadaki herhangi bir belirleme yoktur.

Çevre ve insan sağlığına önem vermeyen daha fazla kâr hırsıyla çevreyi-insanı talan ve yok eden bir anlayıştır. Nükleer santrallerin şehirlerin içine kurulabilecek kadar güvenli ve sağlıklı olduğunu iddia edenlere bir konuda insanlığın yaşadığı facialar yeterli gelmiyor. 1995 yılında yayınlanan bir istatistikte 1960-1995 arasındaki 35 yılda 7 büyük kazanın olduğu ve her 5 yılda 1 büyük kazanın meydana geldiği gözler önüne serilmiştir. Yaşanan "küçük", "orta" ölçekli kazalar bu istatistiğe dahil değildir.

Nükleer çöplük; Türkiye

Yasada yine nükleer santrallerin kurulum teknolojisi ile ilgili hiçbir düzenleme bulunmamaktadır. Böylece eskimiş nükleer teknolojilerin, santrallerin kurulmasına giden yol yasallaştırılmıştır. Emperyalist ülkelerdeki bu tür santrallerin Türkiye'de kurulması sağlanarak hem milyarlarca Dolar emperyalistlerce aktarılacak hem de bu sayede emperyalistler bu santralleri imha etmek için harcamaları gereken paradan kurtulmuş olacak. Ve Türkiye nükleer çöplüğe dönecek.

Diğer önemli bir nokta ömrünü dolduran santrallerin sökülmesinin maliyetidir. Yasaya göre nükleer santrali işleten şirket bu işlem için sattığı elektriğin kilovat saati için 0,15 cent fon ayrılacak. Ve santralin sökülme zamanı geldiğinde fonda "biriken" bu para sökülme masraflarını karşılamazsa hazine yani devlet bu fonda biriken paranın % 25 oranında katkı sağlayacak. Yani yine yüz milyonlarca dolar ödenecek.

Tüm bunlar emperyalistlere yetmediği için ayrıca santralin devreye girdiği andan itibaren devlet ihtiyaç olmasa da santralin üreteceği elektriği 15 yıl boyunca alacağını garanti etmiştir. Bunun

yanında ayrıca santrali işleten şirkete ürettiği elektriği satış yetkisi de verilmiş bu sayede istediği gibi at oynatmasının imkanı da sağlanmıştır.

AKP yalan söylüyor!

Tüm bu yasa nükleer santrallerin kim ve ne için kurulduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Ama AKP hükümeti bu gerçekçi gizlemek için her türlü yalana dayalı propagandayı yapmaktadır. Bu propagandaların başında dünyada nükleer santrallere, nükleer enerjiye hızlı bir yönelim olduğudur. Bu doğru değildir. İşin doğrusu emperyalist ülkeler kendi ellerinde bulunan eskimiş, çöplüğe atılacak durumdaki santralleri her türlü yolu ve baskıyı yarı sömürgelere dayatması, transfer etmesidir.

Emperyalist ülkelerde bu olan yeni büyük yatırımların olmaması yanında var olanların da sökülmesinin gündeme gelmesi emperyalist şirketleri yarı-sömürge ülkelere yönelmiştir. Bunun sonucu emperyalist ülkeler de sökülün santrallerin imha masraflarından kurtuluyorlar hem de bunun üstüne milyarlarca dolar kâr elde ediyorlar. Nükleer santrallere, nükleer enerjiye yoğun ilgi duyan ülkelerin, Arnavutluk, Polonya, Belarus, İstonya, Litvanya, İran, Yemen, Körfez ülkeleri, Azerbaycan, Gürcistan, Kazakistan, Ürdün, Mısır, Tunus, Libya, Cezayir, Fas, Nijerya, Gana, Nassa, Şili, Venezüella, Endonezya, Filipinler, Vietnam, Tayland, Malezya, Bangladeş olduğu düşünüldüğünde gerçekler daha netleşecektir.

Tüm bu yaşananlardan anlaşılacağı üzere sorun elektrik üretiminin yeterli olup olmadığıdır. Türkiye zengin imraklara sahiptir. Bunlar doğru kullanılabildiğinde barajlardan elde edilecek elektrik ye-

terli olacaktır. Kaldı ki, elektrik veya enerji sıkıntısına karşı Türkiye'nin rüzgar enerjisinden faydalanabilmesinin koşulları yüksektir. Birçok gerçek göz ardı edilerek elektrik sıkıntısından dem vuruluyor. Yoksul halkın kaçak elektrik kullandığı anlatılarak sorunun kaynağı onların gibi gösteriliyor. Diğer yandan ise özel sektöre ait sayısız fabrika ve tesisin neredeyse hiçbir elektrik faturası ödemedene çalışmasına kapı aralanıyor. Bu fabrika ve tesislerde harcanan elektriğin haddi hesabı yoktur. Hükümet ise sokak lambalarının elektriğini bile halka ödetmeye çalışıyor. Sorun emperyalist şirketlerin enerji sektöründeki kârlarının artırılması ve emperyalist politikaların hayata geçirilmesidir. İnsanlık için en yararlı şeylerin bile emperyalizm tarafından nasıl bir kendi kâr hırsları için insanlığa karşı kullanıldığını biliyoruz. Bu anlamıyla böylesine ciddi ve önemli konuda emperyalizmin daha fazla kâr için geleceğimizi yok etmesine izin vermemek için tüm halkı bu gerçekler ışığında bilgilendirmeli ve harekete geçirmeye çalışmalıyız.

Judith Orr, Ocak 2008

Irak doğumlu yazar ve eylemci Haife Zangana hala ülkelerinin kurtuluşu için savaşan Iraklı kadınların mücadelesi hakkında konuştu.

Dayanışma, mücadele ve direniş

Kadınlar Saddam rejimine karşı on yıllardır seferber olmuş şekilde mücadele yürütmekteydiler ama kimse dikkat etmedi. Sonra birden bire kadın meselesine ilgi duymaya başladılar ve medya işgalden aylar önce kadınların öykülerine yer vermeye başladı.

- Sizin yeni kitabınız, *Dollar Şehri, genelde Irak özelde de kadınların rolü üzerine eğiliyor ki, bu konu çoğunlukla resmi tarihlerde gizlenir.*

- İslam'ın ortaya çıkış dönemi boyunca ve bir İslam imparatorluğunun kurulması sırasında kadın liderler, şairler, toplumda çok etkili olan kadınlar vardı her zaman.

Büyüme zamanlarında kimi ünlü kadınlara daha sık rastlanıyordu; ulusal kurtuluş savaşının olduğu zamanlarda da kadınlar oradaydı ve oldukça güçlüydüler. Yani tarihsel olarak dönem dönem değişen bir şey bu.

- Siz öğrenciyken Saddam Hüseyin rejiminde siyasi olarak etkin bir komünisttiniz, tutuklandınız ve tutsak edildiniz. Hayatta kalmanızı sağlayan şey annenizin cesareti ve azmi olmuştur.

- Eğer öyle olmasaydı sonum grubumdaki diğer insanlar gibi olurdu. Dördümüz tutuklandık; üç genç adam ve ben. Onları astılar, ben kurtuldum. O sıralar, 1970'lerde kadınların idam edilmesi çok enderdi. Daha önceleri haklarında idam kararı verilen ama affedilen kadınların olduğu bir koğuşa koymuşlardı beni. Ama eğer annem benim tutuklanmam konusunda tüm sesleri protestoya yönelterek hayatta olup olmadığımı konusunda gündeme getirmeseydi, tamamen unutulmuş olacaktım.

Savunma Bakanlığı'nın dışında ufak bir bölüm vardır; istihbarat servisi. İnsanlar dertleri için bazen oraya giderlerdi -ama çok yanaşamazlardı da, çünkü ya aşağılanırlardı ya da şiddet uygulanırdı kendilerine. Güneşin altında küçük kardeşimle birlikte annem günler boyu orada oturmuş, ta ki biri ona acıyıp da neden orada beklediğini soruncaya dek. So-

nunda hayatta olduğum anlaşıl-
mı.

- Sizce tüm bu deneyimlerin hem bir siyasi eylemci olarak hem de bir yazar olarak üzerinizdeki etkisi ne oldu?

- İşkencenin korkunçlukları beni hiç bırakmadı. Bu yaşadıklarımızı diğer insanlar yaşamalarını diye mümkün olan her şeyi yapmak için yaşadım. Bizim işkencelerimizin taktığı intikam maskesini takmamamız gerektiğine de inanıyorum. Çünkü bazen işkence gördükten sonra gelecek kuşağın işkencesi haline gelebiliyorsunuz.

Asıl şok 2003 yılında Irak'ın bombalanması değildi yalnızca, asıl şok ABD ve Britanya'nın Irak halkına tekrar işkenceye başlamasıydı. Guantanamo'da işkenceye devam ettiler ve Ebu Garip'in korkunç görüntülerinin ardından bile Irak'ta işkence bitmiş değil.

- ABD ve Britanya hükümetleri kadınların özgürleştirilmesinin Irak'ı işgal etme nedenlerinden biri olduğunu iddia ettiler. Bu tezgaha ortak olan kadınları siz "sömürge feministleri" olarak tanımladınız.

- Kadınlar Saddam rejimine karşı on yıllardır seferber olmuş şekilde mücadele yürütmekteydiler ama kimse dikkat etmedi. Sonra birden bire kadın meselesine ilgi duymaya başladılar ve medya işgalden aylar önce kadınların öykülerine yer vermeye başladılar.

"Özgür Bir Irak için Kadınlar" adlı bir organizasyon kuruldu. İki ay içinde tüm medyada ABD'nin sağladığı videolar, röportajlar ve Beyaz Saray'da yapılan toplantı görüntüleri dönmeye başladı.

Kadınlar yaşadıkları acıları anlatıyorlardı -elbette anlatılanların bazıları doğruydular, ama sonra ortaya çıktı ki bunlar propaganda için özel hazırlanmıştı. Bu hikayeler savaşı haklı çıkarmak için kullanıldı. Bu kadınlar savaşa feminist bir yüz takmak ve şiddete ahlaki bir haklılık kazandırmak için kullanıldılar. Tüm bu yapılanlar Iraklı kadınlara karşı yürütüldüğü anlaşılan bir savaş içindi.

- Kadınlar geçmişte Irak hükümetinde ve siyasi yaşantısında rol sahibiydiler.

- Irak kadınları asla kurtarılmayı bekleyen kurbanlar olmadılar. Bu tüm Irak nüfusu için geçerlidir. ABD'yi ve Britanya'yı asla kurtarıcılar olarak kabul etmediler. Kadınların mücadele ve ilerlemelerle dolu uzun bir tarihi vardır ve bu mücadele, savaşlar ya da 1990'daki BM önlemleri olmasaydı daha da devam edecekti.

İşgal, Iraklı kadınların mücadelesini tek bir isteğe indirgedi. Bir Iraklı kadına isteğinin ne olduğunu sormuştum bir gün. "Şu an istediğimiz tek şey, ölümlerimizi şerefli bir biçimde gömebilmektir" demişti. Sabah pencerenizi açınca sokakta cesetler görüyorsunuz ve onları gömmek için yanlarına gitmeye bile cesaret edemiyorsunuz. İşgal nedeniyle kadınların talepleri buna indirgendiler işte.

- Kitabınızın başlığı erkeklerin katledilmesiyle ya da tutsak edilmesiyse kadınların sırtlarına artık daha ağır yükler bindiği olgusuna dikkat çekiyor.

- 2003 yılından beri 1.2 milyon Iraklı öldürüldü. Kadınlarla çocukların asıl kurbanlar oldukları diğer savaşlardan farklı olarak bu savaşta ölenlerin %91'i erkeklerdi. Bunun nedeni işgalin ilk üç yılında genç kızların güvenlikleri nedeniyle okula gönderilmeyişleri

ve kadınların yanlarında bir erkek olmasızın sokağa çıkamayışlarıydı.

Ama işgal güçleri açıkça erkekleri hedef almaya başladığından beri kadınların ev dışındaki işlerle ilgilenmeye başlamaları giderek artıyor. Buna benzin almak için saatlerce sıra beklemek, ölümleri gömmek, kayıpların ve tutsakların peşine düşmek, elektrik gibi temel ihtiyaçlarla ilgilenmek de dahil. Bu günlük şeyler zaman harcıyıcı ve riskli işler. Son yıllarda ölen kadınların sayısında bir artış meydana geldi ve cesetler sokaklara fırlatılıp atılır oldu. Bu, feministlerin cinsiyet eşitliği olarak görüp, hoş karşılayabilecekleri bir şey değil.

Her Iraklı ailenin ortalama beş çocuğu var, dolayısıyla ölen bir

erkek, karısını beş yetimle dul bırakarak gidiyor. Bağdat bir dolar şehri haline geldi. Burada 300.000, ülke boyunca bir milyon dul var.

- ABD ve Britanya, buradaki şiddeti mezhep çatışması olarak, Iraklıların Iraklıları öldürmesi olarak gösterip propaganda yapmaya çalışıyor.

- Irak'ta asla bir mezhep çatışması yaşamış değildik geçmişte. İşgal güçleri yalnızca beş yıldır burada ve Irak'taki bu bölünme daha işgalin birinci gününden itibaren akıllarda olan bir şeydi. ABD yönetimindeki Bölgesel Koalisyon'un otoritelerinden olan Paul Bremer burada bir hükümet yaratılmasının ve zaman çizelgesinin tamamen mezhepsel ve etnik ayrılıklar temelinde olmasına karar vermiştir.

Sünnilerin Şii'leri, Şii'lerin Sünnileri ya da Hıristiyanları öldürdüğü iddiası manipüle edilen bir iddihadır ve ABD güçlerinin burada sonsuza dek kalmaları için kullanılmaktadır. Irak halkı birbirini öldürmesin diye burada kaldıklarını söylüyorlar. Sömürgeci güçlerin bu mantığına modern tarih içinde sürekli tanık olmaktadır.

- ABD, Iraklıların işgale karşı gerçek bir direniş gösterdikleri olgusunu da gizlemek istiyor.

- Resmi bulutlandırarak Irak halkının işgale karşı direniş gösterdiğinin de üstünü örtmeye çalışıyorlar ve onların terörist olduklarını -El Kaideli yahut dış güçler olduklarını söylüyorlar. Ama Irak halkının dış güçlere ihtiyacı yok; kendileri savaşıyorlar.

Irak direnişini büyüyor ve toplumda büyük bir destek var. Bu

halk, işpiyonculardan, işbirlikçilerden, güvenlik şirketlerinden ve müteahhitlerin paralı ordularından da destek gören dünyanın en güçlü ordusuyla mücadele ediyor. Eğer Irak halkı tarafından korunup desteklenmeseydi bu direnişin böyle büyümesini nasıl açıklarsınız? Ama hala ABD ve Britanya özgür iradeleriyle işgale karşı savaşmak isteyen insanların varlığını inkar ediyor.

Biz kendi kendimizi yönetmek istiyoruz. Buna, özgürlüğe, egemenliğe ve kendi kaynaklarımızı kontrol etmeye hakkımız var.

- Kitabınız boyunca süregiden bir temayı direniş oluşturuyor, peki ya kültürel direniş?

Kültürel direniş en kuvvetli direnişlerden biri, çünkü insanlığın en derindeki katmanlarına dokunuyor. Şiir, edebiyat ve sanatta bu vardı, artık bloglara yazmak gibi modern direniş yolları da mevcut. Irak içinden yazan ve birçoğu kadın olan harika blog yazarlarımız var. Blog yazarları olan biteni spontane, sansürsüz ve güzel bir biçimde ilk elden aktarıyorlar. Anlatımlarını şiirlerle, mesellerle, hikaye anlatıcılığıyla birleştiriyorlar. Şiir önemli. Çünkü Iraklı kadınlar Arap ülkelerindeki en iyi şairlerden bazıları teşkil ediyor. Dolayısıyla şairlerimizden bazıları direnişe destek sunuyor.

İşgal güçlerinin sansürlemeye çalıştığı direniş şarkılarımız var. Gençler direniş şarkılarını cep telefonları aracılığıyla birbirlerine gönderiyor ve bu da işgalcilerin üstesinden gelmesinin son derece zor olduğu bir şey. Direnişin pek çok vechesi vardır. Burada savaşın herkes silahlı değil.

(Kaynak: Socialist Review Çeviri: Solun Doğusu)

Irak'taki başarısızlık emperyalistlerin planlarını bozdu!

- İran'a saldırı üzerine son zamanlarda çok laf edilmeye başlandı. Bunun ABD'nin Irak'ta kaybetmeye başlaması, dolayısıyla dikkatleri başka yöne çekmeye çalışması ile bir ilgisi var mı sizce?

- Irak direnişini imparatorluğun gelişmesini geciktiriyor. ABD bunu beklemiyordu. Onların beklentisi Irak halkının onları çiçeklerle karşılaması, daha sonra Suriye'ye ya da kontrol altına almak istedikleri başka bir ülkeye ilerlemektir. Irak'ta başarısızlığa uğradılar ve bu da planlarını bozdu.

İlerleme konusunda kimi direniş blokları çıkıyor karşılına. ABD yönetiminin ve askeriyesinin içinde bile bir blok var. Asıl faktör gelecek yıl Irak'ta neler olacağı.

ABD Savunma Sekreteri Robert Gates, hükümeti Irak'taki tüm askeri üsleri ilgilendiren bir anlaşmayı imzalaması için zorluyor. Yeni Petrol Yasası da aynı şekilde, tüm kontrolü büyük firmaların eline bırakacak. Iraklılar bu konuda hoşgörüsüzler ve Basra'daki sendikalarla işçiler dışı dış bir

mücadele veriyorlar.

ABD başka bir ülkeye yelken açmadan evvel bunları halletmek istiyor.

- Sizce Britanya'daki ve ABD'deki savaş karşıtı hareketlerin rolü nedir?

- Kanımca çok önemliler, çünkü Irak ve Afgan halkı işgale

kendi topraklarında direnirken dayanışmaya ihtiyaçları oldukları muhakkak. Hele ki işgalci ülkelerin halklarından.

Bunun ne kadar önemli olduğunu anlatamam. Ne zaman Irak içinden ya da dışından bir Iraklıyla karşılaşmam mücadelesinde yalnız olduklarını hissetmemelerinin ne kadar önemli olduğunu vurguluyorlar. Hükümet politikasını etkilemek de önemli.

Irak halkı gururlu ve barışsever bir halktır. Savaştan bıktılar ve yoruldu. Dünyanın her yerinden halkların yardımına ihtiyaçları var. Ambargo yıllarında Irak halkıyla birlikte olan örgütler ve insanlarla kurduğumuz bağların bugün Irak'taki savaşa karşı çıkması bizim için çok önemli.

Devrimciler ve komünistler yaşama tutkuyla bağlıdır, bağlıdır çünkü her doğan gündün bekledikleri bir umut, her batan güne kattıkları bir emek vardır. Umut ve emek özgür geleceği yaratacaktır. Her devrimci ve komünist o büyük sarsılışı görmek, o kutlu güne varmak ister. Mücadelenin bulunduğu aşamaya göre bu umut, yakın ya da uzakta mutlaka gerçekleşecek bir gerçeklik olarak görülür.

Sınırlı bir yaşama, sınırsız anlam yükleyenlere...

Evrenin kuralları gereği her canlı doğar, büyür, gelişir ve ölür. Henüz küçük bir çocukken bu "evrenin kuralları gereği" cümlesi oldukça anlamsız gelir, ölümle karşılaştığında. "Madem öleceğiz niye yaşıyoruz?" diye sorar bir çocuk büyümeye başladığında. Esasen kültür dediğimiz, uygarlık dediğimiz insanlığın ölüme karşı yaşamı anlamlandırma çabası değil midir? Dünyadaki bütün dinler bu soruya cevap olmak istemez mi? Sanatın her kolu binlerce eser üretmez mi insanlığın ölüme karşı savaşında?

Kaç yıl yaşayabilir bir insan en fazla? Hiçbir riske maruz kalmadan bir oda içerisinde, yaşasa bile en fazla kaç yıl? 80, 90 en fazla 100 mü? Üst sınırın ne kadar olacağını bilemesek de hepimiz bir gün öleceğimize gerçeği ile yaşıyoruz. Bu gerçek, yaşamı anlamlı kılmada iyi, güzel, doğru, erdem, adalet, özgürlük gibi kavramları çıkarmıştır insanların önüne. İnsanlık değerleri olarak adlandırılacak bu değerler çok uzun yıllarda oluşmuş ve pek çok toplum tarafından ortak kabul görmüştür. Ancak "insanın insana kulluğu" yani eşitsizlik ve sömürü düzeni insanın "iyi bir insan" olabilmesini ve öyle kalabilmesini ortadan kaldırmıştır! Neden dersiniz, bunca yoksunluğun ve mutsuzluğun milyarlarca insanın "kaderi" haline getirildiği bir dünyada buna karşı hiçbir şey yapma-

mak "iyi bir insan" olmaya tezat bir durum oluşturmaktadır. Hangi iyi insan bir yığın aç insanın ortasında ihtiyacından fazlasını alabilir?

Devrimci değerler, insani değerlerin bir üst aşamasıdır. Devrimci değerler, insani değerlerin üzerinden yükselir. Yaşamını devrime adanmış farklı kültürlerden, farklı ülkelerden binlerce insanın arkasından benzer bir söz söylenir: "Çok iyi bir insandı, fedakardı, özveriliydi, dürüsttü..." O bireyleri iyi yapan devrimci değerlerdir kuşkusuz, ancak bu değerler de insanlığın değerlerinin çok iyi özümsemesiyle kazanılmıştır.

Devrimciler; doğum ve ölüm arasındaki sınırlı zamanı, insanların eşit adil ve özgür yaşayacakları sınırsız bir dünya yaratma hayaliyle anlamlandırır. "Sınırlı bir yaşamın sınırsız bir davaya adanması" tanımı buradan gelir.

Sınıf mücadelesini, kavgayı koca bir okyanusa benzettiğimizde, buraya emek harcayan "çorbada tuzu bulunan" her devrimci, yaşamı ve yaptıklarıyla deryada bir damla olurlar. Tek başına sadece bir damla iken birleşip çoğaldığında, bir araya geldiğinde koca bir okyanus olur. Damlayı okyanusa dönüştüren damlaların sürekliliği ve kararlılığıdır. Bu tıpkı yağmur sularının yamaçlardan küçük bir akıntı olarak akıp coşkun bir nehri oluşturmasına benzer. Bir binayı

temelden örme gibidir sınıf mücadelesine katılmak.

Devrimciler ve komünistler yaşama tutkuyla bağlıdır, bağlıdır çünkü her doğan gündün bekledikleri bir umut, her batan güne kattıkları bir emek vardır. Umut ve emek özgür geleceği yaratacaktır. Her devrimci ve komünist o büyük sarsılışı görmek, o kutlu güne varmak ister. Mücadelenin bulunduğu aşamaya göre bu umut, yakın ya da uzakta mutlaka gerçekleşecek bir gerçeklik olarak görülür.

Bu zorlu yürüyüşte, inancı, özveri ve kararlılığıyla en önde gidenler vardır bir de... Hesapsız, ki-

tapsız ve duru bir su kadar nettirler kavgada. Daha yapacak çok iş, yürünecek çok yol, gidilecek çok kapı varken ansızın düşmek de vardır kavgada... Bazen hain bir pusuda, bazen dişe diş bir çarpışmada bazen güpegündüz bir alanda olabilir bu... Karşımızdaki sınıfın elindeki ayrıcalığı kaybetmek istemeyişi, tehlikenin arttığını düşündüğü dönemlerde çok daha azgınca saldırıya iter. Devletin ağır baskısı, bizim gibi ülkelerde dönem dönem azalır gibi olsa da daimi olarak varlığını korur.

Bu baskı, kuşkusuz daha fazla insanın bu kavgaya girmesini engellemek, göz korkutmak amacına

hizmet eder. Ancak yoldaşlığı gerçek anlamıyla yaşayabilmiş, kavganın güzelliğini tatmış bir devrimcinin saflardan ayrılmayı alabilmesine zordur. Çünkü bu güzelliği, zemheri soğuşunda içinizi ısıtan. Bu güzelliği sarıp yamaçlarda ter kan içinde yürürken sizi gülümseten. Bu güzelliği elinizdeki yarısını yoldaşınıza verdiğinizde açlığınıza "dalga geçilir" kıvama getiren.

Yatılan yer halkın bağıdır....

Kavgada ölümsüzleşmiş her devrimci, birer yapıtaşı olmuştur artık... Bazen onbinlerle bazen bir elin parmakları kadar dostla yapılsa da uğurlama, her devrimcinin ancak uğruna öldüğü değerlerin yükseltilmesiyle adına layık olunabileceği gerçeğidir. Bu topraklarda isimsiz pek çok devrimci yatıyor, pek çoğunun bir mezar taşı bile yok. İsimlerin değil davanın kalıcı olması gerektiğini anlatırken ne demişti Nazım, Karadeniz'in sularını karartan Mustafa Suphi ve yoldaşlarının katline dair: "Sen onların isimlerini aklında tutma. Fakat 28 Kanunusani'yi unutma!". Sabahattin Ali gibi kaybedilmiş, Mustafa Suphi, Ethem Nejat gibi derya dibine gönderilmiş yahut açılan çukurlara gömülüp mezarı kaybedilmiş kaç devrimci vardır kim bilir... Ancak ölünen yer neresi olursa olsun, yatılan yer halkın bağıdır...

Mezar her ne kadar sembolik olsa da her devrim şehidinin yoldaşları, ailesi sevdiği ve dostları tarafından anılması, kavgaya sloganlarının haykırıldığı, öfkenin bilindiği yerler olması anlamıyla da anlamlıdır. Proletarya Partisi, şehit düşen yoldaşların hepsini tek tek anmak mümkün olmadığından her yıl Ocak ayının son haftasını "Parti ve devrim şehitlerini anma" zamanı olarak belirlemiştir. Bizler bu yıl şehit yoldaşlarımızın mezarı olmayanların mezarını yaptırma, onarıma ihtiyaç duyulanları ise onarımdan geçirmek için bir kampanyaya başladık. Kampanya nedeniyle şehit ailelerimizi ziyaret ederek, hem onlarla bağlarımızı geliştirme hem de kampanyamızı tanıtmayı amaçladık.

Kampanyamıza destek sağlamak aynı zamanda uzun bir aradan sonra şehit ve tutsak ailelerimizi bir araya getirmek amacıyla 10 Şubat'ta İstanbul'da bir etkinlik düzenliyoruz. Tüm devrimci dostlarımızı, emekçi halkımızı ve gazetemizi okurlarını bu etkinliğe katılmaya, duyurusunu yapmaya, kampanyamıza destek olarak devrim şehitlerini sahiplenmeye çağırıyoruz...

Biliyoruz ki "Unutmak ihanettir..." Unutmamaksa, idealeline bağlıdır.

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri (PŞTA)

Pusula

Sınıf savaşımında örgütlülük bir zorunluluktur!

Örgütlenme, her ortak çabanın, her ortak faaliyetin ilk adımı sayılır. Siyasal örgütlenmeler sınıfların ortaya çıkmasıyla birlikte başlamıştır. Her sınıf kendi sınıfsal çıkarlarını korumak, kendi sınıfı adına bir güç olmak için örgütlenmek zorundadır. Örgütlenme biçimleri koşullara bağlı olarak değişebilir. Koşulları hesaba katmayan, ondan bağımsız bir örgütlenme modeli de düşünülemez. Tüm bunlara rağmen değişmeyen tek şey örgütlenmenin gerekliliği ve zorunluluğudur.

Burada sözünü ettiğimiz örgütlülük veya örgütlenme, her şeyden kopuk veya amaç haline getirilmiş bir örgütlülük-örgütlenme değildir. Tam aksine siyasi iktidar perspektifini gerçekleştirmeye mücadelesindeki örgütlenme aracı olan partiden söz ediyoruz.

Tarihi olarak işçi sınıfı çağımızın en ilerici, en devrimci sınıfıdır. Proletarya Partisi ise, işçi sınıfının ileri en bilinçli kesimini temsil etmektedir. Proletarya Partisi siyasal iktidar hedefinde başarı elde etmek

için doğru bir siyasete ve örgütlülüğe sahip olmak zorundadır.

Lenin yoldaşın şu değerlendirmeleri bizim çıkış noktamız ve yol gösteren fenerimiz olmalıdır: "Proletaryanın iktidar mücadelesinde örgütünden başka hiçbir silahlı yoktur." Devamla "...İşçi sınıfının gücü örgütünde yatar, örgüt olmaksızın proletarya hiçbir şey gibidir. Örgütlü olduğunda her şeydir." Her şey gayet açık ve nettir. Kitleleri temel teorik görüşlerimiz etrafında, yani proletaryanın kızıl bayrağı altında toplayıp siyasal iktidara yöneltmek mi istiyoruz? O halde örgüt denilen silahı yaratmamız gerekir. Bu silahın yoksun işçi sınıfının ezilen yığınlarını yükselen öfke ve tepkileri kendini sistemin tatlı ve sert sularında boğulmaktan kurtaramaz. Elbette ki kendiliğinden gelişen kitle hareketleri parti ve diğer esnek örgütlenmeler için ortaya önemli fırsatlar sunabilir; ama bu fırsatlar MLM ideolojisinin yön verdiği bir siyasal iktidar mücadelesini yürüten araca ka-

nalize edilmezse, süreç içinde ya kendiliğinden sönmeye yüz tutar ya da bu enerjiler sistem için göstermelik bazı tamiratlar hizmet edecek bir işlev görmekten öteye gitmez.

Bu bilimsel bakış açısı bize yaşamın her alanında örgütlülüğü dayatıyor. Tabi ki parti örgütü ve bu örgütün yön verdiği diğer esnek örgütlülükleri yaratmak için, kitle çalışması, kitlelerin somut talepleri üzerinde propaganda-ajitasyon faaliyetlerinin yoğunlaştırılması görevleri asla göz ardı edilemez. Gözardı edilmemesi gereken diğer bir olgu da tüm bu faaliyetlerin yürütülmesinin de bir örgütlülüğü, bir siyaseti, bir kumanda merkezini varlığını dayattığı gerçeğidir. Bizim burada sözünü ettiğimiz örgütlülükler, ihtiyaca yanıt olan, ortaya çıkan sorunları çözmeye gücüne sahip olan ve dahası kendi haleflerini yetiştirme perspektifine ve öngörüsüne sahip olan örgütlülüklerdir.

Bu nitelikten, yani pratik görev ve sorumluluklarını yerine getirmekten uzak, üretken değil, tüketen tüm bileşen veya adları ne olursa olsun varolan tüm örgütlenmeler şekillenmiş örgütlenmelerdir. Eğer bu değişim yerinde ve zamanında yapılamazsa, örgüt ve örgütsüzlük arasındaki fark silikleşir. Bu da bir sınıf örgütü için oldukça tehlikeli bir durumdur.

Şöyle ki; eğer Proletarya Partisi'nin örgütlü güçleri arasında bu tür düşüncelerin gelişimi söz konusuysa; bilin ki orada bir otorite sarsılması vardır. Bilin ki örgütlü güçlerdeki devrimci coşku ve heyecan zayıflamıştır. Ve tüm bunlar da örgütlü olmanın ağırlığını ve çekiciliğini olumsuz yönde etkileyen faktörlerdir. Örneğin, eğer bir devrimci ya da örgütlü militan "herhangi bir bileşende yer almama gerek yok, yer almadan da ben bu işleri yaparım" diyorsa, burada örgüt ve örgütlülük bilincinde çok ciddi bir kırılmanın olduğu kesindir. Kesin olan diğer bir şey ise; kolektif mekanizmanın heyecanını, coşkusunu hissetmeyen hiçbir militanın bütünün bir parçası olarak uzun vadede halkın davasına gereken ölçüde hizmet edemeyeceği gerçeğidir.

"En kötü örgütlülük, örgütsüzlükten daha iyidir" esprisinin anlamı da burada yatıyor. Çünkü en geri örgütlülük, doğru bir pratik önderlik ve ideolojik siyasal eğitimle ileri bir noktaya taşınabilir. Her bakımdan tecrübe kazandırılarak yetkinleştirilebilir. Yani her şeyden önce burada geri düzeyde de olsa kolektif çaba için ortaya konulan bir irade vardır. Ama öte tarafta böyle bir irade yoktur. Kolektif bir çaba için sorumluluk alma eylemi söz konusu değildir. Dolayısıyla çalışmalarımızda her zaman örgütlü olanla

olmayan, yakın olanla uzak olan arasındaki farkı görerek pratik tutumumuzu belirlemeliyiz. **Bu tutumumuzdaki her belirsiz durum özünde örgütlü olanla olmayan arasındaki farkın silikleşmesine yol açar.** Bu da parti ve devrim bilincinin giderek sakatlanmasına neden olur.

Soruna böyle yaklaşmak, uzak olanı daha da yakınlılaştırmak, örgütsüz olanı örgütlü hale getirme görev ve sorumluluğumuzu ortadan kaldırmaz. Evet, bireyleri ileriye doğru taşımak için emek vermede sınır tanımamalıyız. **Ama iş yapanla yapmayan, hayatını adamaya hazır olanla, boş zamanlarını ayıran arasındaki farkı da asla silikleştirmemeliyiz.** Özcesi herkese hak ettiği ölçüde değer vermek, herkeşe yüklenmiş sorumluluklara göre yaklaşmak olması gereken en doğru tutumdur. Devrimci adalet, devrimci hukukta böyle davranmayı emreder. **Her şeyden önce, örgütlülük yalnız sorumluluk alma eylemi değildir. Aynı zamanda devrimci hukuka uygun olarak hesap verme ve hesap sorma yükümlülüğünü de içerir.** Ama bu durum örgütsüz güçler için geçerli değildir. **Kendi kendini "özgürleştirilenler" özünde tüm bu sorumluluklardan kaçanlardır.**

Nereden, hangi cepheden ba-

kasnak bakalım, eğer devrim istemimizde samimiyet örgütsüz, plansız, şekilsiz olan her ilişkiye, ilişki tarzına müdahale ederek, örgütlülüğü, planlı ve disiplinli çalışmayı önce kendimizden başlatarak bütüne doğru genişletmeliyiz. Çalışmalarımızın olduğu her alanda mutlaka kendi içinde planlı çalışan, fikir üreten, kolektif aklın gücüne başvuran bir örgütlü mekanizmamız olmalıdır. Eğer böyle bir mekanizmamız yoksa, oradaki çalışmalarımızı bir güce dönüştürme, kolektifin bütününe yeni taze kan taşınması imkanı zayıflar. Düzensiz, kendi başına bırakılmış kendiliğinden pratikler esas olarak bunalım üretir. Canlı ve diri olan dinamikleri de süreç içinde çürütür. Tüm bunları önlemenin yolu, her alanda örgüt oluşturma ve örgütlü müdahale etmenin araçlarını yaratmaktan geçer. Eksikliklerine karşı uzlaşmaz, disiplinli ve inisiyatif sahibi örgütlülükleri ne kadar çoğaltırsak, çalışmalarımızda o denli başarılı oluruz. Bugün açısından baktığımızda bu tür pratik adımların atılması daha bir zorunluluk haline gelmiştir. Diğer bir ifadeyle, zayıflayan örgütlülük bilincini ve sınıf mücadelesinde örgütlü olmanın gerekliliğini kavratmak için bu çabaların daha bir yoğunlaştırılması gerekiyor. Ve tüm bu çabalar sınıf mücadelesinin pratiğinden bağımsız değil, bilakis onun içinde olmak zorundadır.

X Kadınlara seçme ve seçilme hakkının kabul edilme tarihi neredeyse tüm dünya ülkelerinde 1920'li ve 40'lı yıllar arasına rastlamaktadır. Yani burjuvalar tarafından kadınlar, bundan 60-80 yıl kadar önce hatırlanabilmiştir!

Erkeğin ve büyüklerinin yani her zaman kendisinden "daha iyi bilen" birilerinin gölgesinde bırakılan kadınların, siyasete-toplumsal yaşama müdahalede de gölgede kalması, "elinin hamuruyla" "burnunu sokmaması" istenmekte ve bunun önlemleri alınmaktadır.

Geçmişe dönersek; "eşitlik-özgürlük-kardeşlik" sloganlarıyla başlayan burjuva devrimlerinde en önde mücadele edip, en çok bedel ödeyenler arasında emekçi kadınların olduğunu görürüz. Ama emekçi kadınların bu derece desteğini de alarak iktidara gelen burjuvalar, kendi bayraklarındaki "eşitlik-özgürlük-kardeşlik" sloganlarının yalan olduğunu açıkça ispat etmekte gecikmemişlerdi. Öyle ki; iki yüzyıldan daha fazla süre önce burjuva devrimler başlamış olduğu halde, kadınların duru-

Emekçi kadınların siyaset yolu

munda ciddi bir düzelmeye olmamış, eski toplumdaki gibi birçok haktan mahrum olmaya devam etmişlerdir. Mesela kadınlara seçme ve seçilme hakkının kabul edilme tarihi neredeyse tüm dünya ülkelerinde 1920'li ve 40'lı yıllar arasına rastlamaktadır. Yani burjuvalar tarafından kadınlar, bundan sadece 60-80 yıl kadar önce hatırlanabilmiştir! Üstelik bu hakkın ise birçok kadının idamı, hapsedilmesi gibi ağır bedeller sonucu elde edildiği de hatırlanırsa, burjuvazinin sahte-karlılığı daha net görülür. **(Kaldı ki bu hakkın kadınlar tarafından ne derece kullanılabildiği ve kullanılanların ise kendi iradeleri doğ-**

rultusunda kullanıp kullanamadıkları da ayrı bir tartışma konusudur.)

Burjuvazi her şeyi çıkarı için yapar. Bundan dolayı burjuva ve burjuva-feodal sistemler içinde emekçi kadınların siyaset hakkı da, göstermelik reformlar olarak kâğıt üzerindeki yasalardan ibarettir. Ve bu yasaların asıl amacı, emekçi kadınların gerçek anlamda siyaset yapmalarını engellemektir. Onların vitrinlerindeki siyaset sahası olan parlamento, emekçilere her zaman kapalıdır. emekçi kadınlar ise daha bir sıkıca kapalıdır.

Fakat bunu tam olarak göremeyen reformistler ve reformizmin etkisinde kalanlar kadınların siyasallaşmasını, siyaset hakkını parlamento seçimlerinde daha aktif olmaları ve milletvekili, bakan vs. olmaları ile gerçekleştireceğini umuyorlar. Böylelikle kadınların siyaset yapma hakkını egemenlerin işine gelecek şekilde onların belirttiği sınırlara sıkıştırma niyetindedir. Onlar kadınların özgürleşmesinden şunu anlıyorlar: **Kadınlar ev hapsinden çıksın ama sistemin sınırlarıyla hapsolmaya devam etsin!**

Nasıl bir politikleşmeden bahsediyoruz?

Politik mücadele, iktidar mücadelesidir. İktidarın kimin elinde olacağı'nın mücadelesidir. İktidar komprador-bürokrat burjuvazinin ve büyük

X Emekçi kadınların siyaset alanı hayatın her alanıdır. Kadınların gerçek anlamda siyasette birer özne olmalarının en somut, en berrak örnekleri kuşkusuz ki şehit kadın yoldaşlarımızdır.

iktidarın alınmasıyla mümkündür. **Bunun için emekçi kadınların siyaset alanı hayatın her alanıdır.**

Kadınların gerçek anlamda siyasette birer özne olmalarının en somut, en berrak örnekleri kuşkusuz ki şehit kadın yoldaşlarımızdır.

Adılarına örnek olan şehitlerimizin zengin deneyimlerini kendinde şekillendirerek kadınların gerçek özgür siyaset yerini genç yaşta keşfetmiştir. Köylü, gecekondu ve lisele genç kadının ezilmişliğini, hayatın kısacası tutulmasını fark ederek buna başkaldırıp tüm varlığı ile özne olmaya, değişme ve değiştirme cüretini göstererek örgütlenmek, örgütlemek ve savaşmak ve de ölüm de dahil tüm bedelleri hiç çekinmeden ödemeye hazır olmak demektir **siyaset yapmak...**

Elbette ki birçok şehit kadın yoldaşlarımız yaşamları, mücadeleleri ile sonsuz değerleri kadınlarımıza bırakırken hepsinin söylediği, anlattığı, gösterdiği şu gerçek değil mi? Demokratik Halk İktidarı'nın kurulması kadınlar katılmadan mümkün değildir. Kadınların özgürlüğü için erkek egemen sömürücü sisteme karşı örgütlenerek, siyasal mücadelenin her alanında daha çok ve daha aktif olarak yer almak gerekir. Bundan dolayı burjuva-feodal sisteme ve sisteme hizmet eden reformizme karşı mücadele ederek, şehitlerin izinden yürüyerek yarının hazırlayanları olmak için daha çok çalışmak, kendini ihtiyacılara göre daha çok şekillendirmek için ileri! Daha fazla emekçi kadını özgürlük yolunda ilerletmeye sevk etmek için, onların içinde olmak için ileri!

Burada da görülüyor ki reformistler kadının özgürlüğü, siyasette aktif birer özne olmaları önünde biling bulanıklığı yaratarak, köstek olmaktadır. Üstelik bunu "özgürlük", "politikleşme" adına yapıyorlar! Emekçi kadınların düşmanı olan sömürücü erkek egemen sistemin çerçevesi içinde kalmak, egemenlerin değerlerine su taşıyıp bu sistemin devamına katkı sunmak anlamına gelir. Emekçi kadınlar egemenlerin değil halkın safında örgütlenerek gerçek anlamda politika yapmış ve gerçek anlamda özgürleşmiş olacaklardır. Kurtuluş, yasaldaki bazı düzenlemeler, parlamentoda kadınların olması gibi kırıntılarla değil bir bütün

Yorumsuz...

✓ Van'ın Özalp İlçesi'ne bağlı Boğazkesen Köyü'nde yaşayan 15 yaşındaki **Naciye Ağıl**, 30 Ocak gecesi ailesi ile birlikte yaşadığı evde asılı halde bulundu. Ayaklarının altına yastık bırakarak, kendini astığı belirtilen Ağıl, olay yerinde yaşamını yitirdi. Ağıl'ın zorla evlendirilmek istendiği için intihar ettiği ileri sürüldü.

✓ Adana'da evli bir polis memuru ile ilişki yaşadığı gerekçesiyle ailenin erkekleri tarafından dövülen ve evde 3 gün kilitlenen anne ve kızı **Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü** tarafından koruma altına alındı.

Komşularının ihbarı üzerine polis tarafından Köprübaşı Polis Karakolu'na götürülen anne ve kızı ifadelerinin ardından Savcılığa sevk edilirken, savcılık koruma altına alınmaları talimatı ile Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü'ne gönderdi. Bu arada ailenin genç kadını hakkında **ölüm kararı** aldığı iddia edildi.

✓ 2 Şubat günü Aydın'da bir kişinin, ayrı yaşadığı eşini sokak ortasında öldürdüğü iddia edildi. E.S. ayrı yaşadığı eşi Cemile S. ile buluşmak istedi. Buluşma yerine arkadaşları M.A. ile motosikletle gelen E.S. Cemile S'ye silahla ateş etti. E.S. kaçan eşini yakalayıp sokak ortasında silahla öldürdü. E.S. arkadaşları M.A ile motosikletle binerek kaçtı.

✓ Hatay 1. Sulh Ceza Mahkemesi, eşine şiddet uygulayan bir kişiye kamu sekörtöründe beş ay süreyle temizlik hizmetinde görev yapma cezası verdi.

Hakim **Mahmut Aktürk**'ün başkanlık ettiği mahkeme, "eşlerin daha sonra barışmaları, sanığa verilen hapis cezasının kısa süreli olması, kişiliği, sosyal ekonomik durumu ve yargılama sürecinde duyduğu pişmanlık" gerekçeleriyle bu cezaı "5 ay süreyle kamu sektöründe temizlik hizmeti yapma" cezasına dönüştürdü.

M.C.A'nın cezasını 30 gün içinde yerine getirmek istememesi durumunda, hapis cezası uygulanacak.

Kadın öğretmenlere yönelik ayrımcılık

İş yaşamının tamamında kadına yönelik ayrımcılık çok açık bir olgu iken Eğitim-Sen, düzenlediği sempozyumda sunduğu araştırmalarla ücretli ve sözleşmeli kadın eğitim emekçileri arasında sosyal haklar açısından ciddi eşitsizlikler olduğunu ortaya koydu. Bu durum kadınları ayrımcılığa karşı korumasız hale getiriyor.

Sendikamızın 12-13 Ocak'ta Eğitim ve Bilim İşkolunda Çalışan Kadınların Sosyal Hakları ve İş Güvenceleri başlıklı bir sempozyum düzenledi.

Muğla Üniversitesi'nden Yrd. Doç. Dr. **Özlem Şahin**, Çukurova Üniversitesi'nden Dr. **Esmeray Yoğun Erçen**, Dr. **Handan Çağlayan**, sözleşmeli öğretmen **Sultan Kunduracı** ve dersane öğretmeni **Sefa Yücel Akdemir**'in araştır-

malarından kadın eğitim emekçilerinin yönelik çıkan tablo şöyle:

Tacizle mücadele zorlaşıyor

* Erkek öğrenciler, özellikle ücretli kadın öğretmenlerin otoritesini tanımiyor.

* Evlilik ve çocuk dershanelerde işten çıkarma gerekçesi sayılıyor, çoğunlukla işe alım esnasında evlenmemeye ve çocuk yapmama koşulu getiriliyor.

* Dershanelerde kadın öğretmenlere vitrin malzemesi şeklinde yaklaşıyor.

* Araştırmalar, iş güvencesinden yoksunluğun, kadın öğretmenlerin iş yerinde cinsel tacize uğramalarını ve buna karşı mücadele etmelerini olumsuz bir şekilde etkilediğini gösteriyor. **(H. Merkezi)**

DTP'li belediyeden iki evliliğe geçit yok!

Batman Belediyesi ile Genel-İş Sendikası arasında yapılan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde, aile içi şiddeti önlemeye yönelik maddeler eklendi. **Varılan anlaşmaya göre ailesine şiddet uygulayan işçiyi maaş cezası verilecek, iki evlilik yapan çalışanın iş akdi feshedilecek.**

Batman Belediyesi ile Genel-İş Sendikası arasında 730 işçiyi kapsayan Toplu Sözleşme Görüşmeleri'nde Belediye Başkanı **Hüseyin Kalkan**, eşi ile çocuklarına sorumluluklarını yerine getirmeyen ve ailesine şiddet uygulayan Belediye çalışanlarının maaşından yüzde 50 kesinti yapılması önerisine destek verdi.

İşçilerden kesilecek paranın şid-

det gören mağdurlara verileceğini söyleyen Kalkan, "Sadece bununla yetinmeyeceğiz. İki evlilik yapanların da iş akitlerini feshedeceğiz. Belediye emekçilerinin eşine ve ailesine karşı sorumluluklarını yerine getirmesi için toplu sözleşmeye böyle maddeler de ekledik" dedi.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, **21 Mart** Newroz ve **1 Mayıs**'ta belediye çalışanlarının ücretli izinli sayılması için toplu sözleşmeye ek maddelerin de konulduğunu söyleyen Kalkan, "Emekçilerin haklarına saygılıyız. 8, 21 Mart ve 1 Mayıs'ta personelimizin ücretli izinli sayılması için sendikamızın bize getirdiği öneriyi sıcak bakıyoruz" dedi. **(H. Merkezi)**

Güldünya'ya mektup yaz!

yoruz" şeklinde konuştu. Gönüllü başladıkları çalışmalara maddi imkansızlıklarla devam ettiklerine vurgu yapan Yaşar, duyarlı kesimlerinden kendilerine destek sunmasını istedi.

Güldünya Tören'in 22 yaşında son bulan öyküsü, Bitlis'in **Güroy-mak** ilçesine bağlı **Budaklı** köyünde başladı. Güldünya evli bir insanla birlikteydi ve bir süre sonra bu kişiden hamile kaldı. Güldünya'nın ailesi hamileliğini fark etti. Bir odaya kapatıldı. Ve ardından karar verildi, bu kişi Güldünya'yı kuma olarak alacak ve birlikte köyü terk edeceklerdi. Ama Güldünya kumalığı kabul etmedi. Ve aile Güldünya'yı İstanbul'daki amcasının yanına gönderdi. Ancak kin bununla bitmedi. İstanbul'a gelen abisi Güldünya'ya bir ip uzatıp, kendisini asmasını söyledi. Güldünya ise pencereden atlayıp evden kaçtı. Polise sığındı. Ancak yine de ailesine tes-

lim edildi.

Bu arada bebeğini dünyaya getirdi ve evlatlık verdi. Ancak dedikodular durmuyor, aile meclisi toplanıyordu. Bir gün abisi Güldünya'yı teyzesinin yanına götürme bahanesi ile otagara götürdü. Güldünya'nın 20 yaşındaki kardeşi Ferit Tören pusudaydı.

Güldünya, küçük kardeşinin yaklaştığını gördü. Eli paltosunun cebindeydi. Birden silahını çıkardı, ateşledi. Güldünya kaçağında vuruldu. Hemen hastaneye götürüldü, hastanenin bahçesinde iki kardeşi vardı. Polis ise ortada yoktu. Saat 03.45 sıralarında refakatçisi olduğunu söyleyerek kardeşlerden biri içeri girdi.

Namluyu Güldünya'nın başına çevirdi ve iki kez ateş etti. Kısa süre sonra Güldünya'nın beyin ölümü gerçekleşti. Ölüm emrini veren aileye, yaşam destek ünitesinin fişini çekilip çekilmemesi soruldu. Yanıtları zaten biliniyordu. **Fişi çektiler!** **(H. Merkezi)**

26 Ocak Cumartesi günü Petrol-İş Sendikası Ankara Şubesi'nde **Ankara Kadın Platformu** tarafından gerçekleştirilen panel ve

Novamed kadınlarıyla dayanışma sergisi

kokteyilde Novamedli kadınların başarısını sergilendi. Beşinci katta bulunan salonun lobisinde Novamedli kadınların mücadele sürecini anlatan fotoğraflardan oluşan bir sergi açıldı. Açılış günü bir de panel gerçekleştirildi. Açılış konuşmasını Petrol-İş adına **Cengiz Yavuz**'un yaptığı panele, İstanbul Kadın Platformu adına **Candan Yıldız**, Petrol-İş avukatlarından **Serpil Ak-sakal**, Mersin SCT Or-Turbo Fab-

rikası'nda grevde olan işçiler adına Birleşik Metal-İş'te örgütlü **Üm-mühan Doğan**, AÜ Sosyal Bilimler Fakültesi'nden **Alev Özkan-zaç** konuşmacı olarak katıldı.

Cengiz Yavuz'un yaptığı konuşmada "kapalı mekânlarda insanın yaşam hakları elinden alınmakta, insan onuruna yakışmayacak yaşam koşulları dayatılmaktadır" dedi.

Grevdeki Novamed'li kadınların yaptığı konuşmada ise "hepimiz

zincirlenmek isteniyoruz, bizi yalnızlaştırabilmek için bize destek verenlere de gözdağı veriliyor fakat bizler bütün engellemelere rağmen direnişimizi devam ettirdik ve sonunda kazandık" dedi. Neo-liberal politikaların kadın emeği üzerindeki sömürüsüne geniş yer ayrılan panele Novamed başarısının kadın hareketinin açılımları konusunda da örnek bir mücadele deneyimi olduğu vurgulandı.

Panelin ardından gerçekleştirilen kokteyilde fotoğraf sergisi ilgiyle izlendi. Üç gün süren sergi 28 Ocak Pazartesi 19.00'da son buldu. Aynı sergi 1 Şubat'ta Kocaeli'de de ziyaretçilere açıldı. **(Ankara)**

Filistin halkı İsrail ablukasını deldi!

Filistin halkı İsrail ablukasını delerek, Siyonistlerin kendilerini açlığa mahkum etmesine izin vermedi!

Siyonist İsrail'in Gazze'de yaşayan Filistin halkına dönük, ABD Başkanı Bush'un ziyaretini izleyen günlerde ve sonrasında artan askeri saldırıları, bu bölgedeki Filistinlilerin insanlık dramıyla yüz yüze getirdi. Gaz, elektrik ve temel gıda maddesi gibi, insani ihtiyaçların Gazze'ye geçişine izin vermeyen Siyonistlerin hedefi, açlığa mahkum ettiği Filistin halkının yaşam koşullarını tamamen ortadan

kaldırmak ve böylelikle direnişi bitirmekti.

Ancak Filistin halkı İsrail ablukasını delerek, Siyonistlerin kendilerini açlığa mahkum etmesine izin vermedi!

Emperyalistlerin bölgedeki en sadık işbirlikçilerinden olan Mısır hükümetinin Filistinlilerin geçişini engellemek için Gazze sınırına ördüğü duvar, **23 Aralık** günü direnişçiler

tarafından birçok yerinden bombalandı! Sınır duvarının bombalarla açılmasının ardından Mısır'a geçen yüz binlerce Filistinli, burada uzunca süredir mahrum kaldıkları temel ihtiyaçlarını karşıladılar.

Sınırın bombalarla delinmesinin ardından, ilk başlarda duruma tepkisiz kalan, hatta Filistinlilerin ihtiyaçlarını karşılamasına izin verileceği açıklaması yapan Mısır hükümeti ise, ablukanın delinmesini hazmedemeyen Siyonistlerin tehditleri sonucu, sınırı geçmeye çalışan Filistinlilere dönük gözaltı furçası başladı.

Mısır polisi, aynı günlerde 3 bin civarında Filistinliyi gözaltına alırken, Kahire ve diğer kentlerde de Filistinli "avına" çıkmış bulunuyor.

Filistin direnişinin sınır duvarını yıkarak, İsrail ablukasını delme eylemi dünya halkları tarafından coşkuyla karşılanırken, Filistin davasını emperyalistlere ve Siyonistlere satan işbirlikçi Mahmut Abbas, Filistin halkına dönük düşmanlığını bu eylem öz-

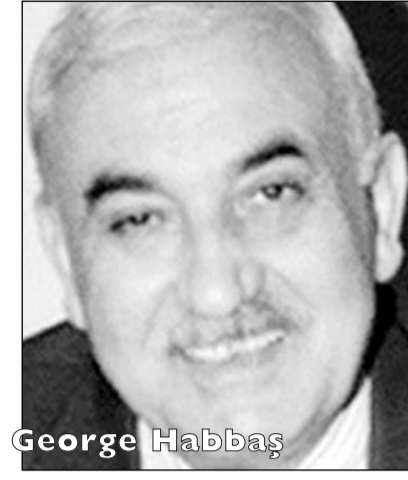
gülünde bir kez daha ortaya koydu. Aynı günlerde Kahire'ye geçen Abbas, burada yaptığı açıklamada, sınır duvarının bombalanarak yıkılmasını "kınadı"!

Filistin intifadası bir yiğit önderini daha yitirdi

Filistin halkına dönük emperyalist-Siyonist saldırılar olanca hızıyla sürerken, Filistin halkı İntifadanın yiğit bir önderini daha yitirdi.

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC)'nin kurucu önderlerinden **George Habbaş** hayata gözlerini yumdu.

82 yıllık ömrünün 70 yılını Filistin halkının intifadasına adanmış Habbaş, daha öğrencilik yıllarında başladığı mücadele yaşamını, 1960'lı yılların başından itibaren sınıfsal kurtuluş hedefiyle yürüttü. Geriye Dönüş Yiğitleri, İntikam Gençliği ve Filistin Kurtuluş Cephesi'nin birleşmesinden oluşan FHKC'nin daha kuruluşundan itibaren önder kadrosu içinde yer alan Habbaş, Filistin davasını Filistinlileştirenlerin başında gelmek-

George Habbaş

tedir.

Bir Marksist-Leninist olan Habbaş, mücadelesini "Zafere kadar devrim" ilkesiyle sürdürerek, her türden uzlaşmanın, işbirlikçiliğin, halkına ihanetin karşısında oldu. Bu tavizsiz tutumu ise, O'nun Filistin halkının beyindeki ve yüreğindeki yerinin daha da pekişmesini getirdi ve Filistin halkı O'nu acılarına derman aramanın ifadesi olarak "El Hakim" olarak andı.

Genelde Ortadoğu halklarının, özeldi ise Filistin halkının mücadelesini devrimci-sosyalist bir rotada sürdürme ve güçlendirme misyonunun sembollerinden olan Habbaş'ın yaşamını yitirmesi, Filistin halkının olduğu kadar, dünya ezilen halklarının mücadelesi açısından da önemli bir kayıptır.

İsviçre

Dünya Ekonomi Forumu (DEF) tarafından 23-27 Ocak tarihlerinde İsviçre'nin Davos kasabasında gerçekleştirilen **Davos Zirvesi**, daha başlamadan çok sayıda protestoya sahne oldu.

Zirvenin ana gündemini dünya piyasalarında yaşanan ve giderek büyüyen **kriz** oluştururken, zirveye, dünyanın "önde gelen" siyasetçileri ve sermaye temsilcileri katıldı.

88 ülkeden toplam 2.500 kişinin katıldığı zirveye Türkiye'den de çok sayıda bakan katıldı.

Zirveye protesto gösterileri ise günler öncesinden başladı. 19 Ocak günü yapılması planlanan büyük gösteri ise polis tarafından yasaklandı. Ancak buna rağmen binlerce kişi fiili olarak bir araya gelerek, zirveye karşı tepkilerini ortaya koydu. Bu fiili eyleme saldıran polis, aralarında gazetecilerin de bulunduğu, yüzden fazla kişiyi gözaltına aldı. Zirve karşıtı protestolar zirvenin yapıldığı günler boyunca da sürdü.

Almanya

Nokia çalışanları, patronlarının Bochum'daki **Nokia** atölyelerini Romanya'ya taşıma planları karşısında grev hazırlıklarına hız verdi. 3 binden fazla işçinin işini kaybetmesi anlamına gelen taşıma işlemine ilişkin nazırlıklar sürerken, IGM sendikasının tepesindeki uzlaşmacı-reformist önderlikler hemen ve süresiz bir greve gidilmesine karşı çıkmaktalar. Grev yerine, işletmenin kapanma tarihi olarak verilen 28 Şubat'ın beklenmesini öneren sendika önderliği, aynı tutumu **Münih**'teki Infineon direnişinde ve **Nürnberg**'deki AEG direnişinde de sergileyerek, buralardaki grevlerin, işçilerin kararlı mücadelesine rağmen, yenilgiyle sonuçlanmasına neden olmuşlardı.

Hindistan

Hindistan'daki bankalarda çalışan yarım milyondan fazla memur, geçtiğimiz günlerde bir günlük grev gerçekleştirdi. Grev çağrısı ise, toplam 900 bin banka çalışanını temsil eden 9 sendika tarafından yapıldı. Bankacılık işleri tüm ülkede aksarken, greve katılımın % 70 civarında olduğu bildirildi.

İngiltere

Maaşlarına yapılan zammı yetersiz bularak, protesto eden 23 bin civarındaki polis, **Londra**'da eylem yaptı. Scotland Yard'da görevli polisler, kendilerine % 2.5 artış verilirken, parlamento üyelerine % 2.8 oranında zam yapılmasını kabul etmediklerini belirterek, aradaki farkın Eylül 2007 itibarıyla kendilerine ödenmesini talep etmekte. Polisler ayrıca taleplerini kabul ettirmeye dönük grev hakları olmasına da karşılar.

Meksika

Meksika'da köylülerin öfkesi

Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşması (NAFTA) kapsamında yer alan tarım politikasına karşı çıkan 150 bin köylü, protesto eylemi gerçekleştirdi. Eylem aynı zamanda Meksika hükümetinin tarım politikasını da hedef alıyordu.

Eylemin bugünlere denk gelmesinin nedeni ise, ABD ile Kanada ile 14 yıl önce yapılan Serbest Ticaret Anlaşması kapsamında, **1 Ocak 2008**'den itibaren son ithalat sınırlamalarının da ortadan kaldırılması. Bununla birlikte, bundan böyle özellikle de temel gıda maddeleri olan mısır ve fasulyenin ithalatı tamamen serbest olacak.

Büyük eylem için protesto konvoyları

oluşturarak, haftalardır ülkeyi dolaşan 30'un üzerindeki bölgesel ve ulusal çaplı köylü organizasyonu yaptıkları açıklamalarda, ABD'li köylülerin rekabet avantajlarından kaynaklı ekonomik bir jenosidde yüz yüze kalabileceğini söylemekte. **Talepleri ise, anlaşmadaki tarımla ilgili kararların yeniden ele alınması.**

Meksika hükümeti ise ithalat serbestliğinin dramatik değişimlere yol açmayacağı ve köylülerin rekabet gücüne sahip olmamalarının ise, kendi suçları olduğunu iddia etmekte. Köylüler öfkelenirken de işte bu iddia oluyor. **Köylüler, geçmiş hükümetler gibi, bu hükümetin de kendilerini zor durumda bıraktığını söylüyorlar.** Meksika hükümetleri yıllardan beri ülkenin temel gıda maddelerinden olan mısır ve diğer temel maddelerinin üretimi için hiçbir yatırım yapmayıp, ithalata yönelerek, ülkedeki tarımın giderek zayıflamasına neden olmakta. Köylülerin şu süreçte gerçekleştirdikleri ve sınıfsal zemin üzerinden yükselmeyen eylemlerin ise, önceki yıllarda yaşanan başarısızlıkla yüz yüze kalma riski var. 2003 yılının başlarında da benzer köylü eylemleri gündeme gelmiş, ancak **köylü temsilcileriyle yapılan görüşmeleri uzun bir sürece yayan dönemin hükümeti**, bu süreç içinde köylü hareketini bölmeyi başarmıştı. Bu bölünmenin yarattığı tahribat ise, bugüne kadar hala onarılabilmemiş değil.

Fransa

Eğitim emekçileri greve gitti

Fransız eğitim emekçileri 24 Ocak'ta ülke çapında greve gittiler. **Her iki eğitimciden birinin katıldığı** greve, çok sayıda sendikaların yanı sıra, lise ve kolej öğrencileri de katılarak, destek verdi. Eğitim emekçilerinin yanı sıra, memurlarda aynı gün ücret artışı talebiyle ülke genelinde eylemler gerçekleştirildi.

Ücret artışı ve işin korunması talebiyle gerçekleşen grev ve eylemlere on binlerce kişinin katıldığı belirtilirken, hükümet tarafından yapılan açıklamada, ücret artışı yapılacağı, ancak iş yerlerinin tasfiyesini içeren programın uygulanmaya devam edileceği vurgulandı. Hükümetin bu açıklamasına tepki gösteren eylemciler, önümüzdeki yıl içinde 22 bin 900 iş alanının yok edileceğini söylüyorlar. 2009'dan itibaren ise yılda 35 bin iş alanının ortadan kalkması öngörülmüyor. Bu da kamu hizmetlerinden her iki memurdan birinin emekliliğe ayrılacağı anlamına geliyor.

Fransa'da son dönemde iyice hız kazanan sosyal yıkım saldırılarına karşı gerçekleşen eylemler, giderek artışa geçmiş bulunuyor.

En son **31 Ocak** tarihinde Paris'in **Orly Havaalanı**'nda gerçekleşen eylemle polis azgınca saldırdı. Grevci çalışanları zorla dışarı çıkarmaya çalışan polisle eylemciler arasında çatışma yaşandı.

Polisin takviye gücü getirmesiyle birlikte grevci çalışanlar zor kullanılarak, salondan dışarı çıkarıldılar. Bunun üzerine güney terminaline yönelen eylemciler, burada da polis engeliyle karşılaştılar, iş başı yaptılar.

Grevin nedeni ise, sendikaların, 4 ve 7 Şubat

tarihlerinde yapılacak olan ücret görüşmeleri öncesi, taleplerini kabul ettirmek için ağırlık koymaya çalışması.

Kenya

Kenya'da Aralık ayında yapılan seçimlerin ardından patlak veren çatışmalar aralıksız sürerken, Kenya hükümeti, "yağma ve kundaklamaya karşı", polise vur emri verdi.

Bir polis memurunun bir haber ajansına konuyla ilgili yaptığı açıklamaya göre, vur emri, Başkan Kibaki ile muhalefet lideri Odinga arasında, geçtiğimiz günlerde başlayan görüşmelerin hemen ardından verildi. Bir hükümet yetkilisi ise, vur emrinin güvenlik önlemlerini artırmaya dönük olduğunu iddia ederek: "İnsanların sokaklara barikat kurmalarına, evleri yakmalarına ve sokaklarda silahla dolaşmalarına izin vermeyeceğiz" açıklaması yaptı. Kenya'daki çatışmaları son günlerde tekrar tırmandıran en önemli etken ise, iki muhalif politikacının öldürülmesi oldu. Ölüm olayının ardından, sokaklara barikatlar kuruldu, şiddetli protesto gösterileri gündeme geldi. **Polise verilen vur emriyle birlikte kitlesel bir halk katliamı yaşanmasından endişe ediliyor.**

Muhalefet lideri Odinga ise vur emri **yasa dışı** olarak tanımladı.

Kenya'da iç savaş andran görüntüler eşliğinde süren kriz, önümüzdeki günlerde Adis Abeba'da yapılacak toplantı, **Afrika Birliği Zirvesi** için yapılan hazırlıkları da olumsuz yönde etkilemiş bulunuyor.

Evrensel Bakış

Halklara son yalan

ABD destekli faşist bir darbeye iktidara gelen, faşist bir diktatör daha **maalesef halklara hesap vermeden** öldü. Endonezya'yı 32 yıl boyunca demir yumrukle yöneten **Suharto**, iktidara geldiği 1965 yılında ilk iş olarak dünyanın 3. en büyük Komünist Partisi'ne sahip olan Endonezya'da kitlesel bir komünist katliamı gerçekleştirdi. 3 milyon üyeli Endonezya Komünist Partisi'nin en az 500 bin üyesi, aileleriyle birlikte katledildi. Tutsak düşen milyonlarca komüniste ise hapishanelerde akıl almaz işkenceler yapıldı, müslümanlaştırma amaçlı eğitime tabii tutulmaya çalışıldı. Suharto da, bir çok faşist diktatör gibi görev süresi sona erdikten sonra yargılanmadı. Çünkü kendisinden sonra gelenler de yine kendisi gibi emperya-

lizmin hizmetinde olan ve halka karşı bir dizi suçlar işlemeyi sürdüren kişiler oldu. Emperyalistler ise, **özde kendi suçları ortaya çıkmasını diye**, bunların yargılanmaması için, üzerlerinden korumalarını eksik etmediler.

Emperyalizm dünyanın dört bir yanında, çok sayıda bağımlı ülkede uşak-işbirlikçi diktatörler yaratmayı hala sürdürüyor.

Emperyalizmin 2000'li yılların başından itibaren iyice derinleşmeye başlayan kriziyle birlikte iş başına gelen en faşist liderlerinden biri de hiç kuşkusuz, babasının Ortadoğu'da yarım bıraktığı "iş"i tamamlamaya and içmiş olan ve bu uğurda başta Ortadoğu halkları olmak üzere, dünya halklarına dönük zulmün, katliamın artması-

nın baş sorumlusu olan, ABD Başkanı Bush'dur. Bush'un en büyük özelliklerinden biri de, **(düşük IQ'sunun da etkisiyle olacak-ki kanıtlanmış bir durumdur)** halklara yalan söyleme noktasındaki beceriksizliğidir.

Bush geçtiğimiz günlerde Ulusa Sesleniş konuşmasını yaptı. Bu konuşma aynı zamanda O'nun son Ulusa Sesleniş konuşmasıydı. Bu konuşmada en dikkat çekici nokta, Bush'un, ABD emperyalizminin son dönemede üzerinde en çok yoğunlaştığı ülkelere biri ve son sürecinin de başlıca sorumlusu olduğu, bölgedeki en kilit müttefiklerinin başında gelen Pakistan'dan, sadece kısa bir iki değişimnin dışında, hiç söz etmeyişi. Ne ABD istihbarat birimlerinin 2007'de getirdiği, El Kaide'nin burada saklandığına dair iddialara, ne de kısa bir süre önce öldürülen işbirlikçisi Butto'ya dair, en küçük bir değinme yoktu.

Afganistan'daki durumu ise, ABD ve müttefiklerinin, Afgan halkına, özgürlüklerine kavuşmaları ve yeni bir ülke inşa etmeleri yönünde "yardım ettikleri" biçiminde açıkladı. Bir halk, bu "cesur askerlerin ve sivillerin sayesinde" El-Kaide'den kurtulmuş ve kızılı-erkekli, herkesin okula gidebildiği, genç bir demokrasi yaratılmış! Ancak Bush, Afgan halkının işgal altında yaşadığı acıdan, işgal güçlerine dönük giderek derinleşen nefretten ve de bunların sonucu olarak, yükselişini giderek sürdüren direnişten hiç söz etmedi.

Lübnan'daki gelişmeleri de yine ABD politikasının başarısı olarak sundu, ancak bu ülkenin de yine emperyalist saldırganlık politikaları sonucu neredeyse iç savaşın eşiğine geldiğini es geçti.

Son dönem ABD politikasında öne çıkan, Filistin-İsrail görüşmelerine ve böylelikle de buradaki "barış"ı öncülük etmeye dönük propagandaya ise, sadece tek bir cümlemin içinde, o da İsrail'in son süreçte Gazze'de yarattığı insanlık dramına hiç değinmeden, kısaca yer verdi.

Konuşmanın içeriğinin yarısından çoğunu, ABD dış politikasının Irak öz-

gülünde ne kadar "başarılı" olduğu böbürlenmesi oluşturdu. Burada içine girilen batacık ve batacık girilmesinin başlıca nedenini oluşturan güçlü direniş ise yine görmezden gelindi. Bush, yine bildik argümanları kullanarak, giderayak İran'a dönük yeni tehditler savurmayı da ihmal etmedi.

Ancak şunu çok iyi görmek gerekiyor ki, ABD emperyalizminin dünya ezilenlerine dönük son yıllardaki azgınca saldırılarından oluşan politikalarını, (kimilerinin yaptığı gibi) Bush hükümetinin politikaları olarak görmek, abesle işigalden başka bir şey olmaz.

Mevcut saldırganlık politikalarının Bush ve ekibine özgü politikalar olmadığı ise, şu süreçte içine girilen seçim çalışmalarında, yeni adayların yaklaşımında da ayan beyan görülmektedir. Bu hem Cumhuriyetçi hem de Demokrat adaylar açısından geçerlidir. Tüm söylemler ABD'nin askeri vb. saldırganlığının bundan böyle de devam edeceğine işaret etmektedir. **Değişen sadece, iktidarın ABD egemen güçleri arasındaki el de-**

ğişimi olacaktır. Hangi egemen güç gelirse gelsin, etkileri dünya çapında giderek daha fazla hissedilen ekonomik (ve de siyasal) krizden çıkışın yolunu, halklara dönük daha azgınca saldırılarda görecektir.

Bush ise, emperyalizmin yarattığı Suharto vd. diktatörlerde olduğu gibi, kendisinden sonra gelecek olan burjuva iktidarlar tarafından yargılanmayacaktır. Mevcut sistem sürdürüldüğü sürece, halefleri işlediği insanlık suçlarının hesabını sormayacaktır. Çünkü kendileri de insanlık suçlarına O'nun bıraktığı yerden devam edecektir. **Gerek Bush gibi emperyalizmin temsilcilerinden gerekse onların uzantılarında ve de tüm halk düşmanları katillerden hesap soracak olanlar ise ancak emperyalizme, faşizme ve her türden gericiğe karşı mücadelelerini yükseltmekten başka alternatif olmayan, mazlum halklar olacaktır.** İşte o zaman hiçbir rahat yataklarında ölemeyecekler!

18 Şubat 1943, Hitler Almanya'sındayız. Tarihin insan hayatını hiç olmadığı kadar ucuzlattığı, insani değerlerin hiç olmadığı kadar ayaklar altına alındığı bir dönemde...

Böylesine karanlık günlerde bu karanlığa, beyaz bir gülü yüreğine en yakın yere takarak direnmekte olan **Beyaz Gül Direniş Örgütü'nün** hazin ama onurlu mücadelesi yazımızın konusu.

Beyaz Gül, pasif bir direnişin adıdır. Başını **Hans Scholl'un** çektiği bir avuç üniversiteli gencin, ülkelerine olan bağlılıkları adına, toplumu uyarmak üzere eyleme geçtikleri ve eylemleri sonucu canlarını vermelerinin hikayeleri... Sözünu ettiğimiz bu yirmili yaşlarına henüz gelmiş beş genç, zamanla Hitler'in çöküşünde etkili olacak; uluslararası propaganda aracı olacak kadar değerli bulunacaklardır.

Münih'in zengin ailelerinden Scholl ailesinin iki çocuğu **Hans Scholl** ve kız kardeşi **Sophie Scholl**, o dönem kafası yıkanmış her Alman çocuğu gibi bir süre Nazi gençliği eğitim programından geçmiş, Hitler'ci gençlik içinde bulunmuş; ama sonradan eğitimlerinin yönünü tıp fakültesine kaydırarak, anti-faşist mücadelenin sembolü haline geleceğini bilmeden Almanya'nın Hitler'in peşinde uçuruma gittiğini düşünmeye başlamışlardır. 1942 yazı Haziran ayında bu düşüncelerini yüksek sesle söylemeye hatta yazmaya başlamışlardır. Beyaz Gül direnişçilerinin, eylem süresi sadece sekiz aydır: **Haziran 1942-Şubat 1943...** Yaptıklarıysa sadece altı kez bildiri dağıtmak ve birkaç duvara "**Katil Hitler**" ya da "**NSDAP'a karşı mücadele edelim**" gibi sloganlar yazmaktır.

Scholl kardeşler; arkadaşları **Christoph Probst**, **Willi Garf** ve **Alexander Schmorell**'le birlikte şiddetle nefret ettikleri silahlı güce karşı ne yapacaklarını düşünürler bir zaman. Örgütün tek kadın üyesi **Sophie Scholl'un** önerisiyle, masumiyet ve romantik başkaldırısı temsil ettiğinden ötürü bir beyaz gül tüm bu karşı çıkmanın sembolü olur. Artık

yakalarında, çantalarında ya da ellerinde beyaz bir gülle dolaşmaya başlarlar. **Direnışlerinin özü esas olarak pasiftir.** Silahlı bir örgütlenmeyi baştan reddederler. Öncelikle yaşadıkları kent olan Münih'te bildiri yazmak/basmak ve dağıtmakla işe başlarlar. Amaç kandırılmış Alman halkını uyarmak ve tarihe lanetlenmiş bir ırkın evlatları olarak geçmemektir. **Beyaz Gül'e göre savaş bir insanlık suçudur ve eli kolu bağlı oturmak o suçta ortak olmaktır.**

Scholl kardeşlerin direnişinin karşısında muazzam şekilde örgütlenmiş faşizmin en azgın günleri yaşanmaktadır. Beyaz Gül'ün üyeleri, "**bu sağma ve ölümcül savaş bitmeli, ifade ve kutsal yaşam hakkı özgürce kullanılmalıdır**" derken; SS lider **Heinrich Himmler** 6 Ekim 1943'te yapılan gizli bir toplantıda şöyle diyordu kendisini dinleyen bir avuç generale: "Sizden ısrarla şunu istiyorum; burada dediklerimi dinleyin ve kimseye söz etmeyin bunlardan. Bize şu soru soruldu: Kadınlar ve çocuklara ne yapıyor? Düşündüm ve açık bir çözüm buldum. **Üstün ırktan olmayan çocukların büyümelerine izin verme hakkını görmüyordum kendimde. Karşılarımızı yeryüzünden silmek gibi önemli bir kararı almak gerekiyordu... Öyle sanyorum ki bizim halkımız için bu sorumluluğu yüklenmemiz gerekiyor.**"

Korkunun olduğu yerde özgürlük yoktur!

3 Şubat 1943'te dünya basını sevinçli bir haber geçer bültenlerinde: "**Stalingrad'da Nazi ordusu bozguna uğradı.**" Bu haber yenilmez sanısıyla dünyaya meydan okuyan Hitler ve Nazizm mitinin sallandığının işareti kabul edilir. Stalingrad direniş çok kanlı bir bilanço bırakır tarihe: Bir milyon Sovyet direnişçisi ve iki yüz otuz bin Nazi askeri ölür bu çarpışmada. Ama belki de dünyanın kaderi değişecektir artık.

Beyaz Gül'ün duyarlı gençleri ülkelerinin bu kaybına karşı büyük bir sevinç duyarlar. O güne kadar sadece bildiri dağıtmak eylemini gerçekleştiren bu yakaları beyaz güllü çocuklar, o haber üzerine kent duvarlarını Hitler ve faşizm karşıtı sloganlarla doldururlar. O heyecan ve coşkuyla altıncı ve son bildirimlerini hazırlamaya başlarlar. "**Nazilerin iktidarı çok kısa zamanda çökecektir. Et-kin bir direniş için birleşelim! Partiyeye (NSDAP) karşı mücadele edelim. Biz gerçek bilim ve düşünce özgürlüğüne inanıyoruz.**"

Bu son bildiri **Hamburg, Berlin, Saarbrücken, Freiburg** gibi şehirlerde dağıtılır. İlk bildirimleri sadece yüz adet basabilen Beyaz Gül'ün çocukları, sadece sekiz ay sonra yazdıkları altıncı bildirimlerinin milyonlarca basılacağına düşünmemişlerdir bile. Artık Beyaz Gül'ün adı bir anti-faşist direnişin adı olarak anılmaktadır

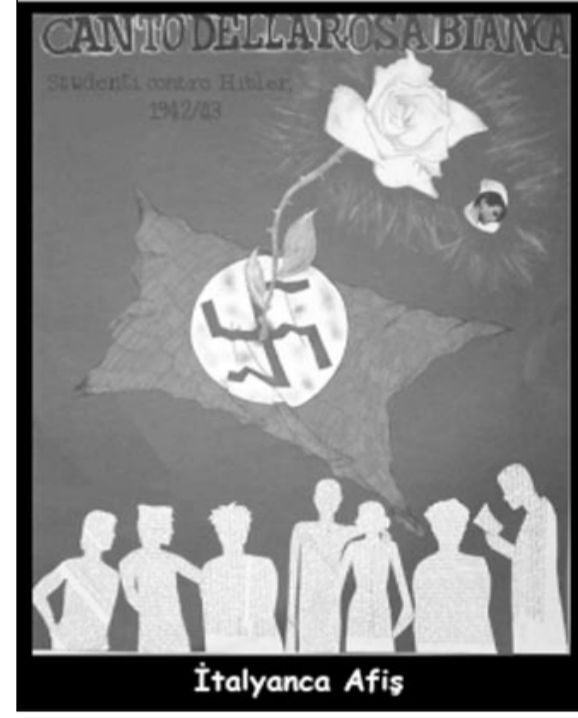
ve Gestapo bu çocukların peşine düşmüştür.

Bu heyecanlı gelişmeler olurken 18 Şubat 1943 sabahı, üzerinde "**Alman halkı ne yapıyor? Hiçbir şey duymuyor. Hitler'in peşinde körü körüne uçuruma gidiyor... Almanlar! Biz herkesin nefret ettiği ve insanların dışladığı bir toplum mu olacağız hep? Hayır!... Yüreğinizdeki kayıtsızlık örtüsünü yırtın! Nasyonal sosyalist görüşler insanlığa aykırıdır!**" satırlarının yazılı olduğu Beyaz Gül imzalı el ilanları Münih Üniversitesi'nin bahçesini kaplar. Havada uçan anti-faşist bildiriler sonbahar yaprakları gibi uçuşa uçuşa yere süzülürken, bu bildirileri okulun yüksek pencerelerinin birinden savuran Sophie Scholl ve kardeşi Hans'ı gören okulun NSDAP üyesi hademesi derhal Gestapo'yu arar. Gestapo o gencecik çocukları bulmakta gecikmez. İşkenceye alınan Sophie ve Hans'ın odaları aranır. Gestapo, Hans Scholl'un odasında örgüte ait tüm bilgilere ve isimlere ulaşır. Beyaz Gül'ün kurucusu diğer gençler ve sempatanları çok kısa bir süre içerisinde tutuklanırlar.

Sophie, sorgu odasında soruşturmayı yapan işkenceci Robert Mohr'a; "**Yıllar önce yapılmış kanunları değil, vicdanınızı dinleyin. O sizi yanıltmaz**" diyecek kadar cesur ama bir o kadar da saf bir duruş ser-

giler. Tüm baskılara ve eziyete rağmen, Sophie karanlık hücrelerinde hayalinde dipdiri olan beyaz bir gülü seveerek direnir.

Sorgu dört gün sürer. Sophie ve diğer çocuklar direnir. Sonunda uydurma bir mahkemede "**Hitler'in şeytani**" diye ün yapmış yargıç **Roland Freisler**'in başkanlığında kurul-

muş bir Nazi mahkemesinde yargılanmaya başlarlar. Freisler ayağa kalkmadan yüzleri beyaz bir gülü andıran çocuklara suçlarını sıralamaya başlar: "**Vatana ihanet, düşmanla işbirliği yapmak, askerin moralini bozmak...**" Sonra savcı ayağa kalkar ve tarihe geçecek bir tahlil yapar

Beyaz Gül'le ilgili: "**Reiche'in savaş sırasında gördüğü en tehlikeli propagandacı vatan ihaneti bu hainlerin yaptıklarıdır.**"

O ana kadar sakin kalmayı başaran gençler bu söylemi duydukları zaman yaptıklarının önemini en derinden duymuşlar; Sophie'nin söz almadan bağırarak, "**Bizi yargıladığınız bu yerde çok yakında siz yargılanacaksınız**" sözüyle başlarına geleceği nasıl bir coşkuyla karşılayacaklarını tüm dünyaya haykırmışlardır. Milyonların katline neden olan faşizmin yargıçları karşısında onurlu bir direniş gösterenler yakalandıktan sadece dört gün sonra, **22 Şubat 1943'te** kafaları gilyotinle kesilerek idam edilirler.

Beyaz Gül'ün diğer üyelerinden **Willi Graf**, **Kurt Hüber** ve **Alexander Schomell** de sonradan idam edilirler. 1943'ün Mart ayında yakalanan **Eugen Gormminger** on yıl hapse mahkum olur. (Savaş sonunda yatmakta olduğu Ludwigsburg Hapishanesi'nden kurtarılır) Örgütün bildirimlerini Münih'ten Hamburg'a taşıyan **Heinz Kucharski** belki de en şanslıydı Beyaz Gül taşıyanlarını. Hitler faşizminin kesin olarak yenildiği 30 Mayıs 1945'e sadece 43 gün kala yakalanıp kemeye çıkarılır ve idam kararı alır. İdam edilmek üzere götürülürken kaçmayı başarır ve hayatta kalır.

İdam edildiklerinde; Sophie 22, kardeşi Hans 25, Probst 24, Schmorell 26 yaşındaydı.

Faşizme, tarihe gömülmüş bir lanetli sayfa olarak değil de, yaşayan sürekli kırdandan bir canavar olarak bakmalıyız. Belki günümüzde toplama kampları yok ama faşizmin türlü örgütlenme biçimleriyle karşı karşıyayız. **Dün Almanya'da Yahudi olduğu için katledilen insanlar bugün de ülkemizde Ermeni ya da Kürt olduğu için katlediliyor.** Faşizme karşı direnen insanlar dün olduğu gibi bugün de baskı, zulüm ve işkenceyle karşılaşılıyor. Faşizm hala yaşıyor...

Kültür-Sanat

Üretim araçlarını elinde bulunduran egemen sınıfın boyunduruğundaki halk, yüzyıllarca ezen sınıf ideolojisinin şekillendirdiği gerici kültürün etkisi altında kalmıştır.

Ülkemizde de burjuva-feodal sınıfın zaptırapıt altında tuttuğu halkı, kendi yoz çürümüş kültürüyle donatması uzun bir sürecin eseridir. Ezen sınıfın baskı ve sömürü uygulamaları ezilen sınıf tarafından karşı koyuşlarla, isyanlarla karşılanmaya başlandığında ezen sınıf çareyi, **-geniş kitlelerin bu yanlarını törpüleyerek pasifleştirmelerini, nötrleşmelerini hıslandıracak argümanları kullanmakta bulmuştur.** Artık tüm ezen sınıflarda olduğu gibi Türk egemen sınıfları da en ücra köşelere ulaşmak, oralara hâkim ideolojisini, kültürünü taşımak için elinde bulundurduğu başka bir gücü **-kitle iletişim araçlarını** kullanmıştır. Sürekli burjuva-feodal sistemin yoz kültürüyle bombardıman altında bırakılan kitleler, kültürel yozlaşmaya uğratılarak, yaşamdan kopuk bir hale getirilmeye çalışılmıştır. **Çünkü onlar düşünmeyen, sorgulamayan, araştırmayan, ben merkezci kişilikler olmadığı müddetçe gerici düzenlerinin devamlı bir tehdit altında bulunacağını bilmektedirler.**

Bugün televizyona çokça takip edilen programları, dizileri, filmlerin ilericiler değerler taşıdığı, ilericiler kültürün bir yansıması olduğunu söyleyebilir miyiz? **Elbette hayır!** Bunlar burjuva-feodal sistemin gerici ve yoz kültürünün propaganda yapan bir içerik taşıdığıdır. Sistemi eleştirmek adına çekilen filmler, çıkan yazılar bile alternatif sunan bir tutum

sergilemedikleri müddetçe sadece şöyle kenardan bir dokundurmanın ve takip edenleri "**mutlu etmenin**" ötesine gitmemektedir. Ancak muhalif olmanın getireceği baskı ve saldırıyı göze alabilenler, halka gerici yoz kültür-sanat yerine ilericiler kültür-sanat hizmeti götürülebilmektedirler.

Ekranlarda her akşam aynı anda yayınlanan dizilerin, verimli geçirilebilecekken boş geçirilen bir zaman kaybı olmasının dışında bunlarda işlenen konulara bakıldığında birçoğunun senaristlerin hayal güçlerini kullandıkları masumane yapımlar olmadığı görülmektedir. Özel TV kanallarının mantar gibi bittiği yıllarla beraber başlayan dizi furusu, bugün de birçok kesimi ekran başına kilitlemektedir. Halkın büyük bir kesiminin düzenli olarak takip ettiği birkaç dizi var. Bu dizilerde ilk dönemde yayınlananlarla, son yayınlananlar arasında içerik olarak farklılıklar var elbette. **Gündemde öne çıkan gelişmeler karşısında, kitlelerin nasıl bir tutum sergilemesi bekleniyorsa, diziler de o konular üzerinden işleniyor çoğunlukla.**

60'lı yılların filmlerine baktığımızda; babacan fabrikatörler, babacan emniyet müdürleri, zenginlerle yoksullar arasında yaşanan sıcak ilişkilerle "**sınıfların olmadığı**" fikrinin işlendiğini görürüz. Bir dönem şaşaalı yaşamın, zengin hayatın insanlara mutsuzluk getirdiği işlenmiş, varolanla yetinen, elindekinin kıymetini bilen, daha fazlasını talep etmeyen özelliklere vurgu yapılmıştır. '90 sonrasında televele kültürünün, BBG'li yaşamın insanların hayatlarına sokulmasıyla gününbirlik yaşayan, vur-

Dizilerdeki gerçek (siz) lik üzerine

dumduymaz, duyarsız, benim rahatım, benim mutluluğum diyen kişilikler normalleştirilmiştir.

Toplumda bu kişilik tahribatlarının yaşanması ve umutsuz, bunalımlı gençlerin sayısının giderek artmaya başlamasıyla sorun çıkaran bir kuşak haline gelmesi, bu dizilerin konularının da değişmesine sebep olmuştur. Kimilerinde din vurgusu, kimilerinde aile bağları öne çıkarılmaya başlanmıştır.

Din konusunun işlendiği dizilerde çoğunlukla kader, alinyazısı, dini duyguların getirdiği huzur işlenirken, aile ilişkilerinin verildiği dizilerde de aile bağlarının kopması sonucu mutsuz,

pişman kişiliklerin olması, aileyi bir arada tutma adına verilen çaba işlenmektedir. (Sırlar Dünyası, Kader vb.) Tabi burada karşı çıkılan şey ailenin kutsanmasıdır, yoksa aile bireyleri arasındaki ilişkilerin kopması, yabancılaşma ve duyarsızlığın artması değil.

Türkiye'de devrimci hareketin yükseldiği yılları, devrimcileri ve '80 öncesi dönemini konu alan dizilerde -filmlerde de- her ne kadar işkence, katliam, faşist devlet uygulamaları sahnelense de asıl öne çıkan bunların belli bir döneme ait gerçekler olduğudur. **(Çemberimde Gül Oya, Hatırla Sevgili vb.)** Bununla birlikte devrimci tiplerin maceraperest ki-

şilikler olarak verilmesi, sonrasında yaşanan yığınların öne çıkarılması bu dizilerin-filmlerin esas mesajı olmaktadır.

Yine son süreçte revaçta olan ve reyting rekorları kıran "**derin devlet** ve **mafya ilişkilerinin**" işlendiği dizilere bakıldığında da bu ilişkilerin halkın gözünde normalleştiği içerikle verilmesi ve hatta bu ilişkilerin içindeki mafya babalarının, kontr-gerrillaların kahramanlaştırılması; faşist devletin yan örgütlerinin deşifre edilikten sonra gerekli tepkinin verilmemesinde azımsanmayacak bir rol oynamıştır! **(Kurtlar Vadisi gibi)**

Benzer dizilerde "masum" TC'nin karşısına düşman olarak menfaatçi ABD ve "bölücü" PKK modelleri çıkarılması da boşuna değildir. Önceden "Ermeni suçluğu" payesi biçilen PKK'ye değişen konjonktürden dolayı şimdi **uyuşturucu tüccarlığı** uygun görülmektedir. **(Gazi, Kurtlar Vadisi-Terör gibi)** Bu dizilerde PKK'nin mücadelesi, birkaç uyuşturucu ve silah taciri Kürt burjuvazisinin, toprak ağasının palazlanmak için Kürt gençlerini kullanması olarak çıkarılmaktadır. Buradaki amaç da, kiralık kalemlerle ya da sahibi olduğu kanalların haber programlarında şişine şişine yaptığı anti-propagandayla ulaşamadığı kesime bu dizilerle ulaşip kendi propagandasını yapmaktan başka birşey değildir.

2000 yılında gerçekleştirilen hapishaneler katliamını "hayata dönüş operasyonu" ve F tiplerine "beş yıldızlı oteller" olarak veren medya da hemen her filmde hapishanenin olduğu sahnelerin olduğunu ve son olarak

da direkt hapishane temalı dizi çekildiğini görüyoruz. **(Parmaklıklar Arkasında gibi)** Buradaki amaç da yine devletin, hapishanelerde gerçekleştirdiği katliamlardan, saldırılardan, işkencelerden, hak gasplarından aklanmak istenmesinden başka birşey değildir. Hapishanelerde tutsaklara uygulanan saldırıları **münferit** olaylar olarak veren, bu uygulamaların sistemli bir devlet politikası değil, hastalıklı kişiliklerin yaptığı bireysel saldırılar gibi gösterilmesi elbetteki hizmetinde bulunduğu sınıfın hapishanelerdeki faşist uygulamalarını gözden gözlemek içindir.

Burjuva-feodal ideolojinin kirli yoz kültürü her gün bu dizileri izleyen halkımıza empoze edilmekte, yaşadığımız gerçekliklerle gün geçtikçe bağları koparılmaktadır. Artık sadece bize verilenle yetinmemiz beklenmemekte ondan ötesini sorgulamamız, merak etmemiz, araştırmamız istenmemektedir. Yaratılan suni gündemlerle kafalar meşgul edilirken kendi sorunlarımızdan uzaklaştırılan yığınlar haline getirilmemiz hedeflenmektedir.

Tüm bunlardan hareketle sağanacağı altında bulunduğumuz bu yoz çürümüş kültür dayatmasına karşı koymak için halkın ilericiler ve zengin kültürünü öne çıkararak yaygınlaştırmak gerekmektedir. Bunun için izlediğimiz, okuduğumuz herşeyi eleştireci, sorgulayıcı bir gözle değerlendirmeliyiz. Halk kültürüne proleter ideolojeye ait olmayan gerici unsurları elemeliyiz. Kitlelerin ilericiler değerlerle yaratılan kültürünü özümleyip, sahiplenmelerini sağlayacak yaratıcı çözümler geliştirmeliyiz.

İsyan

Kızılderiiler bir buyurucunun emrine boyun eğerek yağ bağlamaktansa, özgürlük ve bağımsızlık uğruna aç kalmayı yeğledi. Tıpkı diğer ezilen ve direnen ırklar ve uluslar gibi. Gençliğinde köle olan ve tüm sorumluluğu efendisine ait olan, bir konakta hizmetçi olarak çalışıp, mutfakta pişen yemeklerden istediği kadar yiyebilen, özgürlüğüne kavuştuktan sonra ise yıkık dökük bir kulübede yaşayan, komşularının çamaşırlarını yıkayan yaşlı bir siyahî kadın varmış. Yaşlı kadına değil miydi durumun?" diye. O da "Evet o zamanlar rahatım yerindeydi, ama bugün da -

ha mutluyum çünkü insanı mutlu kılan duygulardır, midesinin dolu olması değil" demiş.

Sabiha Serim tarafından Türkçe'ye çevrilmiş ve **Yar Yayınları** tarafından yayımlanan B.Traven'in "İsyan" adlı kitabında Cuishin Bölgesi'nde yaşayan ve tıpkı siyahî kadın gibi midelerinin doymasından önce gelen Meksika yerlilerinin ayağa kalkışını anlatıyor.

Küçük topraklara sahip olan ve bağımsız olarak yaşayan Kızılderi köylülerinin işgücünden yararlanabilmek için toprakları hükümsüz kılınip hile ve zorbalıkla elinden alınarak borçlandırılıyor, sonra da zenginlerin topraklarında çalıştırılıyorlardı. Borçlandırılarak zorla ve insanlık dışı koşullarda çalıştırılan yerlilerin bir kısmını da Monteria Bölgesi'nde çalıştırılan orman işçisi yerliler oluşturuyordu.

Candido da ölmek üzere olan karısını kurtarabilmek umuduyla borçlanmış, karısının ölümünden sonra, iki küçük çocuğu ile zorla Monteria'ya destek olabilmek için işçi kafilesine katılmıştı. Yine işçi kafilesine toplama kampından kaçmış biri öğreten olan Martin Trinidad ve ikisi asker olan üç devrimci tutsak da katılmıştı kafileye.

Monterai'da ise sömürünün, işkencenin en yoğunu yaşanmaktaydı. Borçlu olan işçilere verilen

ücret, para biriktirmeyi bırakın karınlarını doyurmaya bile yetmiyordu. Diğer taraftan normal koşullarda bir işçi günde en fazla iki ton tomruk kesebiliyorken onlardan dört ton kesmeleri istenmekteydi. Kesemediklerinde de hakaret, dayak, kamçılanmanın yanında ters bir şekilde kollarından ve bacaklarından bağlayarak asma ya da farklı işkence çeşitleriyle cezalandırılıyorlardı. Bazen günde onlarca işçinin "iş kazaları" ile ölmesi olağan hale gelmiş durumdaydı.

Martin Trinidad'ın dediği gibi "zulüm bir süre, ancak belirli bir süre devam eder ve hayvanca bir vahşete dönüşüne düşüşü, yıkılması yakındır o zaman". Hayvanca vahşete dönüşen zulüm başkaldırıcı da beraberinde doğurmuştu.

Monterai'da orman işçilerinin zulme, vahşete, işkenceye başkaldırısıyla tutuşan kıvılcım "Toprak ve özgürlük istiyoruz" talebiyle geniş bir bölgeye yayılmış, isyancıların sayısı 500'ü aşmıştı. Kendilerini asanları, ezenleri yok ettikten sonra işçileri de birleştirmişti.

Her türlü baskıdan kurtulmak için savaşan isyancılar, bilmeden aynı zamanda tüm halkın da hakkını savunmuş oldular. Onlar ülkenin diğer taraflarında neler olduğunu bilmeden çıkmışlardı uzun yola. Ama devrim gitgide ülkeyi sarmaya başlamış, her tarafa yayılmış, ülke için için kayıyordu.

Kızılderi emekçilerle zafer arasında yağmur mevsiminde bataklik bir ormanda haftalarca sürecek yürüyüş, polis birlikleri, makineli tüfek ve toprakları federal güçler bulunmaktaydı... Ama onlar çok acı çekmiş, eziyetlere katlanmış, her şeye dayanmışlardı. İçleri öylesine kin ve nefretle doluydu ki, sonuç ne olursa olsun, yenilgiye uğrasalar bile düşmanlarıyla savaşmak onlar için kurtuluş olacaktı.

Bilinçlerinde yenilgi yoktu. Ya ölürlere ya da yenerlerdi. Kimse farklı bir şey istemiyordu. Onlara göre isyan etmiş olarak ölmek bir kez daha önemli ve anlamlıydı.

Aslında Kızılderi emekçilerin yaşadıkları zulüm karşısında ayağa kalkışları, yakalamış oldukları "ya zafer ya ölüm" bilinci bile başlı başına bir devrim demektir. Tam da bundan kay-

naklı esas devrim gerçekleştirilmiş sayılırdı. Bunun için romanın sonunda Kızılderi işçilerle polis ve federal güçlerin girmesi beklenen çatışma başlamadan roman bitiyor.

İsyancıların siyasi komiserinin Meksika yerlilerine seslendiği ama tüm ezilen sömürülen halklara kurtuluş yolunu gösteren şu sözlerle bitirelim;

"... Baskı altında tutulanlar isyanı ancak çetin savaşlarla kazanabilirler. Size başka türlü söyleyen, aldatıyordur sizi çünkü o düşmanınızın, zalimin yanındadır. Bunu asla unutmayın arkadaşlar! Bugün yarın ve yüzyıl sonra da unutmayın!"

(Bir İK okuru)

Yoldaşlar;

Hiçbir amaca, bedel ödemeksizin ulaşamaz. Başta en örgütlü ve devasa büyüklükteki şiddet aygıtı olan devlet dahil, sınıfsız güç ve olanakları ellerinde bulunduran sömür ve ezen sınıfları, sömürsüz ve sınıfsız bir toplum olan komünizmi kurma ideali ile yenmeyi ve tarih mezarlığına gömmeyi amaç edinen komünistler de, bedel ödemeksizin amaçlarına ulaşamazlar. Hiç kuşku yok ki bu bedelin en başta geleni de kandır, candır. Biz komünistlerin her yılın Ocak ayının son haftasında andığı tıpkı onlar gibi ölüm dahil her türlü bedeli ödemeyi göze alarak idealine bağlılık andı içtiği Devrim ve Komünizm Şehitleri, sınıfsız ve sömürsüz toplumu kurma amacı uğruna ödenen bedellerdir.

Devrim, komünizm uğruna sürdürülen savaşta şahadet şerbetini içenlerimizin sayısı, artık sayılmayacak düzeydedir. Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden işçi sınıfının ve ezilenlerin kurtuluşu uğruna; sınıfsız, sömürsüz bir dünyaya ulaşmak için emperyalizme, komprador kapitalizme, sömürgecilğe, faşizme, feodalizme ve her türden gericiğe karşı sürdürdüğümüz savaşımın cepheleleri olan dağlarda, tarlalarda, fabrikalarda, işkencehanelerde, zindanlarda, meydanlarda, okullarda... dört mevsimin 12 ayın, 365 günün ve 24 saatin her anında, ölümsüzleşen şehitlerimiz vardır.

Çok ama çok bedel ödedik. Ve henüz amacımıza ulaşamadık. Ödediğimiz bunca bedele, sayılmayacak kadar şehidimize rağmen amacımıza ulaşma kararlılığımız zedelemiyor, dizlerimiz titriyor mu? Asla ve asla! Aksine daha da kinleniyoruz düşmanımıza karşı. Ve daha da bilinçleniyor, daha da öfkeleniyoruz. Düşman, ne kadar kurnaz, zalim ve haşın olursa olsun, ne Parti ve Devrim Şehitlerimizin idealine olan bağlılığımızdan vazgeçirebilecek ne de devrimin, sosyalizmin ve komünizmin zaferini engelleyebileceklerdir. Zafer, mutlaka ama mutlaka Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden işçi sınıfı ile ezilenlerin olacaktır!

İşgalcilere, sömürgecilere, zalimlere karşı ezilenlerin isyanını "terör"; taşla, bombayla, molotofla, çekiçle, dirgenle, her ne bulursa onunla savaşanları da "terörist" olarak lanetleyip çarımha germeye çalışanlar; ve en ileri teknoloji ile donanmış silahlarına güvenerek, sömürü ve zulüm düzenlerinin ve şatafatlı saltanatlarının ebediyete kadar süreceğini sananlar, fena halde yanılıyorlar. Çünkü hesaplaşma günü korkunç olacak! Sizin sesiniz olup, sizi haykıracağız: Biz Kazanacağız! Biz Kazanacağız! Biz Kazanacağız! Devrim ve komünizm şehitleri ölümsüzdür! Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

Tekirdağ İ Nolu Hapishanesi Tutsak Partizanlar

"Boşuna değil bu ölüncesine sevmek
Ve ölüren bile yürümek; boşuna değil..."

Sevgili yoldaşlar;

Altınçağa ulaşma mücadelemizde birçok yoldaşımızı, devrimciyi güneşe uğurladık.

ONLAR; sınıf savaşımına korkusuzca atılmanın, mücadelemize bağlılığın, sürekli ilerlemenin ve devrimci kahramanlığın adı oldular.

ONLAR'ı anmak; sorumluluklarımızı dört elle sarılmaktır.

ONLAR'ı anmak; tıpkı ONLAR gibi kavgamıza can bedeli ve hiç hesapsız atılmaktır.

ONLAR'ı anmak; bize emanet ettikleri kızıl bayrağı her daim yukarıda tutmaktır.

Ancak bu bilinç, zaferi kucaklamamızı sağlayacaktır. İdealleriyle her daim içimizde olan şehitlerimizi; ONLAR'ın kararlılığı, cesareti ve bağlılığıyla bir kez daha Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftamızda anıyoruz.

Gebze Hapishanesinden Tutsak Kadın Partizanlar

Gazetemizi sahiplenmek için dağıtımına yoğunlaşalım!

Medya tekelleri tarafından devrimci ve demokrat basının halka ulaşmasını engellemek için yapılan sansür uygulamalarına karşı Bakırköy'de **İşçi Köylü**, Atılım, **Kızıl Bayrak**, Proleter Devrimci Duruş ve **Ödak** okurları ve çalışanları olarak devrimci ve sosyalist basına yönelik sansür uygulamalarını teşhir etmek ve dayanışmayı bir adım ileri taşımak için ortak dağıtım yaptık. **1 Şubat** Cuma günü devrimci ve sosyalist yayınların ortak sorunlarını di-

le getiren konuşmalar yaparak gazete dağıtımını gerçekleştirdik. Dağıtım sırasında Bakırköy Meydanı'na basın açıklaması yapılacağı "istihbaratı" gerekçe gösterilerek polis yığınağı yapılmıştı. Polisin kamerayla görüntü alma girişimleri bizlerin müdahalesiyle engellendi. Dağıtım sansürünün emekçilere yönelik saldırıların en yoğunlaştığı dönemlerde gerçekleşmesi tesadüf değildir. Bir yandan halka saldıran hâkim sınıflar, diğer yandan da emrinde hizmet eden medya tekelleri aracılığıyla muhalif sesleri kesmeye ve halkla bütünleşmesini engellemeye çalışmaktadır. Tüm baskılara, sansürlere karşı her zaman dile getirilmesi gerekeni dile getireceğiz ve yayın organımızda halkın gerçek sorunlarını yansıtmaya devam edeceğiz.

Aynı amaçla Kadıköy'de bir araya gelen devrimci basın emekçi ve okurları da bir saat boyunca gazete dağıtımını yaptı. Burada da çevik kuvvet ekipleri kimlik kontrolü vb. uygulamalarla baskı oluşturmaya çalışmış ancak dağıtım planlandığı gibi gerçekleştirilmiştir.

(Altınşehir'den bir İK okuru)

Bir Halk Düşmanı

Yazan: Henrik Ibsen
Çeviren: Yılmaz Onay
Yöneten: Nurşim Demir
Dekor Tasarım: Sertel Çetiner
Giyi Tasarım: Sertel Çetiner
İşık Tasarım: Ersen Tunççekiç
Asistanlar: Alper Tazebaş, Çağlar Ekinci
Dramaturg: Füsün Ataman
Sahne Amiri: Erkan Ay
Konduvit: Taner Eser
İşık Kumanda: Osman Bal
Süflöz: Emine Özkan

sında nasıl bambaşka bir önem kazanmakta? Veya dar bir mülk sahibi kesimin oy hakkına dayalı o dönem demokrasisi ile her yurttaşın oy hakkına sahip olduğu ama hala büyük parasal güçlerin iktidarı paylaştığı günümüz demokrasisi arasında nasıl bir benzerlik?

Öte yandan böylesine kapsamlı bir sorunsalı işlerken insanca duygularını, ince ayrıntılarını, derin çelişkilerini ikinci plana atmak bir yana, oyunun aslı bu insan değerleri üstüne kurulum yüksekliği, insanın sanattan

nerede kovulmak üzere olduğu günümüz moderninde başlı başına bir yenilik değil mi?

Hele oyunun, hiçbir kesitinde düz olmayan, hep çelişkileri yakalayan dokusu, bizi de çelişkilere dayalı çağdaş bakışlara ve yöntemlere vardırılmakta. Oyunun gözyaşı ile kahkaha arasında gidip gelen, trajediyle mizahi iç içe barındıran ritmi de bu çelişkilerden kaynaklanıyor. Tüm tiyatro severlere bizden bir tavsiye. İyi seyirler...

(Ankara'dan bir İK okuru)

Ustalardan mücadelemize ışık tutan sözler

"Doğru bir görev, doğru bir siyaset, doğru bir çalışma tarzı; belli bir anda ve yerde daima kitlelerin taleplerine uygun düşer ve kitlelerle bağlarımızı sağlamlaştırır." (Mao, Seçme Sözler)

"İnsanlık, kendi önüne, ancak çözebileceği görevleri koyar, çünkü yakından bakıldığında her zaman görülecektir ki, görevin kendisi ancak çözümlenmesi için mevcut koşulların mevcut olduğu ya da en azından oluşma sürecinde olduğu yerde ortaya çıkar." (Marks, Seçme Yazılar, Cilt 1, Sy 360)

İboya

Tutsak almışlar zulümcüler İbo'yu Yılmadan ayakta ilerliyor Düşmana muhtaç olmuyor Çünkü kavgasının arkasında Sonuna kadar direngen kalıyor Bu uğurda halkı için Büyük bir önderlik gösteriyor Hayret içinde kalmış zulümcüler Korkuyorlar İbo'nun sonsuz cesaretinden Ama biliyorlar ki İbo gibi Binlerce, on binlerce cesaretin olduğunu Bu kavganın zafere ulaşacağını Bu kavgayı ölümlen yıldırılmayacağını İşkencelerde sonlanmayacağını Kavgamız zafere ulaşınca kadar Devam edecektir yoldaşlar (Dersim'den bir YDG'li)

Kadının evrimi

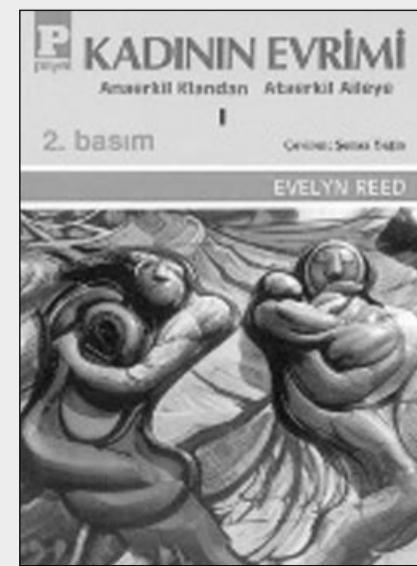
Akademik bir eğitim görmemiş olmasına rağmen dünyada yetkin bir insan bilimci olarak kabul edilmiş, Kadın Bağımsızlığı Hareketi içerisinde çalışmalar yapmış, birçok ülke üniversitelerinde kadın bağımsızlığı, evlilik, aile ve insanın evrimi konularında dersler vermiş 1905 ABD doğumlu **Evelyn Reed**'in 25 yıllık insan bilimsel incelemelerinin ürünü olan **Kadının Evrimi** kitabı üniversitelerde ders kitabı olarak okutulmuş, bir çok dile çevrilmiş hayvan-

dan insana geçişten, anaerik klandan ataerik aileye geçişteki 1 milyon yıllık mücadeleyi mevcut verilerin ışığında diyalektik bir bağ içerisinde bir çok araştırmacı ve bilim insanının çalışmalarından yararlanılarak hazırlanmış panel yayınlarından çıkmış 2 ciltlik bir kitap.

Yiyeceğin sağlanmasından tarihteki ilk hekimliğe, halat yapımından dokumacılığa, mimarlıktan mühendisliğe uygarlık esas alınarak kadınların omuzlarında yükselmiştir. Bu nasıl ol-

muş? Anaları ve erkek kardeşleri temel alan anaerik çağ evrelerini anaerikillik ve ana ailesinden ataerik ve baba ailesine geçiş süreçlerini merak ediyorsanız ve özellikle kadınsanız, dünyanın ışığından güç alıp bugünü sorgulayan yaşamı ve kendini özgürleştirme mücadelesi veren kadınlar iseniz veyahut ilk adım için biraz cesarete ihtiyacınız varsa bu cesareti, çağlar önceki kadında **Kadının Evrimi** kitabıyla bulabilirsiniz ya da bulmanıza yardımcı olabilecek bilgilendirici keyifli bir yolculuğa çıkabilirsiniz.

Evelyn Reed; kadın cinsinin büyük ölçüde gözden irak tutulmuş ilk tarihini örten perdeyi kaldırma yolunda yapılan bir katkı diyor bu kitap için. İyi yolculuklar. (Bir İK okuru)

Düşenlerimizi gömer, yaralarımızı sarar, yolumuza devam ederiz!

Onlar devrim davasını hiçbir kişisel hesap gütmekten nasıl verilmesi gerektiğini bizlere öğrettik, ölümsüzlük yolculuğunu onlarla adlandırdık. Bunun içindir ki, yaşamla pazarlığa girmediler, zalimlere boyun eğmediler ve ölüme yenilmediler.

Kitlelerin eseri olacak, devrim gibi büyük alt-üst oluşlar, aynı zamanda büyük bedeller ödemeyi gerektirir. Çünkü, ezilen, sömürülen, katliamlara, işgallere uğrayan yoksul yığınlar, kurtuluşlarını ancak can-kan bedelli mücadeleler sonucu elde edebileceklerdir. Bu kan-

can bedelli mücadeleler ise ancak ve ancak, çelik disiplinli bir devrimci komünist parti ve ona önderlik edecek devrimci-komünistlerin varlığıyla başarıya ulaşacaktır. **İnsanlığın nihai kurtuluşu olan komünizme giden yola önderlik eden bu devrimci ve komünistler, aynı zamanda bu yolda en ağır bedelleri ödeyenlerdir.** Ve bu bedel çoğu kez filizlenmek üzere toprağa düşme olarak gerçekleşmektedir.

Yüce komünizm davasının ölümsüz önderleri, militanları ve sıra neferleri, bedel ödemenin hiçbir davanın kazanılmayacağını, bu bedelin ise can bedelli olabileceğini pratikleriyle kanıtlayarak, halk uğruna güneşe gömülmekte hiçbir zaman tereddüt etmediler.

Onlar devrim davasının hiçbir kişisel hesap gütmekten nasıl verilmesi gerektiğini bizlere öğrettik, ölümsüzlük yolculuğunu onlarla adlandırdık. Bunun içindir ki, ya-

şamla pazarlığa girmediler, zalimlere boyun eğmediler ve de ölüme yenilmediler.

Onlar bedenlen aramızdan ayrılarak, ölümsüzlüğü kucakladılar, ancak hiçbir vakit unutulmadılar.

İşte bunun içindir ki, insanlık yürüyüşünün engelelerle dolu yollarında ölümsüzlüğü kucaklayanlar her yıl olduğu gibi bu yıl da mezarları başında anıldılar.

27 Ocak Pazar günü Sarıgazi Mezarlığı'nda gerçekleşen anma, saat 13.00'de Küçük Mezarlık önünden başladı. Burada toplanan kitlenin önünde Partizan Tutsak Şehit Aileleri, üzerinde "**Önce Çocuklarımızı savunuyorduk, şimdi onların düşüncelerini**" yazan bir pankart açarak, yerlerini aldılar.

Şehitlere ait çok sayıda resim, flama ve de birçok dövizin taşındığı kortejde, ailelerin hemen arkasında, Partizan imzalı, "**Şehitlere son sözümüz, devrim yeminimiz**" pankartı açılmıştı.

Küçük Mezarlık önünde hazırlıklarını tamamlayarak yürüyüşe geçen kitle, yol boyunca sık sık atılan "**Devrim şehitleri ölümsüzdür!**", "Anaların öfkesi katilleri boğacak!", "**Ağa patron devletini yıkacağız,**

halk iktidarını kuracağız!", "Der-sim Tokat Erzincan, savaşıyor Partizan" vb. sloganlar eşliğinde, şehitlerin bulunduğu mezarlığa kadar yürüdü. Daha kitle toplanmaya başladığı sırada bölgeye gelen Jandarmanın mezarlığın etrafında yığınak yaptığı gözlenirken, sadece uzaktan izlemekle yetindi.

Yürüyüş korteji mezarlığa geldiğinde, burada Proletarya Partisi'nin 4. Genel Sekreteri **Mehmet Demirdağ**'ın mezarı başında toplanıldı.

Anma, parti ve devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başladı ve Partizan adına yapılan bir konuşmayla devam etti.

"Onlar ki, yaşamlarını armağan ederek devrime, umuda can verdiler! Parti ve devrim şehitleri kavgamızda yaşıyor!" sözleriyle başlayan konuşmada, şehitlerin her birinin yıkılmaz bir anıt olarak kavga yaşatılacağı vurgulandı. "**Onlar kavgamıza yenilmezlik tohumları ekerek, bayrağı bize devrettiler**" denilen konuşmada ayrıca, Parti şehitlerinin, Proletarya Partisi'nin ideolojik-siyasal hattının şekillenmesinde oynadığı role de-

ğinildi. Konuşma, bugün sahip olunan değerlerin yaratılmasının şehitlere borçlu olduğunun altının çizilmesinin ve "**bulduğumuz mevzilerin örülmesi onların sayesinde**" denilmesinin ardından "**Parti, bütün yenilgilere, gerilemelere, hata ve zaafırlara karşın, lekelenmeyecek cehverini, özünü ve değerini şehitlere borçludur. Her türlü saldırıya, ihanete ve engellemeye rağmen yıkılmayacak bir yapı oluşmuşsa, bütün zorluklar karşısında yılmayacak, umutsuzluk yayanlara aldırma-yacak bir gelenek yaratılmışsa, bunu da şehit yoldaşlarımız borçluyuz**" sözleriyle sürdürüldü.

Partizan adına yapılan konuşma sık sık atılan sloganlar eşliğinde devam etti ve "**bedenleri toprağa karışsa da, devrimci ruhları kavgamızda yaşayacak, uğruna can verdikleri devrim ve komünizm davası mutlaka zafere ulaşacaktır**" sözleriyle bitti.

Anmada ayrıca Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri adına da bir konuşma yapıldı.

Aileler adına yapılan ve Marks'ın

"insanım ve insani olan hiçbir şey bana yabancı değildir" sözleriyle başlayan konuşmada, şehitlerin insan olmanın gereklerine sırt çevirmeyerek, kavga ödenmesi gereken bedellerin en büyüğünü ödeyerek, umutlara tohum oldukları vurgulandı ve "**Onlar dünyanın farklı yerlerinden farklı din, dil, ırk, mezhep renklerinden koparak, özgür ve eşit bir dünya yaratma uğruna halk düşmanlarına ve emperyalist güçlere karşı öne atılarak, halkımıza siper oldular**" denildi.

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri adına yapılan konuşma "**Bugün duygu yoğunlaşmasını, yoldaş özlemine ve sıcaklığını, yoldaş sevgisini daha fazla hissettığımız bir gündür**" sözleriyle ve de kitenin attığı coşkulu sloganlarla son buldu.

Uzunca yıllardır, her türden olumsuz koşula, düşmanın engellemeye, yıldırma, gözdağı verme çabalarına rağmen, geleneksel hale gelen ve gerçekleşmesi noktasında taviz verilmeyen anma, kitenin hep bir ağızdan okuduğu parti marşıyla sona erdi.

(Kartal)

Kavgamızın onurlu temsilcileri devrim şehitleri ölümsüzdür!

I Mayıs Mahallesi

Ocak ayının son haftasında Parti ve devrim şehitlerini anmak amacıyla mahallemizde bazı etkinlikler gerçekleştirildi. Bunlardan birisi de mahallede bir duvar gazetesi hazırlayıp, mahallemizin en işlek yerine asmak oldu. Bu gazete üzerinde "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**" başlığı altında devrimci önderlerin ve mücahedeçilerin ölümsüzlük yoldaşlarının fotoğrafları bulunmaktaydı. Faşist TC'nin kolluk kuvvetleri akrepler eşliğinde duvar gazetesinin olduğu yere gelip, otomatik silahlarla güvenlik alarak, dikkatli bir şekilde duvar gazetemi söküp götürdü. Şehitlerimizin resimlerine dahi tahammül edemeyen faşist TC güçleri, devrimden

ve devrimcilerden ne kadar korktuklarını bir kez daha göstermişlerdir.

Yine **Yeni Demokrat Gençlik** olarak mahallemizdeki işçi okulları ve Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri'nin de katılımıyla bir anma etkinliği örgütledik. Anma etkinliği PŞTA'dan katılan bir yoldaşın kısa bir konuşmasının ardından saygı duruşuyla başladı. Ve ardından **Umudun Ateş Topları 3** adlı sinevizyon gösterimi yapıldı. Etkinliğimiz söyleşi kısmıyla devam etti. Bu bölümde PŞTA'nın şehit mezarlarını yaptırmak için başlattığı kampanya, 27 Ocak'taki Sarıgazi mezar anması ve 10 Şubat'ta yapılacak etkinlik üzerine konuşuldu. Ardından I Mayıs Mahallesi Yeni Demokrat Gençlik adına hazırladığımız yazıyı bir yoldaşımız okudu. Yoldaş-

mız konuşmasında devrim şehitlerini sahiplenmenin onların biz genç devrimcilere bıraktığı kızıl bayrağı daha da yükseklere taşımak olduğunu vurguladı. Ayrıca Sarıgazi İK okulları da etkinliğe gönderdikleri mesajla devrim şehitlerini ve etkinliğimizi sahiplendiler. Etkinliğimiz anamızın konuşmalarıyla son buldu. (**I Mayıs Mahallesi YDG**)

Trakya

Parti ve Devrim Şehitleri Anma Haftası vesilesiyle Trakya'da da bir anma gerçekleştirildi. 27 Ocak tarihinde yapılan anmada öncelikle katılanlara bir bildiri sunuldu. Bildiride şehitleri anmanın önemi vurgulandı. Devamında tüm Parti ve devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı duruş-

unda bulunuldu. Ayrıca anmada Partizan pankartı ve "**Yaşanmış özü köylü gerilla savaşına dayanan Halk Savaşı stratejisi**" yazılı Trakya Partizan imzalı döviz de açıldı.

Anma Parti ve devrim şehitleri için okunan türküler ve şiirlerle devam etti. Son olarak günün anlam ve önemi hakkında sohbet edildi, sohbet sırasında söz alan arkadaşımız "**Bizler onların ardılları olarak, bıraktıkları kavga bayrağını yükseklere daha da yükseklere taşımakla yükümlüyük. Şehitlerimizi anmak savaşmaktır**" dedi. Sloganların haykırıldığı gelenekselleşmiş etkinlik, uygunsuz hava ve diğer koşullarında sebebiyle uzatılmayarak sona erdirildi.

(Trakya Partizan okurları)

Ulm

Parti ve Devrim Şehitleri Anma Haftası vesilesiyle **Ulm**'de Ocak ayının ikinci haftasında bir anma yapıldı. Onları anmak, daha doğrusu geride bıraktıkları idealleri daha ileriye taşıma bilincini diri tutmak, güne ışık tutma anlamını yeni nesillere taşıma bilinciyle gerçekleştirdiğimiz anmamızın sadece bütünü bir küçük parçası olarak ele alınması gerektiğinin bilincindedir. Anma bir dakikalık saygı duruşunun ardın-

dan marşların söylendiği müzik dinletisi ile devam etti.

Bir yoldaşın hafta ile ilgili süreci özetleyen konuşması yapıldı. Şehitlerimizi film karelerinde de olsa yine bir kez daha göz önüne getiren film gösteriminin ardından müzik grubu marşlarımızı seslendirdi. Bir yoldaşın son söylemiş konuşmasının ardından söylenen marşlarla anmamız son buldu.

(Ulm Partizan okurları)

Linz

Parti ve Devrim Şehitleri Haftası vesilesiyle 27 Ocak günü **Linz Partizan okurları** olarak düzenlediğimiz etkinlikle şehitlerimizi andık. Anmamızda dünyada ve Türkiye'de durum, Avrupa'daki son gelişmeler, devrim şehitlerini anmanın güncel anlamı üzerinde dur-

duk. 2 saatlik sunumun ardından, **Umudun Ateş Topları** isimli sinevizyon gösterimi yapıldı. Yarı sıra, bölgemizin çabalarıyla üretilen devrim şehitleri üzerine bir dia gösterildi. Gençliğin hazırladığı Şiir Grubu ile anma sona erdi.

(Linz Partizan okurları)

TKP/ML militanları Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası vesilesiyle çeşitli eylemler yaptı.

Şehitleri anmak Halk Savaşı'na yüklenmektir!

Elimize e-mail yoluyla ulaşan haberlere göre TKP/ML militanları Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası vesilesiyle çeşitli eylemler yaptı.

İlk açıklamada "**27 Ocak 2007** Perşembe günü **Altınşehir-Şahintepe**'de gerçekleştirdiğimiz eylemde İbrahim Kaypaklıya ölümsüzdür, 'Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür', 'Şehitlerimiz toprakta tohum, hasadımız devrim olacak', 'Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TIKKO ve TMLGB' yazılamalarının yanı sıra yaygın bir şekilde TKP/ML imzalarını attık. Yazılama eylemini başarıyla sonlandırdıktan sonra sabah saat 5.00'te **Altınşehir-Orta Mahalle**'de tekstil fabrikalarının en yoğun

olduğu ve işçilerin yaygın olarak kullandığı yol üzerinde fabrikanın duvarına TKP/ML imzalı "**Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür**" yazılı pankartı astık" denildi.

Bir diğer açıklamaya göre, İkitelli'de **Atatürk Mahallesi**'nde bulunan ceminin karşısına "**Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür TKP/ML**" imzalı bomba süsü verilmiş pankart asıldı. Gelen haberde şu ifadeler yer alıyor: "23 Ocak Çarşamba günü sabaha karşı asılan pankart eylemiyle bir kez daha şehitlerimize selam gönderdik. Ant olsun ki, bizlere devrettikleri kızıl bayrak bir an bile yere düşmeyecek. Ant olsun ki 'Ya kızıl kanımız toprağa akacak, Ya

kızıl bayrağımız göklerde dalgalanacak' şiarını onlar gibi haykırmaya devam edeceğiz."

TKP/ML militanları imzasıyla gelen haberde ayrıca 30 Ocak 2008 tarihinde **Esenler Mahallesi**'nin **Turgut Reis** ve **Kazım Karabekir Mahalle**lerinde yazılıma eylemi gerçekleştirildiği belirtiliyor. Haberde "Yaptığımız eylemle Parti ve devrim şehitlerinin belgelerimizden silinemeyeceğini ve onların bizlere bıraktıkları değerleri hedefinden sapmadan zafere taşıyacağımızı belirtiyoruz. Emekçi halkımıza bunları duyurmak için 'Halk savaşçıları ölümsüzdür', 'İbo yaşıyor, TIKKO savaşıyor', 'Devrimci irade teslim alınmaz', 'TİK-

KO gerillaları ölümsüzdür", 'Şan olsun umudun ateş topraklarına' vb. yazılamların yanı sıra TKP/ML imzalarını yoğun bir şekilde yaparak eylemimizi sonlandırdık" ifadelerine yer veriliyor.

I Mayıs Mahallesi'nde de TKP/ML militanları tarafından Parti ve devrim şehitlerini anmak için "**Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür**" yazılı TKP/ML TIKKO imzalı bir pankart asıldı. Pankart 3001 caddesi üzerinde bulunan bir dükkana 3 Şubat akşam saat 19:00'da asıldı. Pankartın uzun süre asılı kaldığı da alınan bilgiler arasındadır. Ayrıca TKP/ML MK SB imzalı ve konuyla ilgili bildiri de geniş bir şekilde dağıtıldı.

